



Országgyűlési Napló

Jakab István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*



Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	11211
Megemlékezés a tűzoltóság napja (Szent Flórián napja) alkalmából.....	11211
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	11212
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	11214
<i>Dr. Czomba Sándor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	11216
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	11218
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	11220
<i>Petneházy Attila</i> (Fidesz)	11221
<i>Balog Zoltán</i> , az emberi erőforrások minisztere	11223
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	11225
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11227
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	11230

Kérdések

<i>Horváth Imre</i> (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Működő rendőrőrsöt Kaposztásmegyerre” címmel	11230
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár válasza	11231
<i>Kepli Lajos</i> (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Génmanipulált termékek a magyar üzletek polcain?” címmel.....	11231
<i>Zsigó Róbert</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	11233
<i>Ikotity István</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért szorul vissza a pedagógus- képzés?” címmel	11233
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11234
<i>Csizi Péter</i> (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Milyen intézkedésekkel biztosítja a kormány a pécsi fejlesztések megvalósulását?” címmel	11235
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	11236
<i>Szelényi Zsuzsanna</i> (független) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért fontosabb a fagylaltozók, a fodrászok, a kozmetikusok, a taxisok, a zöldségesek ellenőrzése, mint a kaszinótulajdonosok ellenőrzése, akiket amúgy is megkülönböztetett módon hoz helyzetbe és juttat tízmilliárdos haszonhoz a kormány?” címmel	11237
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11238
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Kiket és miért támogat az MVM?” címmel.....	11239
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	11240
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hulladékszállítás csődhelyzetben?” címmel	11240
<i>V. Németh Zsolt</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11241
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mennyibe fog kerülni a paksi hulladékok kezelése?” címmel.....	11242
<i>Dr. Aradszki András</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	11243

Dr. Völner Pál (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit tehet a kormány az uniós forrásból nem finanszírozott közutak fejlesztéséért?” címmel.....	11244
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	11245
Harangozó Gábor István (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mi az akadálya annak, hogy felmentést adjanak a Balaton-parti területeken működő kiskereskedelmi üzleteknek a vasárnapi zárva tartás kötelezettsége alól?” címmel	11246
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11247
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Ki a felelős a helikopterbeszerzések késlekedéséért?” címmel	11248
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	11249
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Lát-e esélyt a Földművelésügyi Minisztérium a glifozát magyarországi betiltására?” címmel.....	11249
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	11250
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz az Apácaival Nyíregyházán?” címmel	11251
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11252
Egyed Zsolt (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor áll az állam az állatmenhelyek mellé?” címmel	11253
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	11254
Sallai R. Benedek és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A nagyberuházások érdekeit vagy a kulturális örökségvédelmi szempontokat szolgálja a kormány?” címmel.....	11254
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	11255
Gúr Nándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen kormányzati segítségre számíthatnak Martfűn a Kelet-magyarországi Humán Szolgáltató Központ dolgozói?” címmel.....	11256
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11257
Magyar Zoltán (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi lesz veled, ETO? - Avagy a Fidesznek miként sikerül tönkretenni egy újabb nagy múltú magyar futballklubot?” címmel.....	11258
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11259
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mi indokolja a 230 éves Mezőhegyesi Ménesbirtok földjeinek elvételét?” címmel.....	11260
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	11261
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Elveszik-e a püspökladányiak iskoláját?” címmel.....	11262
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11262
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem jár a családi pótlék a felsőoktatásban tanuló gyermekek után is?” címmel.....	11263
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11264

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Mit kívánnak tenni a több mint 27 ezer rendvédelmi, nemzetbiztonsági és honvédelmi dolgozó megtakarításának visszaszerzéséért?” címmel	11265
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	11267

Viszonzvász:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	11267
Kontrát Károly belügyminiszteriúmi államttkár.....	11268
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	11268
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A 24. óra után tarthatatlan az ápolók helyzete” címmel.....	11269
Balog Zoltán , az emberi erőforrások miniszterének válasza.....	11270
Viszonzvász:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	11271
Balog Zoltán , az emberi erőforrások minisztere.....	11271
Sallai R. Benedek (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért kapott engedélyt a balatonfenyvesi kikötőberuházás?” címmel.....	11272
L. Simon László , a Miniszterelnökség államttkárának válasza.....	11273
Viszonzvász:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	11274
L. Simon László , a Miniszterelnökség államttkára.....	11274
Dr. Vas Imre (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Megkezdődött-e a veszélyes hulladékok elszállítása? Milyen ütemben zajlik az Illatos úti telep rendbetétele?” címmel.....	11275
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államttkárának válasza.....	11276
Viszonzvász:	
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	11276
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államttkára.....	11277
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Fekete ország, nem álom - avagy meddig marad életben a magyar egészségügy?” címmel.....	11277
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriúmi államttkár válasza.....	11278
Viszonzvász:	
Korózs Lajos (MSZP).....	11279
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriúmi államttkár.....	11280
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért fáj az elszámolás?” címmel.....	11280
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriúmi államttkár válasza.....	11281
Viszonzvász:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	11282
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriúmi államttkár.....	11283
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Érettségi 2015” címmel.....	11283
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriúmi államttkár válasza.....	11284
Viszonzvász:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	11285
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások miniszteriúmi államttkár.....	11285
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a belügyminiszterhez - „Megint a csókosok járnak jól a közmunkások háztáji gazdálkodását támogató programmal” címmel.....	11286
Pogácsás Tibor belügyminiszteriúmi államttkár válasza.....	11287
Viszonzvász:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	11288
Pogácsás Tibor belügyminiszteriúmi államttkár.....	11289
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Továbbra is az EU-átlag alatti a magyar munkanélküliség. Mit tesz a kormány a teljes foglalkoztatás elérése érdekében?” címmel.....	11289
Tállai András nemzetgazdasági miniszteriúmi államttkár válasza.....	11290

Viszonzválasz:

Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	11291
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	11291

Napirenden kívüli felszólalók:

Varju László (független)	11292
Kulcsár Gergely (Jobbik)	11293
Vágó Sebestyén (Jobbik)	11295
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	11297
Farkas Gergely (Jobbik).....	11298
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	11300
Pócs János (Fidesz)	11302
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	11304
Kiss László (MSZP)	11306
Ander Balázs (Jobbik)	11307
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	11309
Kepli Lajos (Jobbik)	11311
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	11313
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	11315
Ikotity István (LMP)	11317
Dr. Varga László (MSZP)	11318
Novák Előd (Jobbik).....	11320
Dúró Dóra (Jobbik)	11322
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	11324

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről.....11326

Az ülés bezárása

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN és L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkárai, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN, V. NÉMETH ZSOLT és ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. ARADSZKI ANDRÁS, DR. FÓNAGY JÁNOS és TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és DR. RÁKOSSY BALÁZS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
26. ülésnapja
2015. május 4-én, hétfőn
(11.01 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Móring József Attila és
Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 26. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Mirkóczki Ádám jegyzők lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a mai vitánkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A hivatásosok szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény értelmében május 4-én, **Szent Flórián napján tisztelgünk minden önkéntes és hivatásos tűzoltó előtt.** Az 1925-ben megjelent Magyar tűzoltóság könyve így fogalmazza meg a tűzoltó hivatás lényegét: „Ha felcsap a láng az égre, / És a sötét néma éjbe / - Hol mindenben síri csend ül - / A vészharang belécsendül: / Ki az, kiben minden remény? / Ki az, aki bátran merve, / Begázol a lángtengerbe? / Mindig másnak, mindig másért, / Nem a maga vagyonáért. / Áll a lángsír peremére, / S kész temetkezni beléje. / A tűzoltó!”

Tisztelt Országgyűlés! Önzetlenül szolgálni a közösség érdekét a legnemesebb hivatás, különösen akkor, ha annak teljesítése az egyén saját életének kockáztatásával jár együtt. A tűzoltói hivatás lényege azokban a kivételes emberi erényekben teljeseedik ki, amelyek elengedhetetlenek az emberi életet, a köz és az állampolgárok vagyonát veszélyeztető elemekkel szembeni küzdelemben. Ezek az erények - az önfeláldozás, a bátor, fegyelmezett köteleességteljesítés, illetve embertársaink megsegítése - Szent Flórián középkori kultuszában testesültek meg. A legenda szerint Flórián, aki a III. század második felében egy római erőd parancsnoka volt, szinte kilátástalan helyzetből fékezte meg az erődben pusztító tűzvészt.

A tűzhaláltól megmentett katonák Flórián emberfeletti, isteni erejének tulajdonították megmenekülésüket. Halálát ugyancsak önfeláldozása és embersége okozta. A keresztényüldözések idején a börtönbe vetett társai mellé állva ő is kereszténynek vallotta magát, amiért a vértanúságot is vállalta. Szent Flórián kultusza abból az időből ered, amikor az ember még teljesen kiszolgáltatottja volt a pusztító elemeknek. A katasztrófákkal szemben - amelyek a kor modernizálódásával együtt egyre újabb típusú veszélyekkel bővültek - ma, a Szent Flóriánhoz szóló fohások mellett Magyarország lakossága mindenkor támaszkodhat a hivatásos és önkéntes magyar tűzoltóságra.

A tűzoltóság idén ünnepli fennállásának 145. évfordulóját. Gróf Széchenyi Ödön 1870-ben hozta létre az első önkéntes tűzoltóságot, az első fővárosi hivatásos tűzoltóságot. A mai napon Magyarország Országgyűlése tiszteletét és köszönetét fejezi ki minden magyar tűzoltó előtt, akik szolgálatukért az év minden napján megérdemlik társadalmunk megbecsülését. (Taps.)

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalásokkal kezdjük munkánkat, ezt követően déltől fél kettőig a kérdésekre, majd körülbelül fél kettőtől fél háromig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés munkáját.

Ennek értelmében **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett elsőként Simicskó István képviselő úr, a KDNP részéről: „A magyar sport napja” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 1875. május 6-án rendezte meg a Magyar Athletikai Club a kontinens első szabadtéri sportversenyét Budapesten. Ennek állított emléket az első Orbán-kormány 2000. május 2-án hozott határozatában, így azóta minden év május 6-án megünnepeljük a magyar sport napját. Azt kell mondjam, hogy van is okunk rá évről évre, hiszen sportolóink mindig gondoskodnak, hogy ez az ünnep ne legyen pusztán formalitás, hanem tartalommal legyen megtöltve. Elég, ha az alig egy hete történt világszenzációra gondolunk, jégkorong-válogattunk sikerére, amellyel 2008 után ismét a legjobbak között szerepelhetünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Versenysportunk sikerei támaszt nyújtanak nemzeti önbecsülésünkhöz, az ország ismertségének, vonzerejének növeléséhez. Hazánk 168 olimpiai aranyérmével, 148 ezüstérmével, 170 bronzérmével a világranglistán a több mint kétszáz nemzetet felsorakoztató listán a 8. helyen áll, és ha lélekszám-arányosan tekintünk erre, akkor a második helyen állunk. Óriási teljesítmény egy ilyen kis ország esetében! Büszkék vagyunk sportolóinkra, arra, hogy a magyar sportot az egyetemes magyar kultúra részévé emelik. A nemzetközi szintereken közismert Nobel-díjas tudósaink mellett az ország kiemelkedő eredményeket felmutató sportját emlegetik értékékként. Köszönet érte minden magyar sportolónak és szakembernek. Én azt hiszem, nem túlzok, amikor azt mondom, hogy ma is a világ legismertebb magyar embere nem más, mint Puskás Ferenc, az Aranycsapat kiváló játékosa. Fontosnak tartom kiemelni azt is, hogy a kiemelkedő eredmények ugyanakkor a hétköznapi emberek figyelmét is a sportra irányítják, támogatják a rendszeres testmozgás kultúrájának elterjesztését, növelik a sportolni akaró fiatalok számát.

Szeretnék emlékeztetni arra, hogy az elmúlt évek munkájának köszönhetően 2010-ben mindössze 5 százaléka sportolt a felnőtt magyar lakosságnak, ez a szám most már 15 százalék. A legutolsó budapesti futóversenyen is rekord létszámú nevezést láthatunk, több mint 25 ezer futó futotta végig Budapest utcáit. Nyilván ez öröm számunkra, még az autóstársadalom számára is, azt kell hogy mondjam. A sport egyedülálló erőforrás, hiszen képes erősíteni a nemzeti identitást, összehozni különböző világnézetű és gondolkodású embereket. Azt hiszem, hogy a magyar nyelv egy fontos nyelv, bírjuk mindannyian, beszéljük mindannyian. További közös nyelvünk pedig a sport. Mi, magyarok, sikeresek vagyunk a sportban, és azt kell hogy mondjam, hogy nemzetközi példákat is látva, a sport egyetemes nyelv is ma már a világban, és ezt szeretnénk tovább erősíteni.

Mi hármás célrendszert tűztünk ki a magyar sport területén. Az egyik célunk az, hogy minden magyar gyermek sportoljon. Ennek érdekében többek között elindítottunk egy sikeres programot. Azt kell hogy mondjam, most már hetedik helyszínen veszünk részt, és több ezer gyerek részvételével „A sport legyen a tied!” programról van szó. Ez egy sajátos, speciális sporttoborzás a sportágak számára az utánpótlásbázis növelése érdekében. Az a célunk, hogy félmillióra növeljük a ma most 330-340 ezer főt toborzó egyesületi létszámot, igazoltan sportoló gyermekekkel szeretnénk feltölteni a klubokat, egyesületeket, pont azért, hogy a sportot minél magasabb szinten művelhessék és minél szélesebb körben.

A másik nagy célunk, hogy sportlétesítményeket hozzunk létre, hogy kulturált körülmények között sportolhassanak a gyermekeink, fiataljaink. A harmadik pedig az, hogy minél több sportversenyt hozunk Magyarországra. Az elmúlt években is erre törekedtünk. Megdupláztuk, megháromszoroztuk a sportversenyek számát, a nemzetközi versenyek számát, amivel Magyarország meg tudja mutatni, hogy képes szervezni, képes létrehozni, működtetni és kiválóan lebonyolítani sporteseményeket, sportversenyeket.

A tizenhat kiemelt sportágat jelentős mértékben támogatjuk, a MOB által kijelölt sportágakról van szó, olimpiai sportágakról van szó, ahol az utánpótlás korosztályú sportolók létszáma mintegy 20 százalékkal növekedett az elmúlt években, az edzői létszám pedig 14 százalékkal. Nagyon fontos, hogy a tagszervezetek, az egyesületek létszáma is mintegy 5 százalékkal növekedett. Nyilván az egy nagyon nagy cél lenne, de ezt sem tehetjük félre, mint a német társadalom esetében, ahol a német társadalom 30 százaléka valamilyen sportegyesületi tagsággal rendelkezik. Ez egy óriási dolog; szerintem ez a helyes út, ez a helyes irány.

Tudjuk az, hogy a sport egy sajátos kulcs is egyben a társadalom működési módjához. Mi szeretnénk ezen keresztül is a sportoló nemzetet és ezen

keresztül továbbá a sportszerű nemzetet felépíteni. Amikor sokan mondják, a sport iránt szkeptikus emberek Winston Churchillt idézik, hogy csak semmi sport, szeretnék emlékeztetni arra, hogy Winston Churchill fiatalon vívóbajnok volt, majd Indiában lovas hadnagyként szolgált. Idős éveiben is szenvedélyesen lovaspólózott és golfozott. De egyébként a modern fizika atyja, Isaac Newton még idős éveiben is előszeretettel mutogatta bicepszét fiatalkori ökölvívói múltját idézve, nem beszélve Platónról, aki szintén ifjúkorában még birkózóbajnok is volt. Úgyhogy én azt hiszem, hogy a történelmi elődök is köteleznek minket.

Tudjuk azt, hogy a sportnak milyen ereje van. Gratulálok még egyszer a magyar sportnak a magyar sport napján, a sportolóknak, az edzőknek, a szakembereknek, és további sok magyar sportsikert kívánok mindannyiunknak.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban és az MSZP soraiból.)*

(11.10)

ELNÖK: Kérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki válaszolni. *(Nincs jelzés.)* Nem, nincs ilyen szándék.

A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP részéről: „Tisztességes munkáért tisztességes bért” címmel. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy fejtörést okozhatott a kormánynak megfogalmazni a május 1-jei közleményüket, amit aztán sikerült azzal a címmel kiadni, hogy „A Fidesz a keményen dolgozó emberek érdekeit képviseli”. Hát dehogyis, erről szó nincsen! Az egész izzadságszagú közleményen, ami önköztől futotta, az látszik, hogy önök emberfeletti küzdelmet folytattak azért, hogy megpróbálják magukat a keményen dolgozó emberek kormányának beállítani. Jelzem, ez a kísérletük most sem sikerült, merthogy az igazság az, hogy Fidesz-KDNP-kormány megadóztatta a minimálbért, növelte a munkára rakódó terheket, befagyasztotta a közsféra béreit, és kirúghatóvá tette a kisgyermekes szülőket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Önök végignézik azt, ahogyan az ápolók szégyenletesen alacsony fizetésért állnak helyt, emberfeletti teljesítménnyel, kis csecsemők mellett; önök végignézik, ahogyan a legkisebbekkel dolgozó bölcsődei alkalmazottaknak két vagy akár három állást is kell azért vállalni, hogy egyáltalán megéljenek. A Fidesz-KDNP vezette be a kizsákmányolás törvénykönyvét is, aminek hatására ma többet kell dolgozni kevesebbért. Önök ráadásul a közmunkabért is a szegénységi küszöb alá csökkentették - és ezek után önök értekeznek a keményen dol-

gozó emberek megbecsüléséről? Önök ráadásul nem vállalták fel a nők helyzetének a javítását sem. Kormányzásuk alatt nőtt a bérszakadék a férfiak és a nők között, de a kisgyermekes nőknek is az adósaik önök egytől egyig. Adósaikkal azzal, hogy önök kirúghatóvá tették a kisgyermekes nőket, ráadásul a mai napig 100 gyermekre ebben az országban 14 bölcsődei férőhely jut. Arra sincs lehetősége a magyar édesanyáknak, hogy visszamenjenek dolgozni a szülés után. A 3 évesnél fiatalabb gyermeket nevelő nőknek kevesebb mint 10 százaléka dolgozik, de a 6 évesnél fiatalabb gyermeket nevelő nőknek is alig 35 százaléka dolgozik ebben az országban, ráadásul a tendencia romlik.

Tegnap, anyák napján bemutattuk az LMP 10 pontos javaslatcsomagját a kisgyermekes anyákért. Az is az önök szügye, hogy önök az elmúlt évben ezek közül semmit sem támogattak, semmit sem engedtek át, holott ez közös érdekünk, az ország érdeke, pártok felett álló érdek, hogy a magyar édesanyákon segítsünk; önök nem tették ezt meg. De adósaikkal minden átlagbér alatt kereső magyar embernek is, hiszen az egykulcsos adóval önök pont őket büntették meg; 2,5 millió magyar polgártársunkról beszélek, ez a 2,5 millió ember, ez a 2,5 millió munkavállaló járt rosszabbul azzal, hogy önök az egykulcsos adót bevezették. Ráadásul nem hivatkozhatnak a minimálbér-emelésre sem, holott Czomba államtitkár úr elég sokat szokott, de hát azért tisztázunk itt valamit! Az egykulcsos adóval az történt, hogy az emelés kétharmadát gyakorlatilag lenyúlta az állam. Öt év fideszes kormányzás után 10 ezer forinttal sem kap többet az, aki minimálbért visz haza, ez mindenképpen egy olyan méltatlan beállítása ennek a problémának, ami mellett nem lehet szó nélkül elmenni.

Ebben a helyzetben egy logikus lépésük lehetne, még hozzá az, hogy bevezetik az LMP által javasolt többkulcsos adórendszert. Na, most önök mit csinálnak? Belengetik, hogy tovább csökkentik az egykulcsos adót 16-ról 15 százalékra. De mi lesz ennek az eredménye? Az eredménye az lesz, hogy az, aki 1 millió forintot keres, az 10 ezer forintos kedvezményt fog kapni, a minimálbéresnek mennyi marad a zsebében? Egyezer forinttal több. Hová vezet mindez? Szétszakad az ország még jobban, aki gazdag, még gazdagabb lesz, aki szegény, az pedig még szegényebb lesz, egyre nő a távolság a gazdagok és a szegények között; ez az önök nagy politikai innovációja.

Az LMP természetesen elutasítja a bukott fideszes gazdaságpolitikai kuruzslást. A legfontosabb teendő a dolgozói szegénység felszámolása és a nők helyzetének rendezése ebben az országban. Tisztességes munkáért tisztességes fizetést kérünk, a nőknek pedig megbecsülést követelünk ebben az országban! Mi azt mondjuk, hogy többkulcsos adót kell bevezetni, mi azt mondjuk, hogy a járulékokat csökkenteni kell, és ezzel tudnánk legalább a létminimum

szintjére felemelni a minimálbért - ami, azt gondolom, hogy a minimum lenne -, és a munkáltatókkal közösen ki kell dolgozni egy hosszú távú bérfelzárkóztatási programot. Ez lenne a politikai innováció, ezt kellene önöknek meglépni. Ráadásul nem várhat tovább a közszféra hét éve halogatott bérrendezése sem. Tanulmányoztam az önök új konvergenciaprogramját, világossá teszik azt, hogy 2016-ban sem kerítenek erre sort; ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Az LMP dolgozói szegénység elleni javaslatait holnap fogja tárgyalni az illetékes bizottság. A követeléseink teljesen világosak: igazságos, többkulcsos adórendszert akarunk, a minimálbér felemelését legalább a létminimum szintjére, és a munka terheinek a csökkentését. A családi pótlék és a családi adókedvezmény kiterjesztését követeljük a gyermekek 24 éves koráig, hogyha a felsőoktatásban tanulnak. Azt várjuk önöktől, hogy önök vállaljanak át a családok terheiből, és segítsék a gyermekek felsőoktatási tanulmányait. Az évek óta halogatott átfogó béremelést is követeljük a közszférában, átfogóan, mindenkinek. Az alacsony bevételű, induló kisvállalkozások terheinek a csökkentéséért is kiállunk; de arra is gondolunk, hogy például azoknak a nőknek, akik a szülés után akarják a vállalkozásukat beindítani, fokozatosan kiterjedő tb-jük legyen, ne kelljen egyszerre az egész tb-t kifizetni. Emellett az alapvető, helyben termelt élelmiszerek áfájának 5 százalékra csökkentését követeljük. Holnap kiderül, hogy a Fidesz hogy áll ezekhez a kérdésekhez. Ha ezt elutasítják, akkor még egy ilyen közleményt se adjanak ki jövőre május 1-jén, mint amit most sikerült! (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: (*Jelzésre:*) A kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úr kíván válaszolni.

Öné a szó.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Remélem, abban egyetértünk, hogy a szegénység elleni küzdelem leghatékonyabb módja az, hogyha nem segítyt, hanem munkát biztosítunk az emberek számára. Szerintem ez egy olyan alapvetés, amelyet érdemes minden kormánynak a következő időszakban szem előtt tartania.

Szeretném képviselő asszony figyelmét fölhívni, hogy 2010 óta Magyarország a foglalkoztatás tekintetében európai uniós viszonylatban is az egyik legjobb eredményt érte el. 23 év óta először másfél évvel ezelőtt lépte át a 4 milliós foglalkoztatási szintet Magyarországon a foglalkoztatás, és azóta tartósan efölött van. Az Eurostat legfrissebb adatai alapján 7,4 százalékos a munkanélküliségi ráta. Végre nem Máltával versenyünk a 26-27. hely környékén, hanem ezzel gyakorlatilag Svédország, Finnország, Belgium és Hollandia munkanélküliségi rátáját tud-

jük. Persze az egy másik kérdés, hogy emellett a foglalkoztatási szint, mondjuk, a svédeknel 80 százalék körül van, Magyarországon ez 62-63 százalék a 20-64 éves korosztály között, azonban ez 57 százalék volt néhány évvel ezelőtt még.

Ami a kereseteket illeti, tisztelt képviselő asszony, szeretném fölhívni a figyelmét arra, hogy 2010-14 között a minimálbér Magyarországon 43 százalékkal növekedett, és az idei esztendőben is arról a jó hírről tudok beszámolni, hogy január-február hónapban reálkereseti szinten 5 százalékkal nőttek a keresetek Magyarországon, ilyenre nagyon régen volt példa. Ez nyilván köszönhető annak, hogy az adórendszer gyakorlatilag stabil, emiatt, ami bruttó növekedés, az nettó növekedésként is megjelenik, és mivel az infláció alacsony, ez reálértékben is azt jelenti, hogy többet tudunk érte vásárolni. Persze azok, akik most minimálbéren vagy garantált bérminimumon vannak foglalkoztatva, nyilván ők azt mondják, hogy kevés ez a pénz, és szeretném hozzátenni, hogy igazuk is van, de 250 ezer ember dolgozik Magyarországon nagyságrendileg minimálbéren és 500-520 ezer garantált bérminimumon a 4 millió fölötti foglalkoztatottból, tehát érdemes megnézni azt, hogy ezek az adatok hogyan viszonyulnak egymáshoz.

Hallottam a hétvégén mindenfélet, hogy legalább a létminimumot érje el, 200 ezer forint legyen a minimálbér. Tisztelt Képviselőtársaim! A nagyotmondás kategóriája az ellenzék kategóriája, egy felelős kormány ezt nem engedheti meg magának. Tudja mi a helyzet? Hogy jelen pillanatban a létminimum 88 ezer forint környékén van, a minimálbér pedig 68 300 forint körül van nettóban. Tudja, mikor volt a létminimumon a minimálbér Magyarországon? Soha! Soha. Utoljára 2002-ben, az első Orbán-kormány idején, szeretném emlékeztetni önöket, amikor hirtelen 25 ezerről 50 ezerre emelkedett a minimálbér, akkor sikerült 92 százalékra felemelni. Azóta, onnantól a két szocialista kormány letornázza ezt 72-70 százalék környékére, és most tartunk ott, hogy 2012 óta újra folyamatosan emelkedik, és most 78 százaléknál tart a létminimum és a minimálbér aránya. Ha megtennék azt, hogy fölemeljük, az bruttóban 133 ezer forintos fizetést jelentene minimálbéren.

(11.20)

Tudja, mi lenne ennek az eredménye, tisztelt képviselő asszony? Emberek százezreit bocsátanak el Magyarországon, pontosan azokban a szektorokban, ahol a legnagyobb a baj: a kereskedelem - nem ragozom tovább -, a szolgáltatás területén. Még egyszer mondom, önök felelőtlenül ígérgethetnek bármit, de a magyar kormánynak világos ezzel kapcsolatban a hozzáállása. Jogos az igény, hogy növelni

kell a béreket, jogos az igény, hogy növelni kell a minimálbéreket is, de csak teljesítményarányosan lehet, annyit, amennyit képes a gazdaság megtermelni. Láttuk azt, hogy hitelből hogyan lehet növekedni, súlyos árat fizettünk ezért a 2002 és 2010 között időszakban.

A közszférával kapcsolatban is szeretnénk fokozatosan, úgy, ahogy a gazdaság teljesítőképessége megengedi, és meg is tettük a pedagógusoknál, a rendvédelmi szerveknél, és megyünk tovább ezen az úton. Türelemet kérünk azoktól, akik nem a politikusokat hallgatják itt elsősorban, hanem átlagemberként szeretnének többet keresni. Azon van a magyar kormány, hogy mind a minimálbérek, mind az átlagbérek tekintetében a következő évben minél több embernek legyen munkája és minél többet keressen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában. - Zaj.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP részéről: „Nézzenek végre a tükörbe!” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Országgyűlés! Az április végén Kaposváron történt brutális rablóvilkosság hatalmas felháborodást és vitát indított el az országban az elmúlt hetekben. Az emberek felháborodtak, a trafikokban dolgozók és a vásárlók félnek, sőt rettegnek, az utóbbi napokban pedig megindult egy polgári engedetlenségi mozgalom, és elkezdtek letépni a sötétítő fóliát az üzletekről. A kormány és a Fidesz mossa kezeit, úgy tesz, mintha semmi köze nem lenne a történetekhez. Legutóbb pedig annak érdekében, hogy elkerüljék a saját felelősségük kimondását, bedobták a halálbüntetés lehetőségét. De az országgal orosz rulettet játszó miniszterelnöktől és párttól mit is várhatnánk mást? A hibák beismerését? A felelősök megnevezését? Ugyan, kérem! Maguknak semmi sem drága, csak ezt ússzák meg!

De nézzük csak, hogyan is jutottunk idáig. A trafikok elosztása nyilvánvalóan és bizonyítottan Fidesz-pártszemponatok alapján, korrupt módon történt, a szabályozás maga sem a piaci, sem a biztonsági szempontokat nem vette figyelembe. A trafikok többsége a vagyonszabályozás miatt nem működik gazdaságosan, a pár négyzetméternyi sufni egész napra bezárják a minimálbéren foglalkoztatott, keményen dolgozó kisalkalmazottakat, akiknek zárt ajtók és lefóliázott ablakok mögött, embertelen körülmények között kell dolgozniuk nap mint nap. *(Gúr Nándor: Gyalázat!)* Ezt mondja ki ugyanis az önök törvénye és az ahhoz kapcsolódó koncessziós szerződés, bármennyit is hazudozzanak ebben a kérdésben.

A fiatalok dohányzása nem szorult vissza, sőt az utóbbi években folyamatosan növekszik. A

feketegazdaság, a cigarettacsempészes virágkorát éli. Az állami adóbevételek meredeken zuhannak, a hazai cigarettagyártók és -forgalmazók bevétele csökken, a kioszkok és újságosok többsége tönkrement és bezárt. De ami a legsúlyosabb kérdés: soha nem látott bűnözési hullám öntötte el a lefóliázott és zárt trafikokat, csak az elmúlt fél évben több mint 230 trafikbetörés történt, amelyek végül egy 22 éves kaposvári lány tragikus halálához is vezettek.

Képviselőtársaim! Most arra kérem önöket, hogy nézzenek a szemembe: hiszen önök pontosan tudják, ez a trafikkoncesszió nem szólt másról, mint hogy Lázár János darabra és kilóra megvegye a Fidesz helyi vezetőit, kongresszusi küldötteit, hogy előkészítse saját párton belüli hatalomra jutását. Mindezt közpénzen, titkos megbeszéléseken, politikai alapon szétosztva, ahogy az Szekszárdon is történt. Lázár Jánosról sokan mondják, és szemlátó mást maga is elhiszi már, hogy ő lesz Orbán Viktor megbuktatása után a következő miniszterelnök, nem is olyan sokára. Akkor most hozzá szólok, bár nincs itt: Lázár úr, legyen bölcs vezető! Először is azt várjuk el magától, hogy saját kezével aláírt törvényt nyújtson be az Országgyűlésnek, amelyben saját maga törli el ezt a trafiktörvényt úgy, ahogy van. Másodszor feleljen arra a kérdésre, mint az egész trafikügy szellemi atyja, hogy maga mennyit vállal a felelősségből. Hajlandó-e az ország közvéleményének megnyugtatása érdekében önként felelősséget vállalni? Ha igen, mennyit vállal, hány hónapot, hány évet? És a maga mögött ülő fideszes és KDNP-s képviselők mennyit vállalnak, például Gelencsér Attila kaposvári fideszes képviselő az „igen” gombok megnyomásáért? És az önök szellemi koalíciós partnere, a Jobbik képviselői mennyit vállalnak a „tartózkodás” gomb megnyomásáért? (Zaj.)

Kormánypárti Képviselőtársaim! Önök úgy viselkednek ebben az ügyben, mint a patkányok a süllyedő hajón. (Dr. Répássy Róbert: *Ne patkányozz!*) Ahelyett, hogy vállalnák a felelősséget a történelemért és változtatnának, most bedobják a halálbüntetés ordas gumicsontját, hogy gyűlölködjön a magyar, addig sem önökkel foglalkoznak. Ezt a vitát azonban folytassák le önök egymás közt, a Fidesz és a KDNP! Hívó keresztény ember ugyanis - ahogy Rétvári Bence mondta itt a parlamentben - nem támogathatja a halálbüntetést.

Ahhoz pedig, hogy Orbán Viktor is ki tudja alakítani az álláspontját, segítséget nyújtunk. Leteszünk az asztalára egy tükröt, hogy nézzen végre szembe a démonaival, és önös hatalmi érdekeiből ne perzselje fel ezt az országot, mielőtt végleg eltűnik a politikából. (Herínges Anita *odamegy a miniszterelnök asztalához, majd visszatér a helyére.* - *Zaj a kormánypárti oldalon.*) Amé féljenek, a tükröt megvárja miniszterelnök urat, amíg végre betalál ide a képviselői munkahelyére. Ha esetleg a vezetőik mégsem vállalnák a felelősséget, mi a mai napon benyújtunk

egy törvényjavaslatot, ami véget vethet ennek a trafikámokfutásnak. Jól gondolják meg, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy ezt is leszavazzák-e, a végén ugyanis az emberek mondják majd ki az ítéletet, és önök pont az ő életükkel játszadoznak itt nap mint nap. Legyen végre bátorságuk felelősséget vállalni, legyen végre bátorságuk változtatni! Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: A kormány nevében L. Simon László államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Újabb gyalázatos példáját láthattuk a Magyar Országgyűlésben a politikai demagógiának. Újabb gyalázatos példáját láthattuk itt a Házban annak, hogy valaki, a szocialisták képviselője mások kegyeleti jogait megsértve, mások gyászát, fájdalmát semmibe véve, mindezt a saját rövid távú politikai céljainak a kihasználására alkalmazza. (Dr. Harangozó Tamás: *Szégyen!*) Szégyellje magát, tisztelt képviselő úr! (Felzúdulás az MSZP soraiban.) Amit ön ma itt előadott, az gyalázat! Amit ön ma itt előadott, méltatlan a Magyar Országgyűléshez, méltatlan a magyar alkotmányos hagyományokhoz, méltatlan a demokráciához. (Dr. Harangozó Tamás: *Főleg hozzád, Laci!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mondani, hogy a Fidesz, illetve a kormányzó koalíció az általa megalkotott törvénnyel kis helyiségbe bezárta a kevés pénzből dolgozó trafikos munkatársakat, megint csak politikai demagógia. Mondjon egyetlen példát képviselőtársam Európából, ahol trafikban szolgálják ki a dohányzókat, hogy mondjuk, az egy 100 négyzetméteres trafik! Egy trafik, már a nevéből következően is, kis helyiség, ahol semmi mást nem lehet árusítani, csak dohányterméket és néhány kiegészítő terméket. Naná, hogy nem több száz négyzetméteres üzletben szolgálják ki azokat, akik dohányterméket akarnak vásárolni! (Zaj az MSZP soraiban.) Tisztelt Képviselőtársaim! Higgadjanak le, mi is végighallgattuk ezt a gyalázatos felszólalást, bekiabálás nélkül!

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenleg hatályos jogszabályban is az van benne, hogy biztosítania kell a trafiktól üzemeltetőnek azt, hogy a trafikba ne lehessen belátni. Nem az van a hatályos jogszabályban, hogy olyan fóliával kell ellátni, amelyet számos trafiküzletben alkalmaztak. (Nagy zaj az MSZP soraiban.) Ugyanakkor teljesen jogos az a jogalkotói szándék, hogy ne lehessen belátni a trafikba. Számos példát tudunk mondani más területekről is, ahol hasonló biztonsági elvárásokat fogalmaznak meg. Ugyan, mondják már meg, képviselőtársaim, hogy mely bank esetében elfogadható eljárás az, hogy mondjuk, a pénztárat semmilyen módon nem védik! Teljesen természetesen vannak olyan munkahelyek Magyarországon, ahol biztonsági okokból az utcáról

való belátást korlátozni kell. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Ebben az esetben az is szempont, hogy a fiatalok és a nemdohányzók ne lássák az üzletet, ne lássák azt, hogy mi van belül, ne lássák a dohányárut.

Tisztelt Képviselőtársaim! A statisztikákhoz az is hozzátartozik, hogy azzal szemben, amit képviselőtársam állított, Magyarországon az elmúlt öt évben a kormányzat átfogó intézkedéseinek köszönhetően jelentős mértékben, 2011 óta mintegy 20 százalékkal csökkent a dohányzók száma.

(11.30)

Mi ez, ha nem egy olyan eredmény, ami a nemdohányzók védelmét szolgáló törvénymódosítást és az egészséges életmódra való törekvés kormányzati támogatását visszaigazolja? *(Moraj az MSZP soraiban. - Folyamatos közbeszólások ugyanonnan.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel kéne szembenézni, ez a valóság. Ön, képviselő úr, bármennyire is szeretne éket verni Lázár János miniszter úr és Orbán Viktor miniszterelnök úr közé *(Lukács Zoltán: Isten őrizze!)*, ez nem fog sikerülni. Az, hogy ön itt arról beszél, hogy Lázár János Orbán Viktor megbuktatása után lesz a következő miniszterelnök, lehet, hogy az önök vágya, de meg kell nyugtassam önöket, a Fidesz egységes, a Fidesz-KDNP szövetsége töretlen *(Demeter Márta: Kiscsoport vagy nagycsoport?)*, és a kormány kellő erővel végzi munkáját, és fogja az előttünk álló három évben is végezni a munkáját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is gyalázatosnak tartom, hogy a szocialisták képviselője ilyen mondatokat használ, hogy úgy viselkednek, mint a patkányok a sülyedő hajón. Szégyellje magát, képviselő úr! Szégyellje magát! *(Felzúdulás az MSZP frakciójában.)* Kövesse meg Lázár miniszter urat, kövesse meg a Fideszt! Tiszteletes demokratá így a Magyar Országgyűlésben nem beszél. *(Nagy zaj az MSZP soraiban.)* Hadd fejezzem be! Örülök, hogy mindenki így kiabál, és nem hagynak beszélni. *(Az elnök csenget.)* Köszönöm szépen, elnök úr, hogy segít.

Hadd zárjam a felszólalásomat azzal, amit az elmúlt időszakban már többször elmondtunk: osztozunk azok fájdalmában, akik eltemetik szerettüket, és mindent meg fogunk annak érdekében tenni, hogy hasonló esetek Magyarországon ne forduljanak elő. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Petneházy Attila képviselő úr, a Fidesz részéről: „Huszártelepen győzött a józan ész” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! A nyíregyházi Szója Miklós görög katolikus

iskola ügyében bátorkodtam felszólalni. Nos, a névadó, Szója Miklós maga is megérdemelne egy külön felszólalást, de talán elég, ha csak két mondatban elmondom, hogy Szója Miklós Hodász község cigány közösségében vállalt pasztorizációs tevékenysége olyan példaértékű, hogy talán úttörő tevékenységnek is nevezhetjük. És azt is hozzá kell tennem, hogy amikor az ÁVH ezért a tevékenységéért „jutalmazni” akarta őt, akkor ez a hodászi cigány közösség mentette meg erőteljes és együttes fellépésével azáltal, hogy a tanács elé vonultak.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Nos, arra kértem lehetőséget, hogy elmondjam önöknek, mi, nyíregyháziak hogyan látjuk az elmúlt négy év történéseit, az iskola, a gyerekek és a szüleik kálváriáját. Nos, hadd húzzam alá még egyszer, hogy mi, nyíregyháziak hogyan látjuk ezt, hiszen ez az iskola mégiscsak Nyíregyházán működik. Szóval, a görög katolikus egyház hajdúdorogi egyházmegyéje 2011-ben nyitotta újra a huszártelepi iskolát, új reményt kínálva ezzel a környéken élő családoknak. Az intézmény megnyitását támogatta Nyíregyháza önkormányzata, a helyi roma önkormányzat, amelynek egyik prominens személyével még a reggel folyamán is volt szerencsém beszélni, és külön örömeim adott hangot, hogy ebben a témakörben fogok felszólalni.

Plusz, természetesen, az itt élő városiakok igényei is találkoztak a görög katolikusok elhatározásával, hogy iskolát fognak nyitni. Az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány azonban akcióba lendült, megtámadta az iskolát, rárontott, szegregációval vádolta az egyházat és Nyíregyháza önkormányzatát. Azt nem szeretném részletezni, hogy milyen jogi folyamatok történtek a városban sok minden más mellett. Nemcsak jogi, hanem egyéb történések is voltak, amikor megfenyegették a roma közösség tagjait is azzal, hogy helytelenül cselekednek, kisgyerekként kezelve őket.

A Kúria, egy szó mint száz, megállapította, hogy sem az önkormányzat, sem a görög katolikus egyház nem szegregált. A Kúria április 22-én hozott ítéletében kimondta, hogy Nyíregyházán nem sérült a szabad iskolaválasztás elve, és teljes egészében elutasította az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány keresetét. Mire az bejelentette, hogy az Európai Bizottsághoz fordul. A Demokratikus Koalíció elnöke nem volt rest, és haladéktalanul segítségéről biztosította, följánlotta, hogy az Európai Parlamentben képviselőként készséggel segít az árulkozásban.

Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy egy-két következtetést levonjak az elmúlt napok fényében. Azzal, hogy az úgynevezett jogvédők, illetve most már a DK is megkérdőjelezi a huszártelepi szülők szabad iskolaválasztáshoz való jogát, nem kevesebbet tesznek, mint kirekesztenek és szegregálnak. Hiszen nem mást állítanak ezzel, mint hogy ezek az emberek nem tudják eldönteni, hogy mi

a jó és megfelelő nekik és a gyermekeiknek. Teszik ezt annak ellenére, hogy a Kúria döntése mindenben elutasította a keresetet.

Hadd kérdezzem meg: milyen jogon veszik a bátorságot? Milyen alapon ítélkeznek és néznek le más magyar állampolgárt? Honnan veszik a bátorságot arra, hogy megmondják bárkinek is, hogy hogyan nevelje a gyermekét és milyen iskolába járassa? Félve teszem föl a kérdést még sok minden mellett: lehet, hogy ennek az az oka, hogy az elmúlt évek gyakorlatától nem tudnak elszakadni, és nem számít nekik az sem, ha a nehéz sorsú gyerekek tanulási és kitörési lehetőségeit jelentő iskolát kell ösztönözni alá vonni? Engedjék meg nekem, hogy ezzel az állásponttal és ezzel a magatartással messzemenőig ne értsek egyet, és nem csupán politikai megközelítésből, hanem egyszerűen a józan ész alapján.

Nos, a Kúria indoklása egyértelmű. Meggyőződésem, hogy a Kúria döntése az egyetlen helyes döntés volt, amellyel biztosítani tudjuk a gyerekek valódi integrációját. Én a magam részéről kiállok és támogatom ezt a munkát. Önöktől, az érintettektől pedig azt kérem, hogy ne nézzenek le egyetlen magyar állampolgárt sem, és ne korlátozzák demokratikus jogaik gyakorlásában.

Nyugodjanak bele a Kúria, a legmagasabb magyarországi jogi fórum döntésébe, és védjék meg a gyerekeket a jogvédőktől! *(Az elnök csenget.)* Ez ugyanis a nyíregyháziak és a huszártelpeiek, a huszárvári iskola valódi érdeke. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Balog Zoltán miniszter úr kíván válaszolni.

Öné a szó.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Először is nincs bennem káröröm, sem győzelmi mámor. Pedig lehetne mind a kettő, mert szomorúnak és kiábrándítónak, fölháborítósnak tartom, hogy ez a bíróság elé citálás egyáltalán megtörtént. Itt van ez az alapítvány, ez az úgynevezett emberi jogvédő alapítvány, amelynek, nem tagadom, vannak szakmai tapasztalatai és ismeretei arról, hogy mi is a hátrányos helyzetűek, ezen belül a romák, a cigány gyermekek oktatásának előnyös és kevésbé előnyös formája. Ez az alapítvány egy szárnalmas és szégyenletes szerepre vállalkozott akkor, amikor beszállt ebbe a színjátékba.

Én magam éppen azért, mert úgy gondoltam, hogy vannak szakmai tapasztalataik, és érdemes együttműködni, több órát tárgyaltam velük, egyébként egyetlen miniszterként az elmúlt 15-20 évben, hogy elkerüljük ezt a helyzetet. Tettem nekik egy egyezségi ajánlatot. Ezt az alapítvány először elfogadta, majd fölírta, mert úgy gondolta, hogy a balhé sokkal fontosabb, a tüntetés, a hírek szerint fizetett roma

fiatalokkal. Minden egyezkedési szándékunk meghiúsult.

Én eleve úgy álltam hozzá akkor, amikor először az újkori magyar demokráciák történetében létrehoztuk a felzárkózásért, a roma integrációért felelős alapítványt, hogy bevonok minden olyan szervezetet és együttműködöm velük, amelyeknek itt tapasztalatai vannak és dolgoztak már itt. Hiszen itt nagyon fontos a kontinuitás. Az alapítvány mögött álló Soros Györggyel személyesen tárgyaltam két alkalommal, és kértem, hogy ezt a helyzetet, mert egyébként Magyarországon fontos küzdeni a szegregáció ellen, kezeljük kivételesnek, engedjük a szülőknek és az egyháznak a jogát, illetve a pozitív segítő szándékát, amit itt láttunk.

Lehet, hogy naivitás volt ez a dolog, hiszen többször ígéretet kaptam arra, hogy áttekintjük ezt a helyzetet, ehhez képest újabb és újabb sajtóhadjáratok folynak nemcsak személyem ellen, hanem a magyar kormány ellen, merthogy fontosabb ennek az alapítványnak és ennek a körnek, hogy a saját országuk ellen küzdjenek, mint a cigány gyermekeknek a jobb oktatása.

(11.40)

Ha a bíróság úgy ítél, hiszen első és másodfokon - ne felejtjük el - az ő javukra ítél, akkor független, ha a Kúria, a legfelsőbb testület másként ítél, akkor rögtön a kormány befolyásolta, ezért nem hajlandók elfogadni ezt a döntést azok, akik egyébként a független bíróságok tiszteletét olyan fontosnak tartják más esetekben.

Kizárólag azt akarják bizonyítani, hogy ez a kormány nem tehet jót, nem lehet jó romaügyben, cigányügyben, miközben ők, azok a szakértők, akiknek egyébként az előző kormányokat lehetőségük volt befolyásolni, csődöt mondtak az antiszegregációs tervükkel, a felzárkóztató tervükkel, a foglalkoztatási tervükkel. Ennek a csődnek a romaintegráció területén a mélypontja a 2008-2009-es roma-gyilkosságok voltak *(Kunhalmi Ágnes: Ez is a mi hibánk!)*, ahol a mai napig a titkosszolgálatok szerepe tisztázatlan. Tisztázatlan a titkosszolgálatoknak a szerepe, és aztán, amikor megjelent 2011-ben az a romastratégia, amire hosszú éveket várt Európa, és végül a magyar kormány merte felvállalni ezt az ügyet, amikor az illetékes biztos úgy nyilatkozik, hogy pozitív példa a magyar felzárkózási és romaügy *(Kunhalmi Ágnes: Ezt nem hallgatom tovább!)*, amikor szakmai fórumok mindezt megerősítik, akkor ők tovább folytatják a hadjáratot. *(Kunhalmi Ágnes távozik az ülésteremből.)*

Pedig akár a lényegről is beszélhetnénk. Beszélhetnénk arról, hogy valóban nagyon fontos az együttélés, nagyon fontos együtt tenni a felzárkózásért, nagyon fontos, hogy együtt dolgozzunk, és az

együtt tanulásra egyébként a különböző etnikai, kulturális, szociális csoportoknak ez egy fontos eszköz a felzárkózásban, de aki erre felkészít, az nem szegregál, hanem igenis a felzárkózást segíti. Az is jellemző, én magam, bár nem vagyok nyíregyházi, négyszer jártam a huszártelapi iskolában, a jogvédők, akik pereltek, egyszer sem. Én kértem őket külön a per folyamán, hogy esetleg egyszer menjenek már oda, és nézzék meg, hogy ott mi történik, mert a papír fontosabb volt, mint maga a valóság. Megakadályozni egy ilyen pozitív kezdeményezést súlyos tévedés, sőt úgy gondolom, hogy több mint tévedés az ő részükről.

Pedig beszélhetnénk akár a lényegről is valóban. (Novák Előd: Ideje!) A lényeg az, hogy egyre többen kapnak ingyentankönyvet, hogy hároméves kortól kötelező az óvoda, hogy kiterjesztettük a gyermekétkeztetést, hogy Arany János tehetségprogram van, hogy nemzeti tehetségprogram van, hogy megháromszoroztuk a „Biztos kezdet” gyerekházak számát, hogy tanodákat működtetünk, 178-at ebben az országban. Több mint tízmilliárd forintot fordítunk csak arra, hogy azok a hátrányos helyzetű gyermekek, akik ki akarnak törni a szegénységből, a mélyszegénységből, azok lehetőséget kapjanak erre. Én is azt kérem azoktól, akik mást nem tudnak tenni, hagyják a szülőket, hagyják az egyházat szabadon működni és segíteni. Ha már önök erre képtelenek, akkor legalább azokat ne akadályozzák, akik segíteni akarnak.

Továbbra is a jogellenes elkülönítés tilalmát tiszteletben tartjuk, szegregációellenesek vagyunk, és mindent meg fogunk tenni a kormányrendelettel, a törvénymódosítással azért, hogy Magyarországon, ahol lehetőség van, együtt tanuljanak és dolgozzanak mindazok, akik ebben az országban születtek. Köszönöm, elnök úr. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: A következő napirend előtti felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik részéről: „Nem csak napirenden kell tartani a Jobbik javaslatait, meg is kell valósítani” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hiba volna messzemenő következtetést levonni a halálbüntetésre vonatkozó kormányfői felvetésből, hiszen amióta a WikiLeaksen kiszivárgott, amit Orbán Viktor ugyebár mondott a dokumentumok szerint a külföldi nagytőkéseknek, miszerint ne figyeljenek arra, amit a megválasztásáért mond, azóta nagyon jól tudjuk, hogy az ilyen szavazatszerzést célzó, se igen, se nem mellett, tehát még a jézusi parancsolatot is megtagadón ki nem álló nyilatkozatok semmi más célt nem szolgálnak, csak a Jobbik vitorlájából kívánják a szelet kifogni. Ennek még örülnénk is, amikor látjuk, hogy az MSZP-nek és a Fidesznek a legnagyobb

problémája, a legnagyobb veszélyt - persze önmagukra nézve - a Jobbik kormányra kerülése jelenti, és mindent megpróbálnak megtenni annak érdekében, hogy akár a szelet kifogják a vitorlánkból a javaslataink felkarolásával. De ez bár megtörténne érdemileg és nem csak a szavak szintjén.

Azonban, ha mégis ennek némi reményt adunk, akkor engedjék meg, hogy ez alapján a gondolatmenet alapján figyelmükbe ajánljam anyák napja alkalmából - ezt tegnap is megtettem -, hogy bizony az anyák napján valamiféle állami ajándékot is nyújtsunk az édesanyáknak. Hiszen az anyák napja nemcsak családi ünnep, hanem közügy is. Közérdek is, hogy a nők minél fiatalabban és akár többszörösen is megélhessék az anyaságot. A legszebb női hivatás az anyaság, ezért is volna indokolt a nők napja helyett inkább az anyák napjának a megbecsülését növelni. Ezt lehetne úgy, hogy minden anyák napja alkalmából - a Jobbik javaslata, és reményeink szerint hamarosan tehát Orbán Viktor javaslata szerint is - akár egy egyszeri támogatást nyújtanának. Nem irreális dolgot kérünk, csak azt, amit például a nyugdíjasoknak megadnak, hogy inflációkövetővé tegyék a családtámogatási rendszert is a nyugdíjához hasonlóan; hogy akár egy összegben fizessék ki anyák napján azt az elmaradt növekedést, ami az inflációkövetés hiánya miatt nem teljesül.

Ezért szeretnénk, ha akár csak egy évenkénti egyszeri juttatással biztosítanák legalább a reálértéken való megőrzését a családtámogatásoknak. Hiszen minden ellenkező kormányzati propaganda ellenében, persze az újonnan házasulók kapnak egy egyszeri nászajándékot, de minden más családtámogatási összeg, a családi pótléktól az adókedvezményen keresztül a gyesig és minden támogatásig bezárólag reálértéken csökken, évről évre. Ezen kellene változtatni úgy, hogy akár anyák napján megörvendeztetik a szülőket egy ilyen támogatással.

De ezen túlmenően is vannak javaslataink, amelyeket immár most az idő rövidsége miatt csak címszavakban szeretnék önöknek a figyelmébe ajánlani; tíz javaslat, amit akár évről évre, minden anyák napján egyet-egyet felkarolva bevezethetnének. Hiszen indokolt volna például radikális áfacsökkentés a gyermekneveléshez szükséges cikkeknel vagy akár az alapvető élelmiszereknel. Ugye, kitűnően benyújtotta ezt a javaslatot még ellenzékbeli Sziijártó Péter és Tállai András, csakhogy kormányon ugyanúgy leszavazzák, mint ahogy korábban leszavazták az MSZP-s képviselők, amikor ők voltak kormányon. Mi ígérjük, ha kormányra kerülünk, akkor is támogatni fogjuk a radikális áfacsökkentést a gyermekneveléshez szükséges cikkeknel és az alapvető élelmiszereknel.

Szükség volna államilag támogatott otthon- és bérletépítési, illetve -vásárlási programra is természetesen, valamint a családi kedvezményt több más adónemre, járulékra, illetékekre is ki kellene terjeszteni, hogy valóban igénybe vehessék azokat a

keretösszegeket, amikkel önök szoktak itt dobálózni, de azt nem teszik hozzá, hogy ezt a gazdagok kormánya csak a gazdagoknak, de legalábbis az átlagos jövedelemmel rendelkezőknek engedni biztosítani, míg az alacsony keresetűeknek nem.

Indokolt volna a második gyermektől járó kedvezmény bevezetése számos olyan területen, például a tömegközlekedés, táboroztatás, közétkeztetés területén is, ami ma még kizárólag a nagycsaládosoknak jár olcsóbban. Indokolt volna a négygyermekes családmodell bevezetése, népszerűsítése is, hiszen például a negyedik gyermek esetén is indokolt volna emelt családi kedvezmény, családi pótlék, és egyáltalán ennek a kategóriának a bevezetése, hogy ne a három gyerek legyen a plafon.

A bölcsődei gondozási díj, amit az előző Fidesz-kormány vezetett be, az megérett az eltörlésre. Indokolt volna a bölcsődék és óvodák számának és férőhelyeinek növelése, nemcsak kozmetikázva - amiben önök nagyon jók -, hogy megemelik, mondjuk, a 20 fős csoport létszámát 25-re, hanem alapterületét illetően is.

És mivel a meddőség immár népbetegség, a lombikbébiprogram, tehát a mesterséges megtermékenyítés támogatásának kiszélesítése is indokolt volna. Nagyon fáj, hogy ezeket a javaslatainkat mind leszavazták például a költségvetési törvény legutóbbi szavazásakor is.

Ezen kívül földprogrammal is földhöz és itthon maradáshoz lehetne segíteni a fiatalokat, továbbá szülői életjáradékkal, hogy a gyermek jövedelemadó-jából támogassák a szülőket, lehetne egyfajta nyugdíj-kiegészítést adni. Ilyen értelemben a nyugdíjrendszer is felülvizsgálatra szorul. Nem lesz fenntartható ez a nyugdíjrendszer, de az egész államháztartás sem, ha nem lesz itt egy olyan népesedési fordulat, amivel nem lehet már megvárni a Jobbik kormányra kerülését.

Azonnali cselekvésre van szükség. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hitelesebbek lennének ezek a mondatok a Jobbik részéről, ha az elmúlt öt esztendőben, amióta itt ülnek a parlamentben, azokat a javaslatokat, amelyeket a kormány a családok érdekében tett, azokat az adótörvényekben vagy más javaslatokban megszavazták volna. *(Novák Előd: Mindet megszavaztuk!)* Hiszen most itt olyan javaslatokat követel, olyan intézkedéseket követel a Jobbik, amelyeknek egy része már megvalósult, például hogy az illetékek vagy járulékok esetében legyen családi kedvezmény.

Ha figyelt volna, képviselő úr, hogy miket utasított el, akkor rájött volna arra, hogy például az egyenes ági öröklésnél az illetékeket eltöröltük, rájött volna arra, hogy a járulékok esetében most már másfél éve szintén a családi kedvezményeket igénybe lehet venni pontosan azoknak a családoknak, akik a legkisebb jövedelemből élnek.

Nos, tehát az elmúlt öt évben kellett volna jobban odafigyelni a szavazásoknál, és akkor talán ezek az intézkedések sokkal inkább megütötték volna a Jobbik ingerküszöbét, és elismernék ezeknek az eredményeit. Mert szerencsére az édesanyák napján most vasárnap egyre több édesanyát köszönthetünk, hiszen soha nem látott mértékben nőtt a gyermekvállalások száma, 30 éves rekordokat döntöttünk meg abban a tekintetben, hogy az élve születések száma egyik évről a másikra 3,2 százalékkal emelkedett. Én azt hiszem, hogy azért is bővül az anyák napja, hiszen egyre több édesanyát lehet köszönteni, és ez nagyon jó, ennek mindnyájan örülünk. Ha tegnap akár csak Budapesten valaki járt-kelt, nem volt olyan forgalmasabb csomópont, ahol pluszvirágosok ne álltak volna ki, és ne árusítottak volna virágokat, és valóban, az emberek virágokkal a kezükben mentek, és köszöntötték az édesanyákat, nagymamákat, most már 3,2 százalékkal többet, mint egy évvel ezelőtt.

(11.50)

Ez a tendencia most már lassan másfél-két éve zajlik Magyarországon. Mi úgy gondoljuk, hogy azoknak az intézkedéseknek, amelyeket 2010-től kezdve hoztunk, valamelyest meglett a gyümölcse. Hiszen bár a rendszerváltás előtt óta, a '80-as évek legeleje, a '70-es évek vége óta nem sikerült javulást elérni ilyen mértékben a népesedési folyamatokban, most mégis az egyik évről a másik évre 3,2 százalékos a növekedés. Olyasfajta növekedésre, hogy az ötéves kormányzati ciklusunk alatt *(Novák Előd: Milyen ötéves? Négy évetek van!)* az egy párra vagy egy szülőképes korú nőre jutó gyermekek száma 1,26 százalékról 1,41-re emelkedett, nem nagyon láthatunk példát az elmúlt harminc évben, és ezek nem véletlen növekedések, hanem egy tudatos kormányzati politikának az eredményei. *(Dúró Dóra közbeszól.)* Hiszen minden téren igyekeztünk a gyermeket nevelő családokat segíteni, hogy aki gyermeket szeretne még vállalni, annak az állam megteremtse ennek a lehetőségét, és nincs olyan terület, ahol ez ne történt volna meg. *(Novák Előd: Igazad van! Van lejjebb...)* Ezért nőtt például egyébként még a házasságkötések száma is, a 2010-es szinthez képest 9 százalékkal.

De a legfontosabb rész a családi típusú adózás rendszerének a bevezetése. Ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hiszen bár önök ezt elutasították anno a szavazásnál, de mégiscsak ez havi 20 ezer forint

pluszt hagyott minden magyar családnál, aki gyermeket vállal. Ez összességében 740 ezer forint pluszt jelent, amióta a Fidesz-KDNP van kormányon, ennyivel vannak beljebb a családok ahhoz képest, mint ha a szocialista időszak folytatódott volna. Az éves költségvetésünkben pedig 207 milliárd forinttal szerepel több most családtámogatásra, mint öt évvel ezelőtt.

A reálkeresete Magyarországon mindenkinek nőtt az elmúlt öt évben, aki gyermektelen, azoknak is, összességében 18 százalékkal, ez reálértékben 6 százalékos növekedést jelent, de aki gyermeket vállal, annak nemcsak 6, hanem 16 százalékkal nőtt átlagosan a keresete; azoknak pedig, akik három- vagy többgyerekesek, tisztelt képviselő úr, 37 százalékkal nőtt. Nem hiszem, hogy ön Európában tud mutatni az elmúlt öt évben, a válság időszakában olyan országot, ahol a három- vagy többgyermekes családoknak a családnál maradt jövedelme 37 százalékkal emelkedett volna. *(Dúró Dóra: És ilyen magas áfát se tudunk!)* Magyarországon ez a kormányzat a multikkal vállalt konfliktust, nemzetközi cégekkel vállalt összeütközést azért, hogy megteremtse a fedezetét a családok támogatásának. Csak ez a kormány volt az, amelyik ekkora konfliktusokat vállalt azért, hogy a családoknál tartsa azt a pénzt, amit eddig sokan külföldre vittek, és még az Erzsébet-programot is mondhatnám és mást is, ami a családoknak kedvez.

A gyesnek a három évig való újbóli kiterjesztése 308 ezer forintot jelent minden családnak *(Novák Előd közbeszól.)*, amelynek három gyermeke van. Az örökbefogadói gyes szintén egy új intézkedés, amit mi hoztunk.

Az, hogy iskolátogatáshoz kötöttük a családi pótlékot iskoláztatási támogatásként, 29 ezerről 16 ezerre csökkentette azoknak a diákoknak a számát *(Novák Előd: Papíron!)*, akik 50 óránál többet hiányoznak igazolatlanul. *(Novák Előd: Ki meri lejelenteni?)*

A gyermekek után járó pótszabadságot most már mindkét szülő igénybe veheti. Tehát sokkal több édesanya lehet édesanyaként plusz szabadnapként vagy édesapa plusz szabadnapként a gyerekével.

A babakötvény bevezetése átlagosan 42 500 forintos állami induló juttatással 70 ezer gyermeknek segített már.

A családok otthonteremtési kedvezménye pedig, amely idén július 1-jével lép hatályba - önök ezt sem támogatták -, 800 ezertől 3 millió 250 ezer forintig terjedően támogatja azt, hogy a gyermekszobát meg tudják venni a családosok, önálló szobába tudjanak költözni.

A gyed maximális összegét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 102 ezerről 147 ezerre emeltük, és még a munkahelyvédelmi akciótervet is említhettem volna. Csak egy számot mondok még: a bölcsődék és a családi nap-

közik férőhelyének számát 37 ezerről 47 ezerre növeltük. Jó lett volna, ha ezt a Jobbik támogatja az elmúlt öt évben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Varju László független; Kulcsár Gergely, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Szél Bernadett, LMP; Gyöngyösi Márton, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik; Pócs János, Fidesz; Kiss László, MSZP; Sallai R. Benedek, LMP; Hegedűs Lorántné, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Teleki László, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ikotity István, LMP; Varga László, MSZP; Novák Előd, Jobbik; Dúró Dóra, Jobbik, képviselőtársunk.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 54 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását. Ennek értelmében Horváth Imre, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Működő rendőrőrsöt Káposztásmegyerre”** címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Korábban írásbeli kérdésben hívtam fel a miniszter úr figyelmét a káposztásmegyeri rendőrőrs tervezett szervezeti leépítésének hátrányos következményeire.

Magyarázatot vártam a miniszter úrtól arra *(Novák Előd: Keményen!)*, hogy milyen szakmai megfontolások, felmérések és hatástanulmányok alapján döntenek a rendőrőrs sorsáról. A miniszter úr a válaszában tagadta, hogy napirenden lenne a káposztásmegyeri rendőrőrs leépítése. A válaszával szemben azonban a káposztásmegyeri lakosok által jól ismert valóság az, hogy ténylegesen a rendőrőrs már ma sem működik. A rendőrőrs épülete szemlátomást üresen áll. Az odaérkező, segítségre szoruló embereket csupán egy tájékoztató felirat fogadja, miszerint a bezárt épület kaputelefonján keresztül bejelentést lehet tenni a kilométerekkel távolabb lévő újpesti rendőrkapitányságra. A magyarázat szerint a rendőrőrs azért kong az ürességtől, mert mindenkit járőrszolgálatra vezényeltek.

Államtitkár úr, az nem tekinthető működő rendőrőrsnek, ahol csupán egy távoli kapitányságra kicsöngő kaputelefon működik. Az is pontosan ismert, hogy a rendőrőrs állománya igen gyakran Káposztásmegyeren kívül teljesít járőrszolgálatot, miközben a lakótelep rendjét a készenléti rendőrségtől kampányszerűen odavezényelt járőrökkel próbálják fenntartani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Káposztásmegyeren közel 30 ezer ember él, akiknek a biztonsága nem csupán egy segélykérő telefon, hanem egy valódi rend-

őrőrs működését igényli - egy olyan megerősített rendőrőrsét, amelynek az állománya valóban Káposztásmegyeren teljesít szolgálatot.

Ezért kérdezem az államtitkár urat: mikor lesz valóban működő rendőrőrs Káposztásmegyeren? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország kormánya elkötelezett a közrend, a közbiztonság erősítése érdekében. Ennek érdekében az elmúlt öt évben 3500 fővel növeltük a rendőrség létszámát, szigorú törvényeket alkottunk, és a rendőrség technikai feltételeit is jelentős mértékben segítettük... *(Lukács Zoltán Novák Előddel beszélget.)* Elnök úr, kérem, biztosítsa a válaszadás lehetőségét. Lukács képviselő úr nem bír magával, úgy tűnik. Köszönöm szépen. *(Derültség. - Lukács Zoltán: Nevelem a Jobbikot!)*

Folytatom: tehát, képviselő úr, jó hírt tudok mondani önnek és a káposztásmegyerieknek, hiszen a káposztásmegyéri rendőrőrs jelenleg is működik, 25 fő teljesít ott jelenleg is szolgálatot. Tehát még egyszer mondom: működik 25 fővel 8-tól 16 óráig. A 16 órát követő időszakban két fő kmb-s és két fő járőr, tehát összesen négy járőr teljesít szolgálatot, és valóban van egy olyan lehetőség, hogy a szolgálatirányító parancsnokkal kapcsolatba lehet lépni, aki azonnal tudja értesíteni a járőröket, akik a területen vannak, tehát nem Újpest más részein, hanem Káposztásmegyeren. Tehát ez az új rendelkezés is azért született meg, hogy a káposztásmegyeriek biztonságát tudjuk javítani. És ha az elmúlt tíz év adatait nézzük, akkor azt mondhatjuk, hogy Budapest IV. kerületében jelentős mértékben csökkentek az egyes kiemelt bűncselekmények, így a súlyos testi sértés, garázdaság, lopás, gépkocsilopás, gépkocsifeltörés és rongálás.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek a tényadatok. Szeretném elmondani, hogy ha a közbiztonsági helyzet azt kívánja, akkor még jobban megerősítjük a káposztásmegyéri rendőrőrs személyi állományát, technikai ellátottságát, hiszen az a célunk, hogy Magyarország valamennyi településén - Budapest fővárosban, a IV. kerületben és Káposztásmegyeren is - még nagyobb biztonságban éljenek az emberek.

Kérem önt, hogy az erről szóló törvényjavaslatok megszavazásával ön is támogassa ezt a törekvésünket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Keppli Lajos, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Génmanipulált termé-**

kek a magyar üzletek polcain?” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálatos módon az utóbbi évtizedekben a génmanipulált szervezetek felhasználása dinamikusan nőtt, így mind a növények, mind a belőlük készített termékek jelen vannak a mindennapi kereskedelemben világszerte, ott díszlegnek az áruházak polcain.

(12.00)

Az Európai Unió rendeletben szabályozza a nyomonkövethetőség érdekében, hogy amennyiben egy termék 0,9 százaléknál nagyobb arányban tartalmaz génmanipulált szervezetet, akkor azt fel kell tüntetni rajta.

Mindezek ellenére a Greenpeace a közelmúltban lehozott egy listát, amely nagyon tanulságos a magyar emberek és a magyar politikusok számára is. Több kutatás is kitért már arra, hogy a génmanipulált szervezeteket fogyasztó emberekben milyen egészségkárosodás megy végbe. Bebizonyították, hogy egy kismama, ha eszik ilyet, akkor már a magzatban megtalálható az a növényvédő toxin, ami egy ilyen génmódosított növényben termelődik a betakarításig.

De miért volna ezekre szükség, tesszük fel a kérdést, amikor a jó minőségű hazai termőföldeken bármit megtermelhetünk egészségesen a magunk számára. Ez a lista a génmódosított növények felhasználásával készült termékeket tartalmazza, tehát az a lista, amelyet a Greenpeace lehozott a közelmúltban. 18 gyártó és azok termékei találhatóak meg a listán; közöttük nálunk is népszerű csokoládén, szénsavas üdítőitalokon kívül még bébiételt is találunk.

A lista azért is megdöbbenő, mert itthon bármelyik terméket megvásárolhatja bárki. Bemegy a legközelebbi bevásárlóközpontba - persze nem vásárló -, leemeli a polcról, hazaviszi és elfogyasztja. Bár szerencsére a magyar emberek közül egyre többen odafigyelnek arra, hogy mit fogyasztanak, de ha nincs rajta jelölés, ha nem kapnak kellő tájékoztatást, akkor nem tudhatják, hogy akár kedvenc ételük, italuk is ilyen mérget tartalmaz.

Kérdezem tehát a tisztelt államtitkár urat: létezhet-e az, hogy Magyarországon génmanipulált szervezetet tartalmazó termék kerül a boltba jelölés nélkül, megoldható-e, hogy a génmanipulált szervezetet bármilyen alacsony mennyiségben is tartalmazó terméket teljesen kitaltsák a kereskedelemből: És végül kérem, nyugtasson meg, hogy ezen listán szereplő termékek hazai felhasználását folyamatosan vizsgálják, és nem találtak bennük génmódosított

anyagokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselő Úr! Alaptörvényünk rögzíti a magyar mezőgazdaság génmentességét mint stratégiai célkitűzést. A hatósági mintavételi és vizsgálati terv alapján GMO-vizsgálat céljából évente több száz élelmiszer-, valamint takarmány-mintavétel és laboratóriumi vizsgálat történik. 2012 és 2014 között 1113 élelmiszermintát vizsgált a hatóság. Az ellenőrzéseknek köszönhető, hogy évek óta egyetlen élelmiszermintát GMO-tartalma sem haladta meg a jelölési határértéket, sőt, ha ki is volt mutatható a GMO-tartalom, akkor annak mennyisége a 0,1 százalékot sem haladta meg.

A minisztérium következő tervezett lépése, hogy a GMO-mentes takarmányok és élelmiszerek jelölési lehetőségének jogi keretét megteremti, hiszen vannak olyan élelmiszerek - például a hús, a tej, a tojás -, amelyek nemcsak hogy GMO-mentesek, de még az azokat előállító állat is GMO-mentes takarmányt fogyasztott. Az ilyen termékeket GMO-mentesként kívánjuk jelölni. Ez nemzeti szabályozás keretében fog megvalósulni; a jogszabálytervezet egyeztetése már zajlik.

2015. április 2-án hatályba lépett a GMO-k termesztésének tagállami tiltását lehetővé tevő uniós irányelv módosítása, amely óriási lehetőség a magyar mezőgazdaság számára. Magyarország a GMO-mentesség zászlóvivője az Európai Unióban. Fazekas Sándor miniszter úr kezdeményezte uniós GMO-mentes övezet létrehozását is.

Tisztelt Országgyűlés! Az általam elmondottak és a kormány lépései is azt bizonyítják, hogy mindent megteszünk azért, hogy minél több család asztalára kerüljön egészséges, biztonságos, kiváló minőségű élelmiszer. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért szorul vissza a pedagógusképzés?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Miért szorul vissza a vidéki pedagógusképzés? A gyakorlóiskolák a magyar közoktatás kiemelkedő szereplői. Az ötvösi hagyományokra épülő intézmények kiváló eredményeket érnek el, a legjobb iskoláról van szó. De nem csupán az átlagon felüli minőséget nyújtó képzettséggel, hanem sok esetben felzárkóztató, tehetség-

gondozó és innovatív tevékenységükkel is kitűnnek. Ezek az iskolák nemcsak a diákok, hanem a leendő magyar pedagógusok színvonalas képzése okán is rendkívül fontos feladatot látnak el; sajátos szegmensét jelentik egyszerre a köznevelés és a felsőoktatás rendszerének.

Csak egy autonóm és szabad környezetben érvényesülhetnek azok a hagyományok és szellemiség, amelyet a gyakorlóiskolák képviselnek. Az a nyitott és befogadó közeg, amit egy gyakorlóiskola megtestesít, jelenti számára és diákjai számára is a siker kulcsát. Ezért jelent komoly veszélyt, hogy a kormány kilenc gyakorlóiskolát elvenne az egyetemektől, s őket is a KLIK fennhatósága alá vonná.

Jogosan tartanak ettől a diákok, szülők, pedagógusok, mindenhol komoly felháborodással fogadták az erről szóló terveket így a tanév vége előtt alig két hónappal. A kormány arra hivatkozik, hogy ezek az intézmények nem teljesítettek bizonyos feltételeket. Ezzel gyakorlatilag a kormány elismeri a vidéki felsőoktatás, az egyetemek és a hozzájuk kapcsolódó pedagógusképzés hanyatlását, hiszen a fenntartóváltással érintett iskolák mindegyike vidéki intézmény. Az átvétel a vidéki pedagógusképzés visszaszorulását jelzi, amiben viszont nem megkerülhető a kormányzat felelőssége.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérjük, fejtse ki számunkra a valóság minden részletét. Milyen feltételeket nem teljesítenek ezek az intézmények? Mi a baj a nyíregyházi, a debreceni, a soproni, a bajai, a kaposvári vagy éppen a pécsi gyakorlóiskolával? Miért van az, hogy a 25 gyakorlóiskolából 9, amelyet átvesz a KLIK, mind-mind vidéki intézmény? Köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Visszaszorul-e a pedagógusképzés? Ezt a kérdést feszegeti ön, tisztelt képviselő úr, a kérdése címében.

Nézzük meg, hogy mik a jelentkezési arányok azóta, amióta a Fidesz-KDNP az oktatás területére is lépett. Ha az óvodapedagógus-képzést nézzük, akkor a jelentkezők száma 2013-hoz képest akkor volt 1855, most 3084-re emelkedett, tehát nagyon-nagyon jelentős emelkedés van, ha nem is kétszeres, de közel annyi. Ha a tanítóképzést nézzük, akkor az elsőhelyes jelentkezők száma 2013-tól mostanáig 1030-ról 1663-ra emelkedett szintén. A tanárképzés tekintetében pedig szintén az elsőhelyes jelentkezők száma az elmúlt két évben 5330-ról 6970-re emelkedett.

Ez tehát azt mutatja, hogy az a politika, amit vitünk, amely Klebelsberg-ösztöndíjjal és más módon igyekszik támogatni azt, hogy valaki a pedagóguspá-

lyát válassza, az, hogy elindítottuk a pedagógus-életpályát, amely 30-40 százalékkal emeli a pedagógusok illetményét, ez vonzóvá tette a pedagógus szakmát sokak számára, és jóval többen jelentkeznek most, mint jelentkeztek évekkkel ezelőtt.

Ennek a képzésnek, a pedagógusképzésnek fontos része a gyakorlóiskolák rendszere. Ön is elmondta itt a parlamentben, hogy olvasta a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című stratégiai dokumentumot, amelyet az LMP talán egyedülként az ellenzéki pártok közül támogatott is, és ön is elmondta a felszólalásában. Ebben a stratégiában is leírtuk már korábban, hogy meg kell nézni, hogy azok a gyakorlóiskolák, amelyek felsőoktatási intézményhez kapcsolódva végzik gyakorlóiskolai tevékenységüket - tehát minden gyakorlóiskola esetében -, a jogszabályi feltételeknek megfelel az ottani oktatás minősége, színvonala, hiszen ön is tudja: 11 különböző szempont van, amelyek alapján valami gyakorlóiskolává válhat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ennek a 11 szempontnak az áttekintése zajlott és zajlik az elmúlt hetekben-hónapokban.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Milyen intézkedésekkel biztosítja a kormány a pécsi fejlesztések megvalósulását?”** címmel? Öné a szó, képviselő úr.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor kormányfő a múlt héten Pécsre látogatott, hogy a város elkövetkezendő ötéves fejlesztéseiről tárgyaljon. Az irányt természetesen nem a miniszterelnök úr határozta meg, hanem maguk a pécsiek, hiszen az elmúlt hónapok során egy helyi konzultációt tartottunk Pécs 2020 címmel.

Így 6500 válaszoló család véleménye alapján elmondható, hogy a pécsiek elsősorban új munkahelyeket, gazdaságfejlesztést és egy akvaparkkal is rendelkező szabadidőközpontot szeretnének. Ennek érdekében megállapodás született a kormányfővel, hogy a kormány elő fogja segíteni a befektetőket is fogadó, már kész üzemcsarnokok megépítését, mert tapasztalataink szerint a nemzetközi befektetők első sorban már meglévő iparterületeket és ipari épületeket keresnek új munkahelyteremtésük céljára.

(12.10)

Fontos továbbá a jelenlegi ipari parkunk bővítése legalább 90 hektárral, mert így egy olyan nagyságú, egybefüggő területet kaphatunk, amely lehetőséget ad egy-egy nagy gyártó fogadására is, és ez nem-

csak munkát ad a pécsieknek, hanem piacot is jelent a helyi kis- és közepes vállalkozóknak.

Szóba került, hogy a kormány a következő években megépíti az M6-os autópályát a határig, és folytatja az M60-as autópálya építését is. Pécs Magyarország első egyeteme, tehát megállapodtunk abban is, hogy közeledve az alapítás 650. évfordulójához, növelni kell az egyetem versenyképességét, többek között úgy, hogy a jelenleg városunkba érkező 2300 külföldi hallgató számát rövid távon 5 ezerre szeretnénk emelni.

A miniszterelnök úr hangsúlyozta, hogy becsületbeli ügynek tekinti, hogy Pécs sikeres várossá váljon. Éppen ezért kérem az államtitkár úrtól, hogy milyen intézkedésekkel biztosítja a kormány, hogy az ígéretekben valóság legyen. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. A kérdésében már részben a válasz is benne volt, hiszen felborolta mindazokat a fontos pontokat, amelyekben Páva Zsolt polgármester úr és Orbán Viktor miniszterelnök úr megegyeztek. Ezek a kérdések valóban olyan problémákkal foglalkoznak, amelyek a pécsiek igényeit tükrözik.

Az egész „Modern városok” program, amelyet elindított a kormány, és amelynek keretében a miniszterelnök úr az összes megyei jogú várost végig fogja járni és mindenkivel külön megállapodást fog kötni, olyan módon szerveződik, hogy a helyi emberek, a helyi vezetők igényeit, elvárásait tükrözzék azok a megállapodások, amelyek megszületnek. Mint a képviselő úr is tudja, a miniszterelnök úr már járt Sopronban, járt Miskolcon, járt Egerben és a negyedik helyszín volt Pécs, nemsokára megy tovább, a közeljövőben Székesfehérvárra fog látogatni. Mindenhol felmértük, hogy mire van szükség, és minden egyes esetben kormányhatározatban fogjuk rögzíteni azokat a pontokat, amelyekben a miniszterelnök úr a helyi vezetőkkel megállapodott. A kormányhatározat garancia lesz arra, hogy meg is valósuljanak a vállalások.

Ugyanakkor ne felejtjük el azt, tisztelt képviselő úr, hogy a „Modern városok” program arra is lehetőséget teremt, és azért járja végig személyesen a miniszterelnök úr valamennyi nagyvárost, hogy megfelelő módon tudja a kormány koordinálni az európai uniós források felhasználását és a nemzeti források felhasználását; tehát hogy ténylegesen ott és arra költsük el a rendelkezésre álló forrásokat, ahol és amilyen formában arra szükség van.

Néhány pontot én is kiemelek mindazok közül, amelyeket a képviselőtársam már említett. Valóban

stratégiai jelentőségű az M6-os, illetve az M60-as folytatása. Különösen fontos számomra, kultúrával is foglalkozó képviselő és államtitkár számára, hogy a Zsolnay Kulturális Negyeddel kapcsolatban is megállapodás körvonalazódik. Hála a Jóistennek, az önök egyik országgyűlési képviselője a kultúráért felelős államtitkár, úgyhogy jó kezekbe fog kerülni a Zsolnay Negyed, ha esetleg az állam ebben a jelenleginél nagyobb szerepet vállal. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Mindemellett még az iparipark-bővítést emelem ki én is. Tisztelt képviselőtársam, a kormány önök mellett van, a pécsiakkal van, a kormányra számíthatnak a jövőben is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szelényi Zsuzsanna független képviselő kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miért fontosabb a fagylaltozók, a fodrászok, a kozmetikusok, a taxisok, a zöldségesek ellenőrzése, mint a kaszinótulajdonosok ellenőrzése, akiket amúgy is megkülönböztetett módon hoz helyzetbe és juttat tízmilliárdos haszonhoz a kormány?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter, illetve Államtitkár Úr! 2010 novemberében Lázár János akkori Fidesz-frakcióvezető a hazai szerencsejáték-iparral összefüggésben az állami költségvetés, végső soron az adófizetők évente több száz milliárdos nagyságrendű megkárosítását és a játékgépek manipulálását tette szóvá, amikor Orbán Viktorhoz fordult az ezzel kapcsolatos kérdésével.

Az írásbeli kérdésének az volt a címe, hogy „Miért nem érdekli az államot a pénznyerő automatákból származó bevétel, illetve hová tűntek és kinél landoltak a pénznyerő automatákból származó milliárdok?”. Matolcsy György akkori gazdasági miniszter sürgős vizsgálatot indított, amely sajnálatos módon nem hozott semmiféle eredményt. Erre Lázár frakcióvezető úr újabb kérdést nyújtott be még 2011 nyarán a miniszterelnökhöz, mert változatlanul úgy ítélte meg, hogy a szerencsejáték-ipart sokkal fokozottabban kell ellenőrizni és adóztatni. 2012 októberében Lázár János aktív szerepvállalásával nagy gyorsasággal betiltották országszerte a pénznyerő automatákat, csak néhány kivételes helyen, kaszinókban működhetek ilyenek a továbbiakban. Arra hivatkozott a kormány, hogy az elszegényedő családoknak és a szenvedélybetegeknek nem kellene pénznyerő automatákkal foglalkoznia, és természetesen nemzetbiztonsági kockázatok is felmerültek.

Ehhez képest 2013-ban a kormány zártkörű koncessziós pályázaton 11, döntően játékkaszinó működtetését tette lehetővé, ezt engedélyezte, még-

pedig a nyerteseknek igen kedvező kondíciókkal; ami azért is volt meglepő, mert mint korábban mondtam, az elszegényedő családokra, szenvedélybetegekre és nemzetbiztonsági kockázatokra hivatkozott korábban a kormány. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Ami igazán meglepő és lényegében indokolatlan, az az - és erre szeretnék most választ kapni -, hogy miért nem írja elő a kormányzó többség a játékautomatákba építhető korszerű ellenőrző készülék beszerelését és miért nem kell megteremteni a közvetlen elektronikus összeköttetést *(Az elnök jelzi az időkeret leteltét.)* az adóhatóság szerveivel, úgy, ahogy egyébként a fagylaltosoknak, fodrászoknak, kozmetikusoknak *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Vége a dalnak!)*, taxisoknak és zöldségeseknek erre sort kell keríteniük. Kíváncsian várom a választ, államtitkár úr.

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy az időkeretet tartsák be. Viszonzásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kérdésből megpróbáltam kivenni a pozitív elemeket, én kettőt találtam benne. Az egyik, hogy most már ön is - mint független képviselő - támogatja az online pénztárgépek bevezetését. Ennek nagyon örülünk, hiszen közel 200 online pénztárgép működik már. Jelentősen megnövekedett az áfabevétele a költségvetésnek a kiskereskedelemből, ezáltal jelentősen fehérítve ezt az ágazatot. A másik pozitív elem, hogy ahogy a kormány, ön is számít a játékkaszinók bevételeire, és azt várja el, hogy egy szigorú adózás következtében a játékkaszinókból származó bevétel növelje az államháztartás bevételeit. Tehát két dologban már egyetértünk.

Abban viszont, hogy át kellene alakítani egy online pénztárgépszerű működésre a játékkaszinók bevételeket követő rendszerét, már nem értünk egyet. Azért nem, mert a játékkaszinók előbb voltak, és már 2001-ben ki lett alakítva egy nagyon szigorú rendszer. Ez azt jelenti, hogy video-ellenőrzés van a játékteremben, és egyébként pedig az, aki belép, személyazonosságát ellenőrzésen esik át és azonosítani is szükséges. Zárt bizonylatolási rendszerben kell biztosítani a tételek és a nyeremények nyilvánosságát, nyilvántartását. Ezt a hatóságok rendelkezésére kell bocsátani. Tehát ez megelőzte a korát, már 2001 óta ez a rendszer így működik.

Lényegében az, amit ön javasol és számon kér, nem szigorítása lenne a jelenlegi rendszernek, hanem könnyítése, lazítása, mert ha csak így működne a játékkaszinó-rendszerek, az bizony könnyebb lenne nekik. Úgyhogy nem tartjuk szükségesnek a módosítást. Viszont az ön által is elvárt bevétel

a jelenlegi rendszerben is felelősségteljesen biztosított az állami költségvetés számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Kiket és miért támogat az MVM?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MVM hirdetési és szponzorációs költségvetése mintegy 10 milliárd forint, ez az egyik legbővebb a hazai vállalatok sorában. Példaként mondhatnám, hogy a MOL is csak mintegy harmadennyit szán hasonló célokra.

Ebben a kalapban számtalan, vitát kiváltó tétel található, milliárdokkal bővült ez az elmúlt időszakban és új irányokat is látni. A legnagyobb, mintegy ötmilliárdos tétel 2013-ban például az Andy Vajna kormánybiztos felügyelete alatt álló Magyar Nemzeti Filmalaphoz került. Az MVM által '14 áprilisáig megkötött reklámcélú szerződések nemrég napvilágot látott listáján a Mahir, a Hung-Ister és a Vivaki neve is szerepel.

(12.20)

Míg konkrétan az MVM reklámköltése az elmúlt négy év során közel megtízszereződött az adatok szerint, 2009-ben listaáron mintegy 165 millió forintot érő hirdetésekben jelent meg, most már ez a szám ezekre a hónapokra gyakorlatilag évi másfél milliárdot ér el.

A legnagyobb hirdetési megrendelések az MVM-csoporttól számtalan olyan orgánomhoz kerültek, amelyek kormány közeli, annak mondhatók; számos hazai sportklub életében is részt vesz az MVM, kulturális projekteket is támogat. A sport- és kulturális támogatások tekintetében is sokszor felmerül a kormányközelség, sokszor nyernek kormány közeli előadók például támogatásokat. Adódik a kérdés, tisztelt államtitkár úr, hogy ki dönt az MVM hirdetési és támogatási tevékenységéről, a konkrét keretszegekről.

Örülök, hogy ön válaszol, ismert borsodi kötődése, így hadd kérdezzem Miskolcra is, hiszen Miskolcon is vannak jelentős szurkolói bázissal rendelkező csapatok, eredményes sportágak, nívós kulturális rendezvények. A kulturális rendezvényekből csak néhányat, az operafesztivált, az egyre híresebb filmfesztivált említeném. A sportteljesítmények közül pedig a DVTK csapatai mellett megemlíteném a Miskolci Jegesmedvéket is *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, amely csapat mindent megnyert, ahol idén elindult.

Van az MVM-nek több fűtőműve is Miskolcon. 2012-ben 10 milliárdos bevétel keletkezett ebből *(Az*

elnök ismét csenget.), '13-ban 7 milliárd, ezt miskolci adóforintjai adják.

Kérdezem tehát államtitkár urat, hogyan és mi alapján dől el, mit támogat az MVM. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az MVM-csoport támogatási politikájának fókuszában 2011 óta következetesen az egyetemes és hazai kulturális értékek támogatása, az oktatás, a tudomány, a verseny- és tömegsport támogatása, karitatív tevékenység, valamint a környezetvédelem és a fenntartható fejlődés áll. Ebben kétségtelenül nagyon sok minden benne van, benne van a film, de például benne van a Zeneakadémia, a Müpa a maga több mint negyven zongorahangverseny-támogatásával is.

Az MVM minden esetben figyelembe veszi a művészek, sportolók munkásságát, szakmai és közönség általi elismertségét; az adott produkció reklámértékének megfelelő, azzal egyenértékű szponzorációt nyújt.

A kampányok megvalósítása minden esetben széles körű tapasztalattal, az ügynökség által javasolt stratégia szerint, maximális szakmai és pénzügyi hatékonysággal történik.

A rendezvényszervezést és kreatív feladatokat ellátó szerződött partnereket is pályázattal választja ki az MVM.

Az MVM reklámköltsége nem tízszereződött meg az elmúlt négy év során, bár kétségtelen - és ez örömdetes -, hogy 2011 óta az MVM-csoport mind tartalmilag, mind kreatív megjelenésében lényegesen intenzívebb kommunikációt folytat a korábbi, kizárólag szűk szakmát célzó kommunikációhoz képest. A tapasztalatok azt mutatják, hogy ez a tevékenység növelte az MVM Zrt. és a vállalatcsoport ismertségét és elfogadottságát.

Az MVM rendelkezésre álló hirdetési, támogatási tevékenység-keretösszegét az MVM Zrt. közgyűlése hagyja jóvá, üzleti terv részeként, az éves közgyűlés keretében.

Említette ön Miskolcot, ott az oktatási, tudományos, valamint karitatív területhez kapcsolódóan az elmúlt években a Miskolci Egyetem Oktatásának Fejlesztéséért Alapítványt *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, a Kék Vonal Gyermekkrízis Alapítványt és a Bláthy Ottó Alapítványt támogatta az MVM.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Föld-

művelésügyi Minisztériumnak: „**Hulladékszállítás csődhelyzetben?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A közszolgáltatások árának befagyasztásával párhuzamosan a jogszabályváltozások az elmúlt években a hulladék-gazdálkodási szektor szereplőire olyan terheket helyeztek, mint a kötelező béremelés, a hulladéklerakási járulék, az energetikai felügyeleti díj, az e-útdíj vagy a banki tranzakciós díj. Az érintett társaságok működése sorra ellehetetlenül pénzügyi egyensúlyuk elvesztésével. Így történhetett meg, hogy április 9-én a környezetvédelmi hatóság indítványára a NAV inkasszót vetett ki a Zöld Híd Régió Nonprofit Kft. hulladék-gazdálkodási társulás számláira. Ha ezen önkormányzati társulás nem tudja ellátni feladatát, akkor Pest és Nógrád megye 108 településén szűnhet meg a közeljövőben a hulladék elszállítása, és mind-ez körülbelül 300 ezer ember életét érintheti.

Az országban működő nonprofit társulások gazdasági nehézségeiben a tulajdonos önkormányzatok sem képesek segíteni, hiszen nem tudják a kieső forrásokat, illetve a megnövekedett terheket saját költségvetésükből kigazdálkodni. Sőt, további pénzügyi nehézségeket is fog okozni, ha csődbe jutnak ezen társaságok. Így például csak Kerepes városa mintegy 40 millió forintnyi iparűzési adótól esne el akkor, ha az említett Zöld Híd Kft. csődbe menne.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az önkormányzati társulások ellehetetlenülésével országszerte egyébként 5 millió ember kerülhet olyan helyzetbe, hogy nem lesz, aki elvigye a szemetét. Tudjuk, a minisztérium által működtetett pályázati rendszerből egyes nehéz helyzetbe került szolgáltatók kiegészítő forrásokhoz jutottak - összesen kettőről hallottam egyébként eddig -, de ez nem lesz képes összességében kezelni ezt a helyzetet. Kérdezem tehát: a katasztrófavédelemnek kell majd beavatkozni vagy lesz valamilyen érdemi megoldás végre?

Kérem érdemi válaszát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A közszolgáltatás ellátását végző cégek napjainkban valóban számos kihívással szembesülnek, hiszen egyszerre kell olcsó, korszerű és egyben az uniós vállalkozásainknak is megfelelő elvárásokat teljesíteni. De fontos rögzítenünk, hogy a hulladékot minden településről elszállítják, Magyarország területén nincs ellátatlan település és szükségellátás sem. Amennyiben az önkormányzat nem tud szolgáltatóval szer-

ződni, az érintett területen a közszolgáltatást a katasztrófavédelmi hatóság megfelelő közszolgáltató kijelölésével biztosítja. Erre 130 településen volt szükség.

A közszolgáltatók pénzügyi helyzetének stabilizálása érdekében a Földművelésügyi Minisztérium egyedi kérelem benyújtását tette lehetővé, amelynek kerete 7,1 milliárd forint. Minderre a forrást a hulladéklerakási járulék biztosítja. Ezért is érthető, a hulladéklerakási járulékot maradéktalanul befizetőkkel szemben rendkívül méltánytalan lenne, hogyha a tisztességgel fizetők pénzéből kompenzálná az állam a járulék-tartozást felhalmozó cégeket.

A Zöld Híd Régió Nonprofit Kft. azon kevés közszolgáltató közé tartozik, amelynek 2014. évi vonatkozásában több mint százmillió forint hulladéklerakási-jarulék-tartozása keletkezett. Egyébként a társulás benyújtotta egyedi kérelmét a minisztériumhoz, amelynek vizsgálatát követően 2015. április 1-jén hiánypótló levelet kapott. A hiánypótló levélre a cég 2015. április 30-áig nem adott választ.

Hangsúlyozni kívánom, hogy a kormány nem érzéketlen a közszolgáltatók problémái iránt, annál is inkább, mert köztulajdonban vannak, de sokkal érzékenyebb a lakossági elvárások iránt. Lehet, hogy a közszolgáltatóknak ez az időszak gondokkal teli, de az embereknek ez a helyzet jó, mert három éve nem emelkedtek a díjak, és mindemellett olcsón kapnak egy egyre korszerűbb szolgáltatást.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Mennyibe fog kerülni a paksi hulladékok kezelése?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az atomenergia használatának az egyik legkardinálisabb kérdése az, hogy hogyan fogjuk kezelni azokat a hulladékokat, ami az atomerőmű működése során, illetve a leszerelés után keletkezik. Itt arról beszélünk, hogy mi lesz a kiegészítő fűtőelemekkel, illetve arról, hogy ha leszerelünk egy atomerőművet, akkor hová fogjuk tenni, és mennyibe fog kerülni az egyes daraboknak a tárolása.

Meglehetősen kaotikus állapotok vannak jelenleg azzal kapcsolatban, hogy milyen költségekkel kell számolnunk. Ugye, Aszódi Attila kormánybiztos úr nemrég egy tévéműsorban azt mondta, hogy körülbelül 600-700 milliárd forintra becsülhető a mostani meg a majdan építendő blokkok leszerelésének, illetve a fűtőelemek tárolásának az összes költsége. Ezzel szemben, utánanézttem, a Radioaktív Hulladékokat Kezelő Közhasznú Kft., tehát az RHK Kft. honlapján teljesen más számok vannak, ott az összes hulladé-

kos költség több mint 1,6 milliárd forint. A beadott kérdésemben részleteztem is ezeknek az összetevőit. De összességében tehát azt látjuk, hogy a meglévő paksi blokkok leszerelésének önmagában 1,6 milliárd a költsége, plusz a fűtőelemeké. És ha megnézzük még a bővítés során előálló költségeket, az még plusz 700 milliárd forint. Tehát összesen egy olyan 2300 milliárd forintnyi kiadás várható a mostani meg a következő blokkok építése után keletkező leszerelési költségekkel meg a kiegészített fűtőelemekkel.

(12.30)

Na most, a probléma az, hogy egyrészt léteznek ezek a költségek, másrészt nem tudom, ennek a forrása honnan fog előállni. Jellemzően az eredetileg 30 éves élettartamra tervezett Paksi Atomerőmű esetében a működés három évtizedére önként 250 milliárd forintot gyűjtöttek össze a nukleáris alapon. Nem tudom azt sem biztosan, hogy ez a pénz rendelkezésre áll-e, úgyhogy ha az államtitkár úr erre válaszolna, akkor azt is megköszönöm. Amellett viszont tisztázni kell azt is - és az adófizetőknek információt kell adni arról -, hogy milyen pótlólagos kiadásokra számíthatnak még.

Úgyhogy arra kérem, közöljön pontos adatokat arról, hogy a jelenlegi szakmai számítások szerint mennyibe fog kerülni a régi blokkok és a majdan megépítendő új blokkok esetében a nagy aktivitású hulladékok kezelése tételesen. És arra is kérem a tisztelt államtitkár urat, hogy ugyanazokat a számokat használja, mint az RHK Kft., ne keverjük össze az adófizetőket különböző számokkal. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Teljesen egyetérték önnel abban, hogy az embereknek valóban meg kell ismerniük azokat a tényeket, amelyek a Paksi Atomerőműben keletkező nagy aktivitású hulladékok kezelésére vonatkoznak, és nem szabad hagyni azt, hogy ez a kérdés politikai haszonszerzés eszközévé váljon.

Ahogy ön előtt is ismert, az Országgyűlés az elmúlt héten, április 28-án fogadta el a kiegészített üzemanyag és radioaktív hulladék kezelésének nemzeti politikáját. Ezen dokumentum alapján kell elkészíteni a kiegészített üzemanyag átmeneti tárolására, a radioaktív hulladékok végleges elhelyezésére és az atomerőműblokkok leszerelésére vonatkozó hosszú távú programokat és költségvetéseket az új blokkokat illetően.

A Központi Nukleáris Pénzügyi Alap mint elkülönített állami pénzalap fő feladata, hogy a radioaktív hulladék és a kiegészített üzemanyag kezeléséhez, valamint a leszereléshez megfelelő forrást biztosítson a hulladéktermelők által befizetett összegben keresztül; hangsúlyozom, nem az adófizetők, hanem a hulladéktermelők által befizetett összegben keresztül. Az alap forrásai nem vonhatók el, a felhalmozott összeg felhasználási köre korlátozott.

A leendő engedélyesnek - ez Paks II.-re vonatkozik - már az első blokk üzembe helyezését követő évben meg kell kezdeni a befizetést az alapba, amelynek mértékét a jelenlegi üzemelő blokkokra is érvényes elvek határozzák meg. A befizetések teljes mértékben fedezetet kell hogy nyújtsanak az új blokkok üzemeltetése során keletkező radioaktív hulladék és kiegészített üzemanyag kezelésére, valamint a blokkok leszerelésére.

Az alapból finanszírozott, nagy aktivitású hulladék elhelyezésére fordítható összeg várható költsége 2015. évi bázisán 745 milliárd forint, ami a tárolólétesítés és az üzemeltetés költségein túl *(Az elnök csenget.)* a lezárás és a felügyelet költségeit is tartalmazza a teljes 70 éves időtartam alatt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Völner Pál, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mit tehet a kormány az uniós forrásból nem finanszírozott közutak fejlesztéséért?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Bizottság április 7-én világossá tette az álláspontját, amely szerint nem lehetséges az M4-es autópálya uniós forrásból történő támogatása. A regionális főigazgatóság döntései azonban nem befolyásolhatják negatívan a leállított gyorsforgalmi építésével érintett településeket, hiszen a térség gazdasági erősödése nagyban függ a fővárossal és az országhatárral való összeköttetéstől. A kormány álláspontja világosnak tűnik, hiszen az M4-es kapcsán érintett települések számára már megkezdte a munkát a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium egy új koncepció kidolgozásáról.

Azonban nem csupán ez a térség érintett a gyorsforgalmi úthálózatba történő bekapcsolódás vonatkozásában; olyan megyei jogú városok és számottevő ipari központok, mint Sopron, Kaposvár, Zalaegerszeg, Salgótarján, Eger, Ózd, Békéscsaba nem kapcsolódnak a transzeurópai úthálózatba, ezért uniós források erre a feladatra nem használhatók. Az említett települések bekötése a magyar gyorsforgalmi közúthálózatba nemzeti érdek, ezért üdvözlendő, hogy a kormány 600 milliárd forintot keretel biztosít a célra. A gyorsforgalmi hálózat mellett 580 kilométeren főutak útburkolata is felújításra kerül,

amire a minisztérium a tavalyi keretösszeg több mint kétszeresét, 68 milliárd forintot fordít.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány célkitűzése volt, hogy a ciklus végéig a megyeszékhelyeket csatlakoztassa a hazai gyorsforgalmi rendszerbe, ezért is tartom fontos lépésnek, hogy az EU-források nélkülözése mellett is tartja ezen vállalását. Az építkezések már tavaly is 250 kilométer úthálózatot eredményeztek, és ez a szám 2015-ben további 350 kilométernyi új útburkolat megépítésével bővült. A mihamarabbi megvalósítást egy jogszabálysomag is segíteni fogja, amely a közlekedési beruházások ütemét hat és fél évről két és fél évre kívánja gyorsítani.

A fentiekre tekintettel kérdezem az államtitkár urat, mit tehet a kormány az uniós forrásból nem finanszírozható közutak fejlesztéséért. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm, hogy a kérdésében azt is megemlítette, hogy milyen törekvéseket tudtunk már megvalósítani, és milyen célokat tudtunk már - részben legalábbis - teljesíteni, amiket vállaltunk. Itt is hangsúlyoznám továbbra is azokat a legfontosabbakat, amelyek arról szólnak, hogy ki kell épülnie minden autópályának az országhatárig ebben a ciklusban, és bekapcsolásra kell kerüljön minden megyei jogú város és megyeszékhely, ahol még ez a kapcsolat nincsen meg.

Ennek értelmében - mint ahogy elhangzott - Seszták Miklós miniszter úr megkapta feladatként, hogy május 30-ig elvégezze azt a felmérést és azt az előkészítői munkát, aminek során világossá tehetjük, hogy melyik az a jobb és egészségesebb megoldás, ami mindenki számára megnyugtató lehet az M4-es kapcsán. Egyértelmű, hogy a magyar kormány továbbépíti az M4-est, meg fog épülni a teljes szakasza az M4-esnek. Ez a törekvésünk is egyértelműsíti azt, hogy azok a lépések, amelyeket tettünk, ebbe az irányba szólnak, és természetesen törekszünk arra is, hogy minél több hazai forrásból történő beruházás megvalósuljon.

A gyorsítócsomag - ahogy nevezzük egymás között - nagyon sokat jelentene számunkra és mindenki számára, hiszen azt a korábbiakban, még 2006-ban, majd 2007-ben elfogadott, Bajnai által előterjesztett uniós eljárási rendet változtatjuk meg, amely során kénytelenek voltunk elviselni azt, hogy öt-hat évig vagy hat és fél évig is előkészíteni kelljen egy-egy beruházást. Ezt most a gyorsítócsomag módosítja, megváltoztatja, és lehetővé teszi azt, hogy a gazdaság élénkítésére, stabilizálására szolgáló beruházási csomag elkészüljön, megvalósuljon. Nagyon bízom benne, hogy minden vállalásunk, amit tet-

tünk, meg fog valósulni, és persze eközben vigyázni kell az utak állapotára, a meglévő hálózat karbantartására, állagmegóvására, erre az útdíjból származó bevétel fog adni lehetőséget. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Mi az akadálya annak, hogy felmentést adjanak a Balaton-parti területeken működő kiskereskedelmi üzleteknek a vasárnapi zárva tartás kötelezettsége alól?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr nevében Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Az NGM felmérése szerint hétköznap 33 százalék a magyar tulajdonú bevásárlóláncoknál, 26 százalék pedig a multiknál vásárol; ugyanez vasárnap megfordul, és vasárnaponként 69 százalék a multiknál vásárolt. Ezek után nyilvánvalóan itt semmi másról nincsen szó a vasárnapi boltbezárások tekintetében, mint hogy önök piacátrendezést akarnak, éppen ezért elrendelték azt, hogy vasárnap mindenkinek be kell zárnia. Szó sincs itt a szabad vasárnapról, remélem, hogy válaszában ennek a meséjétől meg is fog ezért kímélni.

Csakhogy ezzel a nagyszerű ötlettel, hogy hogyan lehetne a CBA-s haveroknak még nagyobb biznistr csinálni, önök tönkreteszik az egész magyar turizmust, ugyanis a turizmusban ez, hogy vasárnaponként be kell zárniuk, azt jelenti, hogy amikor egy melegebb hétvégén például a Balatonon, Siófokon a 20 ezer lakossal szemben 250 ezer turista van a városban, akiknek a nagy része szombaton este érkezik meg, mert akkor van turnusváltás, és vasárnap el kéne menniük bevásárolni, akkor mindent zárva fognak találni, ami rossz a turistáknak, és megöli azokat a vállalkozásokat is, akiknek pár hónap alatt kéne az egész éves bevételüket megteremteni, és ebből kéne megélniük.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Balaton, de az egész magyar turizmus nem bír ki fél hónap fideszes telt - mert ezt jelenti az önök vasárnapi zárva tartása -, ezért valamit tenniük kéne. A törvény lehetővé teszi azt, hogy önök rendeletben, kormányrendeletben adjanak felmentést bizonyos okokra hivatkozva.

(12.40)

Nagyon remélem, hogy ezt nem azért tették be a törvénybe, hogy a CBA-s haveroknak újabb kivételt lehessen tenni, hanem azért, hogy például a kiemelt turistaövezetekben lehetővé tegyék, hogy vasárnap is

nyitva tartanak ezek a boltok, és ezáltal életben tudjanak maradni a vállalkozások, az emberek zavartalan kikapcsolódását pedig ilyen örültségekkel nem zavarják meg.

Kérem, válaszoljon, hogy mikor fogják lehetővé tenni, hogy a Balatonon és a magyar turisztálványosságok környékén a boltok nyitva lehessenek. *(Gúr Nándor: Aggteleken és Tokajban is.)* Köszönöm szépen a türelmét, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindig is vita volt a kormánypártok és az MSZP között a vasárnapi boltbezárással kapcsolatosan. A vita abból állt, hogy ki ki mellé áll, hogy vasárnap szabadnapot biztosítunk-e azoknak az embereknek, akiknek ezen üzletek nyitva tartásával dolgozniuk kell. A kormánypártiak azt mondták, hogy biztosítsunk szabadnapot és pihenést, az MSZP azt mondta, hogy ne biztosítsunk. *(Gúr Nándor: Soha nem mondta ezt!)* Ez volt az első vitapont.

A második vitapontot éppen ön mondta ki, ugyanis ez a törvény a magyar vállalkozásokat védi a multikkal szemben, azt szeretné, ha a magyar emberek üzletében lenne forgalom, lenne haszon, nyereség, eredmény, és a magyar emberek dolgoznának. Önök azt mondják, hogy a multiknál dolgozzanak, mi azt mondjuk, a magyaroknál dolgozzanak.

Aztán a vita arról is szólt, hogy önök azt mondták, hogy majd ha ez megtörténik, a kiskereskedelmi forgalom csökkenni fog. Mint kiderült, nem csökkent, hanem például március 15-e után az online pénztárgépek adatai alapján 8 százalékkal növekedett.

Aztán a vita arról is szólt közöttünk, hogy önök azt mondták, hogy majd munkanélküliek tízezrei lesznek e miatt az intézkedés miatt; mint kiderült, nem lettek munkanélküliek, hanem más napokon dolgozza le ugyanez a munkaerő a munkaidejét.

Aztán önök azt is remélték persze, hogy az MSZP majd ezáltal, hogy ezen üggyel szembeszáll, népszerűbb lesz; ez sem lett igaz, mert önök ezzel nem lettek népszerűbbek. *(Gúr Nándor: De ti népszerűtlenebbek lettetek!)*

De a csúsztatás nem fejeződik be. Ön azt állítja, hogy az emberek a Balaton partján nem tudnak pihenni és szórakozni. Ez egyszerűen képtelenség, hiszen ön valószínűleg nem olvasta a törvényt: minden vendéglátó egység nyitva tart, minden szálláshely nyitva tart, a szálláshelyen kereskedelmi tevékenységet lehet végezni, a turisztikai szolgáltatási tevékenységet megkapják, és a fürdőszolgáltatásokat is, ha kiskereskedelemben árusítják számukra, ezt is

megkapják ezek az emberek. A Balaton idegenforgalma egyébként a legújabb statisztika alapján éppen hogy az egyik legjobban nőtt Európában.

Amit ön állít, abból egy szó sem igaz. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Ki a felelős a helikopterbeszerzések késlekedéséért?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! 2010-től kezdve egyre nyilvánvalóbb, hogy a honvédség számára létfontosságú helikopterállományunk elavult, azok sürgős cserére szorulnak. 2011-től láttunk erre próbálkozásokat, amikor is az USA ingyen ajánlotta az elavult technika leváltására a saját, 40 éves, vietnámi háborút is megjárt helikoptereit. Erről az ingyenes ajánlatról később kiderült, hogy több mint 100 milliárd forintunkba kerülne. A sajtóban megjelent hírek ezután az Agusta Westland 139-es gépet említették, amely cég egész oldalas hirdetéseit még idén is tömegével jelentek meg kormány közeli lapokban, és amelynek igazgatóját, Giuseppe Orsit 2014-ben két év börtönbüntetésre ítélték vesztegetés vádjával.

Ezután 2013 májusában jelentette be a miniszter úr minden parlamenti párt egyetértésével, hogy a nemzeti helikopterflottát egységesen nemzetközi tender útján szerzik be. Az elgondolás szerint 30 darab eszköz beszerzésére kerülne sor, összesen 172 milliárd forint értékben. A tenderdokumentáció 2013 őszére elkészült, és a kormány azt ígérte, hogy a 2014-es parlamenti választások előtt kiírják a versenyt, hogy az új kormány már egyből a választások után dönthessen is. Ez azonban nem történt meg, azóta csúszik a folyamat.

Eközben Magyarország lényegében elveszítette a harcihelikopter-képességét, mára egyetlen darab repülőképes harci helikopterünk sincs. A helyzet súlyosságára példa, hogy a 2013-as árvíz idején egy magáncégtől kellett helikoptereket bérelni, hogy a homokzsákokat el tudják szállítani a katasztrófával sújtott területekre.

Orbán Viktor február elején nyilatkozta, hogy a helikopterek beszerzésére nemzetközi verseny lesz, de ahhoz, hogy - idézem - ki merjük írni, még legalább néhány hétnyi megfontolás és előkészítő munka szükséges. Azóta több hónap telt el, de a honvédség, a rendőrség és a légi mentőszolgálat által várva várt döntésre azóta sem került sor.

Tisztelt Halogatásának háttérében? Ki vállalja azért a felelősséget, ha ez a képesség végleg kiesik a Magyar Honvédségnél? Köszönöm és várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném megköszönni, hogy erre a rendkívül fontos kérdésre ráirányította a figyelmet. Ezt követően azonnal meg is kívánom nyugtatni önt: a Magyar Honvédség rendelkezik a szükséges helikopterképességgel, és a terveink szerint ez a jövőben is így marad.

Hogy mi is áll annak háttérében, hogy még nem szereztünk be új forgószárnyasokat? A választ ön is tudja, képviselő úr: a Honvédelmi Minisztérium költségvetése nem tartalmaz erre forrást, a kormány pedig még nem döntött a szükséges forrás biztosításáról. Ahogy azt is vélhetően tudja, hogy a Magyar Honvédség sokfajta modern és kevésbé modern képességgel rendelkezik, eggyel azonban nem, jelesül pénzverdével. Így abból erősítjük védelmi képességeinket, amink van.

Mi pedig úgy döntöttünk tavaly, hogy a rendelkezésünkre álló forrásainkból - amelyek egyébként folyamatosan emelkednek - 13 év után ismét honvédeink illetményét emeljük meg összesen 50 százalékkal, folytatva ezzel az első polgári kormány 1998 és 2002 közötti hagyományait. Ez pedig azért van így, tisztelt képviselő úr, mert számunkra a katonára, azaz az emberre az első, csak ezután következik a technika, ugyanis haditechnikát bármikor viszonylag gyorsan, ha pénzünk van, be lehet szerezni, de olyan jól kiképzett katonát, olyan elkötelezett katonát, aki kezeli majd ezt az új technikát, bizony csak hosszú évek, netán évtized munkájával tudunk a haza szolgálatába állítani.

Tisztelt Képviselő Úr! A honvédelem és azon belül a védelmi képességek fejlesztése nem egytényezős, hanem egy igen összetett rendszer, ahol hosszú távra tervezünk, és igyekszünk felelős döntéseket hozni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ennek természetesen a forgószárnyas képesség is része, és kérem, hogy nyugodjon meg, mert azt is biztosítani fogjuk. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Lát-e esélyt a Földművelésügyi Minisztérium a glifozát magyarországi betiltására?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, önök is értesültek arról, hogy az Egészségügyi Világszervezet a rákkeltő, mutagén szerek listájára vette a glifozát nevezetű növényirtó

szert. Ez a növényvédő szer az egyik legáltalánosabban, leggyakrabban használt, legszélesebb spektrumú növényvédő szer; nagyon sok glifozáttartalmú, egyéb növényvédő szer is van. Az eddigi kutatások nemzetközi szinten azt támasztják alá, hogy jelentős mértékben hozzájárulhat akár a magzati korban is ennek a vegyi anyagnak a felhalmozódásához.

Magyarországon a glifozát előfordulását az emberi szervezetben sok helyen ki lehet mutatni gyakorlatilag egyszerű vérvételekkel. Magyarországon minden tíz emberből vett vizeletből háromban jelen van a glifozát hatóanyag. Az önkéntesek mindegyike, akiktől mintát vettek, városokban élt, egyikük sem érintkezett glifozáttal, tehát minden bizonnyal a vidéki társadalomban, ahol esetleg fűrt kutak rendszere sok esetben megjelenik, akár a konyhakertek locsolásánál vagy ilyeneknél még nagyobb arányban fordulhat ez elő. A kutatási eredmények teljesen egyértelműek, és itt nyilvánvalóan az a kérdés, hogy mi a kormány álláspontja.

Nagyon kevesen tudják azt, hogy a nagyon rossz hírű és rossz emlékű DDT-t 1968-ban elsőként Magyarország tiltotta be, és elsőként lépett fel ez ellen a humán-egészségügyi kockázatokat is hordozó szerrel szemben. Ugyanígy bizonyos szempontokból legalább szavakban, ha tettekben nem is annyira, de példaértékű az, amit a GMO-mentesség iránt tett az ország. Ez is egy olyan szer, ami a humán egészségre kockázatot jelent, ételminőség-biztonsági szempontból veszélyes, és kíváncsiak lennénk a kormányzati álláspontra, hogy számíthatunk-e arra, hogy a közeljövőben az ezzel kapcsolatos kormányzati intézkedések megszületnek.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP, az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

(12.50)

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr, először is köszönöm a kérdését. Nagyon sok és nagyon szigorú előírásnak megfelelő vizsgálaton kell keresztülvinni egy-egy készítményt a felhasználás engedélyezése előtt. Egy-egy új tudományos vizsgálati eredmény új megvilágításba helyezhet egy-egy növényvédő szert. A glifozát növényvédőszer-hatóanyag európai uniós engedélyezésének felülvizsgálata most zajlik. A hatóanyagok értékelése egy igen szigorú és egyértelmű adatkövetelmény alapján folyik. A felülvizsgálathoz a kérelmezőnek minden rendelkezésére álló információt be kell nyújtania a Bizottsághoz. A Bizottság felkéri az egyik uniós tagállamot az információ értékelésére és egy jelentéstervezet elkészítésére. A

glifozát esetében Németország a jelentéstevő tagállam, amely alaposságáról és szigorúságáról híres.

A felülvizsgálat során természetesen figyelembe kell venni, hogy a Nemzetközi Rákkutatási Ügynökség 2015. március 20-án tartott ülésén a glifozátot daganatkeltőnek minősítette. Zárójelben jegyzem meg, az nem ismert, hogy az ügynökség milyen dokumentációt használt fel az értékeléshez. A felülvizsgálat alapján az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság véleményezi a hatóanyag felhasználásával járó kockázatot. A rendelkezésre álló vizsgálatok és értékelések alapján Németország mint jelentéstevő tagállam nem javasolta a glifozát osztályozását rákkeltőként, nem tekinti a hatóanyagot hormonális károsítóknak sem.

Biztosíthatom képviselő urat, hogy a kormány továbbra is mindent megtesz annak érdekében, hogy a növényvédő szerek engedélyezése és betiltása megalapozott tudományos vizsgálatok alapján történjen, így biztosítva a felhasználók, a környezet és a fogyasztók biztonságát. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi lesz az Apáczai Nyíregyházán?”** címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Április 28-án Nyíregyházán az Apáczai iskola diákjai, pedagógusai, szülők és az iskoláért aggódók demonstrációt tartottak. Ezt a demonstrációt azért tartották, hogy egyértelműen kinyilvánítsák azt a szándékot, amely szerint nem akarnak egy államosított iskola diákjai, pedagógusai, az ott tanuló diákok szülei lenni. A nyíregyháziak kinyilvánították azt, hogy nem kérnek az államosított iskolából, nem kérnek az állami fenntartásból. És persze kinyilvánították azt is, hogy nem kérnek az olyanféle elintézési módból, amely csak közli a kormányzati szándékot, és semmit nem akar megbeszélni.

A demonstráció folytatódni fog, hiszen különféle alkalmak lesznek még, és kérem, államtitkár úr, ne töltsé a drága idejét azzal, hogy felsorolja nekem, milyen alkalmakon véleményezhetnek még diákok, szülők, pedagógusok és mások, mert tudom. Viszont a kérdés nem arról szól, hogy van-e ilyen alkalom, hanem hogy önök hajlandók-e megváltoztatni azt az elképzelést, amelyet úgy közöltek az érintettekkel, mint tény. A kérdés úgy szól, hogy hajlandók-e meghallgatni a szülőket, a diákokat, a pedagógusokat. A nyíregyháziakat. Mert ha nem hajlandók, akkor ezek az alkalmak teljesen feleslegesek.

Kérdezem tehát, államtitkár úr, hogy mi történik majd ezzel a nagy múltú, 60 éves iskolával. Mik a szándékaik, amikor lebonyolódnak a véleményezés

különféle formái? Kettő: államtitkár úr, nem figyelemzettető jel-e, hogy az ország még további nyolc érintett gyakorlóiskolája ugyanúgy nem kér a KLIK-ből, mint a nyíregyháziak? Tehát van-e a KLIK-nek értelme? S végül, államtitkár úr, kérem, hívja meg a város fideszes országgyűlési képviselőit a véleményezésre. Ha már általam nem méltányolható okból nem tudták átvenni a petíciót a demonstráción, akkor legyenek ott, hallgassák meg a véleményeket, és legyen alkalma tisztelt képviselőtársamnak elmondani, mint amit már elmondott, hogy mit akarnak a nyíregyháziak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt hetekben több intézményben is folytak konzultációk szülőkkel, ahogy ön is mondta, diákönkormányzat képviselőivel, iskolaszékekkel, pedagógusokkal, a gyakorlóiskolák esetében pedig a fenntartó intézmény vezetőjével is arról, hogy azoknak az intézményeknek az esetében, amelyek nem teljesítik a jogszabályi feltételeket az általuk szolgáltatott adatok alapján, mi legyen a későbbi jövője, hiszen mindannyiunk számára fontos, hogy a gyermekek minél jobb körülmények között tanulhassanak, az iskolák működőképessége minél inkább biztos legyen.

Ezek között vannak olyan iskolák jó pár tucatnyian az országban, amelyek gyakorlóiskolaként működnek egy-egy főiskola vagy egyetem mellett. A Nyíregyházi Főiskola mellett is kettő, az Apáczai Csere János Gyakorló Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola, valamint a Nyíregyházi Főiskola Eötvös József Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium, ezenkívül jelentős partneriskolai hálózattal is rendelkezik ez a főiskola. Itt is áttekintésre kerültek a jogszabályi feltételek. Ez a 2015. évi 87-es kormányrendelet, amelyik a felsőoktatási törvény egyik végrehajtási rendelete. Eszerint nézte át a felsőoktatási államtitkárság is a stratégiában lefektetettek alapján, hogy megfelelnek-e ezen 11 feltétel mind-egyikének ezek az intézmények.

Azt mindenképpen pontosítanám az ön felszólásában, hogy azt mondta, államosítanák ezeket az intézményeket. Jól tudjuk, hogy ezek a főiskolák is nyilvánvalóan állami fenntartású főiskolák és egyetemek, tehát most is közvetett állami fenntartásban működnek, és a KLIK esetében is ugyanez lenne. Tehát az „államosítás” szóval lehet lakossági fórumokon az MSZP-s tagságot hergelni, de azért a parlament falai között ez nem egészen pontos megjelölés.

Magának az intézménynek az adatszolgáltatásából indultak ki a kollégák akkor, amikor ezeket a

konzultáló leveleket többszörös feltételes módban kiküldték, ezért is várjuk a pontos adatokat, hiszen itt is az volt a kérdés, hogy a vezető tanárok száma, illetőleg az egyik intézményben a gyakorlaton részt vevő pedagógusjelöltek száma megfelelő-e. Ez a konzultáció zajlik, ennek az eredményét majd a következő hetekben meglátjuk, és nyilván azután történhet bármi ebben az intézményben is és a másik kilenc intézményben is az egyetem vezetőinek bevonásával. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mikor áll az állam az állatmenhelyek mellé?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az állatvédelem és azon belül a kutyák mint az ember legjobb barátja védelmével kapcsolatban fordulok önhöz. Jelenleg az állam anyagilag csupán az ebrendészeti telepeket támogatja, amelyek a befogott kutyákat általában két-három hét tartás után elaltatják. Szerencsére működnek Magyarországon menhelyek, amelyek megmentik őket az altatástól, és szerető gazdát keresnek számukra, viszont ezek a menhelyek állami támogatást nem kapnak áldozatkész munkájuk támogatására. Nap mint nap küzdenek a túlélésért, sárban-fagyban dolgoznak, adományokból, adó 1 százalékokból élnek, ami nagyon kevés és bizonytalan. Elvértve segítik őket a helyi önkormányzatok, de ez sem gyakori.

Az ő érdekükben kérdezem, számíthatnak-e valaha kormányzati támogatásra, és ha igen, milyen formában. A következő segítségnyújtási formákat igényelnék a menhelyek. Mivel az Európai Unió csak elkészült menhelyeket támogat, az állam előfinanszírozhatná a megfelelő precizitással elkészült tervezetet, hogy utána az uniós pénzek elérhetőek legyenek. Fizethetné az állatok ivartalanítását, amelyek nemtől függően 9-18 ezer forintba is kerülhetnek. A törvény különválaszthatná a szaporítókat a tenyésztőktől, előbbi tevékenységet korlátozni kellene, mert utcára, kutyaviadalmakra gyártanak kutyákat.

Miért is lennének ezek az intézkedések jók egyébként a magyar államnak? Gondoltak-e már arra, mi lenne ebben az országban, ha nem léteznének állatmenhelyek és civil szervezetek, és a felelőtlen emberek, kutyaszaporítók által kidobott, gazdátlan, szökött kóbor állatok ezrei lepnék el a nagyvárosok, települések utcáit?

Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném öntől kérdezni: mik a terveik a menhelyek támogatására? Várható-e a szaporítók, a kutyagyárak elleni törvény, amely csökkentené a kóbor kutyák számát? Úgy gondolom, tisztelt államtitkár úr, hogy ez egy nagyon fontos kérdés lenne, mert ez termeli újra a kóbor

állatokat, és ha itt tudnánk húzni egy határvonalat, akkor ennek vége lehetne. Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is köszönöm szépen a kérdését, hiszen az állatvédelmi kérdések - így a kóbor állatok jóléte is - rendkívül fontosak a minisztérium számára. Az utóbbi évek egyik legfontosabb, e területen bekövetkezett jogszabályi változása, hogy 2013. január 1-jétől minden négy hónaponál idősebb kutyát mikroszippal kell ellátni. Ezzel jelentős mértékben növekedett az elkóborolt kutyák hazajuttatásának hatékonysága.

A kóbor eb- és macskapopuláció kezelésének és a nem kívánt szaporulatok megelőzésének egyetlen megbízható és humánus eszköze az állatok ivartalanítása. Ezt felismerve az államtitkárságunk és a Nébih megállapodást kötött a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Karával, amelynek keretében az egyetem ezer gazdátlan, engedélyezett állatmenhelyen élő eb ivartalanítását végzi el állatorvostan-hallgatók bevonásával.

(13.00)

A program célja egyrészt az állatok örökbeadási esélyének növelése, másrészt a felelős állattartás ösztönzése. A kedvező tapasztalatokra való tekintettel egyeztetések folynak a program lehetőségek szerinti folytatásáról. Mint ahogy ön is említette, az állatokkal való megfelelő bánásmód elsősorban a gazdák felelőssége. Eppen ezért a minisztérium és a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal kiemelten fontosnak tartja a szemléletformálást az állattartás ügyében. Ezért is indítottuk el két esztendővel ezelőtt a „Szabad a gazdi” nevű programot is.

Fontosnak tartom végezetül megemlíteni azt is, hogy az állatmenhelyekkel, illetve kóbor állatokkal kapcsolatos problémák jelentőségére tekintettel előkészítés alatt van egy kóbor állatokkal kapcsolatos rendelettervezet, amely reményeink szerint számos, a területet érintő problémára megoldást jelenthet.

Köszönöm szépen a kérdését. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A nagyberuházások érdekeit vagy a kulturális örökségvédelmi szempontokat szolgálja a kormány?”** címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János Miniszterelnök-

séget vezető miniszter úr nevében L. Simon László államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, képviselő úr.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyarországi természet- és kulturális örökségvédelem hanyatlásának egyre több szomorú jele van. A Fidesz-KDNP-kormányzat jogszabály-módosításai az elmúlt években a nagyberuházók érdekeit emelték a kulturális szempontok fölé. Ezt láthattuk például az elmúlt években a győri vár esetében is, amikor egy történelmi-kulturális emlékhely kellős közepén építettek meg egy háromszintes teremgarázst, elpusztítva ezzel a reneszánsz kori vármaradványok nagy részét. De ugyanígy veszélybe került az orosházi Árpád-sírok feltárása, nem sokon múlott, hogy azok is elpusztuljanak.

A legújabb példa a szegedi dóm átépítése. Itt is páratlan középkori szakrális maradványokat romboltak le, a régészeti, örökségvédelmi szempontokat teljesen figyelmen kívül hagyva. A megyei kormányhivatal mint szakhatóság a beruházók érdekeit szolgáló döntést hozott, amikor nem a leletek megőrzéséről, hanem elbontásáról döntött. A régészeti feltárás helyett csak a megfigyelést engedélyezték. Ráadásul jelenleg a parlament előtt van egy javaslat, amely a kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások megvalósítását gyorsítaná.

Gyakorlatilag törvényesítenék ezt a gyakorlatot, amit a szegedi pusztítás kapcsán legutóbb már követtek. A javaslat szerint, amit idézek: „A beruházás kivitelezésekor történő régészeti megfigyelés során régészeti lelőhely vagy lelet váratlan előkerülése a kivitelezés ütemét nem hátráltathatja.” Itt az idézet vége. Vagyis bármit elpusztíthatnak, ami a beruházást akadályozza. Az útépités nem várhat, a régészeti kincsek védelme pedig nem számít.

Tisztelt Államtitkár Úr! Meddig helyezik még a nagyberuházók érdekeit a kulturális örökségvédelmi szempontok elé? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, aki a képviselői kérdésre válaszol.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Méltatlannak tartom azt, hogy ön éppen azt a kormányt vádolja a kulturális örökség védelmének hiányával vagy nem kellő mértékű alkalmazásával, amelyek több mint 100 milliárd forintot fordít műemlékvédelemre, amelyik nemzeti kastélyprogramot hirdetett, amelyik nemzeti várprogramot hirdetett, amelyik kormány nemzeti Hauszmann-tervet dolgoz ki, és amelyik

kormány az elmúlt években felújította a Liszt Ferenc Zeneakadémiát, felújította a Várbazárt, és még sorolhatnám tovább azokat a kiemelt értékeket, amiket átadtunk a széles közönségnek.

Tisztelt Képviselőtársam! Az az igazság, hogy már a kérdés feltevése is hibás alapállásból táplálkozik vagy indul ki. Ugyanis ön azt kérdezte, hogy meddig helyezük szembe egymással a nagyberuházók érdekeit és az örökségvédelem szempontjait. Nem a nagyberuházók érdekeiről van szó, hanem a nagyberuházások megvalósulásáról van szó. Utat építeni kell. Önök hol azért ostoroznak bennünket, hogy nem építünk utat, hol azért ostoroznak bennünket, hogy nem építünk megfelelő mélygarázsokat és a többit, hol pedig azért ostoroznak bennünket, hogy milyen régészeti leletek semmisülnek meg, miközben semmilyen jelentős régészeti érték a kormányzásunk idején nem semmisült meg. Nem a nagyberuházókról beszélünk, hanem valójában a nemzetgazdaság szempontjából fontos, kiemelt nagyberuházásokról, ahol egyébként a legtöbb esetben maga az állam a beruházó és nem valamelyik nagyvállalat.

A konkrétumokat végigvéve, Orosháza esetében 170 sírról tudunk. Itt meg szeretném ragadni az alkalmat, hogy megköszönjem a város régészeti munkatársainak a megfeszített tempót, amit a feltárás érdekében végeztek. Itt bizony semmi sem veszett el. Szeged esetében pedig azt tudom mondani, hogy minden törvényes és szabályos volt, nem igaz az, amit ön állít, hogy fontos szakrális emlékhely semmisült meg. Néhány olyan kőről van szó, amit kiemelték, és amit a későbbiekben be fognak mutatni. Tehát nem érdemes valótlant állítani.

Hála a Jóistennek, az örökségvédelem jól együtt dolgozik a beruházói oldallal. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a kormánypárti padosorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Milyen kormányzati segítségre számíthatnak Martfűn a Kelet-magyarországi Humán Szolgáltató Központ dolgozói?”** címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Kelet-Magyarországi Humán Szolgáltató Központ dolgozói arra kényszerültek, hogy felmondják munkaviszonyukat, állásukat. Felmondják azért, mert hónapokon keresztül nem jutottak hozzá a bérükhöz. Ezáltal nyilván ők is személy szerint nehéz helyzetbe kerültek, de rajtuk keresztül azok az ellátottak is, akikről ők gondoskodtak. De nem csak Martfűre igaz ez a történet; Borsod-Abaúj Zemplén megye számos településén váltak érintetté ilyen értelemben azok, akik másokról gondoskodnak, akik másokat gondoznak.

2015. január 1-je volt az az időpont, már decemberben is érezhető nehézségek voltak, de amikortól kezdve nem jutottak hozzá a bérükhöz, a jogos jusukhoz ezek az emberek. Mivel saját magukról és családjairól is gondoskodni kell, ezért váltásra kényszerültek azok, akik házi segítségnyújtást adtak mások számára, akik az idősekről gondoskodtak, akik bevásároltak nekik, vagy épp a gyógyszereiket váltották ki, vagy akár az ápolásban közvetlen formában is részt vettek. Az az igazság, hogy hivatalosan ma úgy mond senki nem gondoskodik azokról az emberekről, akikkel ők foglalatostkodtak, de a lelkiismeret tovább vitte őket, és nagyon sokan közülük pénz nélkül, fizetés nélkül is gondoskodnak ezekről az emberekről. Nem úgy, mint ez a kormány, amelyik róluk sem és azokról a gondozottakról, ápoltakról sem gondoskodik, akikről az előbbieken beszéltem.

Nem véletlenszerű, hogy három egyszerű, rövid kérdésem van csak, és erre szeretnék egzak, egyértelmű választ kapni. Egyrészt mikor fognak, mondjuk, kormányzati segítséggel helytállni azokért a ki nem fizetett bérekért, amelyek az elmúlt hónapokban felhalmozódtak? Másrészt milyen közvetlen kormányzati segítségre számíthatnak ezek az emberek, akik segítséget nyújtottak és azok az emberek, akiknek segítséget nyújtottak? Mikor válik végre zavarmentessé az ápolás, illetve a házi segítségnyújtás biztosítása?

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ezzel a problémával valóban már lassan hónapok óta foglalkozni kell, hiszen itt ellátottakról van szó. A helyzet maga teljes mértékben az állami fenntartó rendszeren kívül keletkezett, a Magyar Iszlám Közösség által fenntartott Gondoskodó Figyelem Oktatási-Szociális Szolgáltató Központ Kelet-magyarországi Humán Szolgáltató Központja végzett korábban szociális étkeztetést és házi segítségnyújtást. Tehát bentlakásos ellátást nem nyújtott, csak ezt a két módozatot, a szociális étkeztetést és a házi segítségnyújtást.

Ennél a fenntartónál, ezeknél az intézményeknél mind a Magyar Államkincstár, mind pedig a Nemzeti Rehabilitációs Szociális Hivatal, tehát az NRSZH is vizsgálatot végzett. Azt állapították meg, hogy súlyos jogszabálysértések vannak. Éppen ezért a Magyar Államkincstár igazgatósága feljelentést tett a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál, költségvetési csalás bűntettének megalapozott gyanúja vetődött fel. Ezért

indult el itt a büntetőeljárás, és a büntetőeljárással párhuzamosan történt meg a közpénzek kifizetésének megállítása. Nyilvánvalóan, ha van egy nem állami intézmény, ami valószínűsíthetően szabálysértően használta fel a közpénzeket, a forrásokat, akkor, amíg ez a helyzet nem tisztázódik, addig meg kell fontolni, sőt ebben az esetben megállításra is került a közpénzek kifizetése.

Ugyanakkor fontos, hogy azoknak az embereknek az ellátása, akik így kaptak ellátást, zavartalan legyen.

(13.10)

Ezért fontos azt elmondani, hogy itt ugyebár ennek az intézménynek önkéntes vállalása volt ezeknek a funkcióknak az ellátása, ugyanakkor a települési önkormányzatoknak viszont már kötelessége ezeket a feladatokat átvenni, ezekről az emberekről gondoskodni akár a házi segítségnyújtás tekintetében, akár az étkeztetés tekintetében, és ha a büntetőeljárás így fog tovább folyni, akkor nyilván ezeknek az embereknek a munkahelye is az önkormányzatok intézményeihez kerülhet át, hiszen ezeket az ellátottakat továbbra is gondozni kell és el kell látni, és itt folytathatják a tevékenységüket.

Tehát senki ellátás nélkül nem maradt, az önkormányzat ezt a feladatot átvette. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mi lesz veled, ETO? - Avagy a Fidesznek miként sikerül tönkretenni egy újabb nagy múltú magyar futballklubot?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Tarsoly Csaba és a Quaestor-cégcsoport pénzügyi botrányai által kilátástalan anyagi helyzetbe került a Győri ETO Futball Club, eddig ez köztudott tény. A következő idényt már biztosan nem az NB I-ben fogja kezdeni. Úgy tűnik tehát, hogy a legújabb Fidesz-MSZP pénzügyi mutyi ezúttal egy újabb nagy múltú sportklubot tett teljesen tönkre, és ha más nem, akkor azért, mert hagyta, hogy évek óta fedezze a politika azt a fajta pénzügyi machinációt, ami a háttérben zajlott. Úgy gondolom, köztudott a barátságuk Tarsoly Csabával, de ide vagy oda ez a barátság, mindenképpen tisztázni szükséges ezt a helyzetet. Nem megnyugtató az sem, hogy Győr polgármestere egy érdeklődő kérdésre csak ennyit tudott mondani: „De ha semmire nem találunk megoldást, akkor nem tehetünk mást, be kell szántanunk a pályát.” Elkese- rítőnek tartom, hogy a zűrös anyagi hátterű vállalkozók komoly politikai hátszéllel hazánk nagy múltú

klubjait tönkretehetik. Tarsoly jó viszonya a fideszes vezetőkkel közismert, és jó lenne, ha ezt is tisztáznák.

A profi futballklub mellett egyébként veszélybe került az utánpótlás jövője is, és engedjék meg, hogy itt inkább erre helyezzem a hangsúlyt, pedig Győr életében nemcsak az ETO mint első osztályú klub játszott fontos szerepet, hanem meghatározó a fiatalok és gyermekek utánpótlás-nevelése is. Több mint 400 fiatalról beszélünk ebben az esetben, és az ő jövőjük is bizonytalan. Jó néhány kérdést felvet ez a történet. Például: milyen lépések várhatók most és a jövőben annak érdekében, hogy még egy ilyen eset ne történhessen meg? Lesz-e elszámoltatás, és ha lesz, akkor kiket fog érinteni, esetleg a politikusokat is végre elérheti ez az elszámoltatás? Mi lesz a Győri ETO-val, az utánpótlással? Tarsoly kihallgatását állítólag videóra vették, ezzel kapcsolatban is kíváncsiak lennénk az információkra, hiszen Kulcsár hasonló kihallgatása után aztán kiszivárogtak ezek a felvételek, hiszen ez akkor önöknek érdekében állt. Mikor tisztítják meg végre a magyar futballt a kétes maffiózóktól és az őket fedező fideszes politikusoktól? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném leszögezni, hogy eddig a sportkérdés, az utánpótláskérdés azon kevés kérdések közé tartozott itt a magyar parlamentben, amely párthovatartozástól függetlenül került mindig napirendre. Én azt hiszem, az lenne a jó irány, hogyha ezt továbbra is tartanánk, és a sport kérdését nem próbálnánk meg átpolitizálni, és mindent belerángatni, tisztelt képviselő úr, ami esetleg nem tartozik oda.

A Quaestor-üggyel kapcsolatban pedig el kell mondani, hogy a kormány számára a legelső feladat nyilván a károsultak megsegítése volt. Itt a parlamentben is sürgősséggel törvényjavaslatot nyújtottunk be, hogy minden kisbefektetőnek 30 millió forintig azokat a pénzeit, legalább a tőkét biztosan vagy a kötvényének az értékét vissza tudjuk juttatni, amivel megkárosodtak volna. Ön is tudja, 32 ezer befektetőt sikerült körülbelül megmenteni ezzel a törvényjavaslattal, külön követeléskezelő alapot hoztunk létre pontosan azért, hogy a kisbefektetők hozzájussanak ahhoz a pénzükhöz, amit a havi bérükből spóroltak meg. Ez meg is történt, hiszen a 30 millió forintot meg nem haladó összegű követeléseket tőkeértéken, a kötvényeket pedig névértéken kell figyelembe venni a Quaestor-károsultak kárrendezési alapjánál.

Ehhez képest egy teljesen másik történet a Quaestor terhes örökségének másik része, a Győri ETO helyzete. Itt nyilván a sportklubnak minden intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy ők olyan szponzorokat vonjanak be, olyan támogatót vonjanak be, amivel a Magyar Labdarúgó Szövetség licencét továbbra is meg tudják őrizni. Ez elsősorban a sportklub feladata, a kormányzat első körben a károsultakra összpontosított, de bízunk benne, hogy ott helyben a sportklub vezetése, a gazdasági irányítás vezetése is meg fogja találni a módot arra, hogy hogyan tudja a klubot és főleg az utánpótlást továbbra is életben tartani és egyre inkább virágzóvá tenni Győrött és országszerte. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Mi indokolja a 230 éves Mezőhegyesi Ménesbirtok földjeinek elvételét?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, mindenki számára kellően világos-e az, hogy 230 évvel ezelőtt létesült egy - elsősorban az akkori honvédelmi célokra létrehozott - ménes, ez mára két, egymástól független vállalkozás lett. Egyik fele lett a Ménesbirtok Zrt., amely vetőmagtermesztéssel, nagyfoglalkoztatású mezőgazdasági ágazatokkal és húsmarhával foglalkozik, tejelómarha-állománya is van, és ezenkívül lett a Mezőhegyesi Állami Ménes Lótenyésztő és Értékesítő Kft., ez az, amelyik állami tulajdonban van, és ez az, amelyik a lótenyésztést viszi tovább.

Adott esetben az elsőről beszélünk, gyakorlatilag ez is egyike a volt nagy állami gazdaságoknak, hiszen ez nemcsak a Trianon előtti években, hanem a kommunista rendszer éveiben is az egyik legnagyobb helyi foglalkoztatóként, állami gazdaságként volt térségi hatású mezőgazdasági szervezet. A privatizációt követően fenntartotta ezt a helyzetét: az egyik legnagyobb térségi foglalkoztató, települési szinten a legnagyobb helyi iparúzésiadó-befizetőről van szó, és a földbérleti pályázatok rendszerében most birtokainak egyre jelentősebb részét veszíti el.

A kérdéseimet igyekeztem nagyon-nagyon konkrétan feltenni, hogy világos és egyértelmű választ lehessen adni ezekre. Mi a garancia arra, hogy a meglévő értékek, a nagy hagyományú állattartás - nem idekavarva a Mezőhegyesi Állami Ménes Lótenyésztő és Értékesítő Kft. értékes munkáját -, az öntözés, a vetőmagtermelés szétrombolása nem fog bekövetkezni? Második kérdés: mi a garancia arra, hogy a helyi közösség számára az új bérleti rendszer minimum annyi foglalkoztatást fog létrehozni, mint a korábbi? Számolt-e a kormány a bérleti rendszer munkaerő-piaci hatásaival? Biztosította-e, hogy az új

bérlők legalább annyi munkahelyet tartanak fenn, mint a korábbi zrt.? Milyen vizsgálatot végzett a minisztérium arra vonatkozóan, hogy a jelenleginél több agrármunkahely fog létrejönni, mint korábban? Tájékoztasson a válaszadó, kérem, arról, hogy milyen új értékek jönnek létre az állami bérletek új rendszerében, és lehet-e számítani arra, hogy a „piszkos 12” néven elhíresült privatizációs brigád is hasonló sorsra jut, mint a ménesbirtok, vagy egyszerűen csak azon múlik a drasztikus beavatkozás, hogy melyik kormány *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* privatizációs eljárásában történt a hasznosítás. Erre várnék válaszokat. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Nagy István államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Ahogy említette, a Mezőhegyesi Állami Ménesbirtok Részvénytársaság 2004-ben vált ketté, s az egyik a 100 százalékos magántulajdonban lévő Mezőhegyesi Ménesbirtok Zrt. lett, amelyik szarvasmarha-tenyésztéssel és növénytermesztéssel foglalkozik, míg a másik létrejövő cég a 100 százalékos állami tulajdonban lévő Mezőhegyesi Állami Ménes Lótenyésztő és Értékesítő Kft. lett, amely a tradicionális tevékenységet folytatja, ami gyakorlatilag 230 évvel ezelőtt létrejött.

Nagyon meglepett engem kedves képviselőtársam kérdése, hiszen az LMP-t én úgy ismertem, mint aki mindig a kisgazdaságokért, a hagyományos állattenyésztésért, a hagyományos mezőgazdaságot művelőkért áll ki, most pedig egy nagyüzem sorsáért aggódik. Azt szeretném öntől csak kérni, el kell dönteni, hogy mit szeretnénk támogatni, és hogyha valóban azt szeretnénk, és valóban azon filozófia mentén igyekszünk a gazdaságpolitikát folytatni, hogy támogatni kell a kis-, közepes és családi vállalkozásokat, mezőgazdasági vállalkozásokat, akkor bizony nem lehet azt mondani, hogy nem lehet hozzányúlni egy egyébként 2017-ben lejáró állami földbérlethez. Az az igazság, kedves képviselőtársam, hogy mind egyik lejáró földbérleti pályázathoz hozzá fognak nyúlni, tehát nemcsak ehhez, mert a kormány elhatározta, szilárd elhatározása áll, hogy 80:20 százalékban húzza meg a kisüzemek és nagyüzemi vállalkozások arányát Magyarországon, mert azt látjuk, azt szeretnénk, hogy ezek az állami területek jó kezekbe kerüljenek, és annál jobban nem is lehet egy helyi közösséget védeni, mint hogy a helyi embereknek munkát, stabilitást adnak. Itt gondolok a fiatal gazdákra is, akik legalább 20 évig ott fognak helyben dolgozni, letelepedni, s ezzel választottam is arra a kérdésére, hogy milyen új értékek jönnek létre az

állami földek kezekbe adásával. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Azt tartjuk, hogy a magyar állam földjei a magyar emberek kezében vannak a legjobb helyen. Köszönöm kérdését.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Elveszik-e a püspökladányiak iskoláját?”** címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

(13.20)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tartózkodás és ellenszavazat nélkül, pártovatartozástól függetlenül egyhangú döntéssel utasította el a püspökladányi önkormányzat képviselő-testülete 2015. IV. hó 16-án, csütörtöki rendkívüli ülésén a református egyház 2015. IV. hó 13-án érkezett kérését, miszerint a Kálvin tér 8. szám alatt lévő ingatlanokat a város az egyháznak kiürítve adja át. Az épületben sok évtized óta a méltán híres 113 éves Kálvin Téri Általános Iskola működik. A rendkívüli ülésen a képviselők egyebek mellett erkölcsileg értelmezhetetlennek, jogalap nélkülinek neveztek az egyház kérését. Kifejleszték, ott élő, jól működő iskola van, az iskola szerkezetén pedig nem akar változtatni az önkormányzat. Amennyiben azokat az épületeket nem használhatnák a Kálvin téri diákok, az aránytalanul nagy változást jelentene a gyerekeknek és a szülőknek is.

Az elmúlt hetekben azóta az önkormányzat és a tantestület is újra megerősítette 100 százalékos arányban az elutasítást, hogy az egyház átvegye az iskolát. A múlt héten lezajlott szülői szavazások kapcsán - 327 gyerek jár az iskolába - 312 szülő utasította el. Csak azért ennyi, mert van olyan szülő, akinek két gyereke is oda jár. Egy szülő igennel szavazott, egy pedig tartózkodott, 99,36 százalékos aránnyal utasították el a szülőket, hogy az egyház átvehesse az iskolát.

Kérdezem, államtitkár úr, figyelembe veszik-e az önkormányzat, a szülők akaratát és a tantestület akaratát. Kérdezem államtitkár urat, ön szerint etikus-e, hogy a szülőket a beiratkozással szembesítjük ezzel a horderejű kérdéssel. Kérdezem államtitkár urat, hogy megmarad-e a püspökladányiak iskolája. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Olyan rendszert igyekeztünk létrehozni az új köznevelési törvényben, amely minden helyi érintettnek legalább véleményezési jogot biztosít, de ebben az esetben, mivel nyilván ön is tudja, itt egy különleges helyzet van, közös, megosztott a működtetés és a fenntartás, épp ezért a helyi önkormányzatnak ebben az esetben vétőjogra is van lehetősége. Egyrészt ennek az iskolának most a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ a fenntartója, viszont a működtetője a püspökladányi városi önkormányzat, pontosan azért, mert önkormányzati tulajdonban van az ingatlan.

Onnan indult az egész ügy, hogy a püspökladányi református egyházközségtől egy megkeresés érkezett ezen állami fenntartású iskola székhelyének az átvételére vonatkozóan. Nyilvánvalóan ilyen megkereséssel mindenki élhet. Ezért indult el maga az egész véleményezési eljárás, amiről a képviselő asszony is beszámolt. Ahogy említettem is, minden átszervezés, fenntartóváltás csak az összes érintett véleményének a kikérése mellett történhet. Sőt, mivel itt a működtető a települési önkormányzat, ezért a települési önkormányzat egyetértésével - itt idézném a köznevelési törvény 83. § (4a) bekezdését, ezt fogadtuk el itt, a parlamentben pár évvel ezelőtt -, ha a fenntartóváltás a települési önkormányzat működtetési kötelezettségét érinti vagy működtetési kötelezettséget keletkeztet, az érintett települési önkormányzatot egyetértési jog illeti meg a döntés meghozatalakor, kivéve, ha az adott köznevelési intézmény fenntartói jogának az állami intézményfenntartó központ részéről történő átvétele a köznevelési közfeladat-ellátás biztonságos megszervezéséhez elengedhetetlen, vagy annak hiányában a gyermekekre, tanulókra aránytalan teher hárulna. Nyilván itt az első részét kell figyelembe venni ennek a paragrafusnak.

Tehát összegezve, itt a helyi önkormányzat kezében van a döntés, neki vannak lehetőségei a köznevelési törvény alapján. Pontosan azért hoztunk ilyen köznevelési törvényt, hogy a helyi ügyekben ilyenkor az önkormányzatnak döntő szava lehessen. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért nem jár a családi pótlék a felsőoktatásban tanuló gyermekek után is?”** címmel.

Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnálatos módon Magyarországon egy létező probléma, hogy egyes fiatalokban megvan a diplomaszerezéshez szükséges tudás és ambíció, de a család anyagi helyzete mégsem teszi lehetővé, hogy a gyermekük felsőokta-

tási intézménybe menjen továbbtanulni. Persze, önöknek erre a válasza a diákhitel, de érthető módon nagyon sokan félnek az eladósodástól. Pedig a közös cél, hogy megfelelő szakmunkás mellett minél több diplomás fiatal legyen hazánkban. Éppen ezért a Jobbik úgy gondolja, hogy minden segítséget meg kell adni ahhoz, hogy ne legyenek olyan fiatalok, akik az anyagi helyzetük miatt nem tudnak diplomát szerezni.

Sok példát lehetne mondani, ami segítséget nyújthatna a továbbtanulni vágyók előtt. Ezek közül a Jobbik egy régi javaslatát emelném ki, ez pedig az, hogy a felsőoktatási intézménybe járó fiatalok után is kapjanak a családok családi pótlékot, ugyanis a jelenlegi szabályozás szerint ez nem így van. Ennek van egy olyan olvasata is, hogy önök azt ugyan fontosnak tartják és támogatják, hogy a középiskola végéig eljusson egy gyermek, de azt már nem, hogy diplomát is szerezzen, vagy pedig úgy gondolják, hogy azt már mindenki oldja meg saját zsebből. Pedig egyértelmű az a tény, hogy egy diploma megszerzése óriási anyagi terhet jelent egy családnak.

Az egyre több szakon jelen lévő önköltségi díjak, a lakhatási költségek, a könyvek, nem beszélve a mindennapi étel megvásárlásáról, mind-mind komoly megterhelést jelentenek a diákok számára, így nem véletlen, hogy ilyen sokan rákényszerülnek a diákhitelre. Ugyanakkor mondom még egyszer, hogy ezek a költségek sok esetben már előzetesen elriasztják a szegényebb családokból érkező gyermekeket. Véleményünk szerint fontos lenne tehát a felsőoktatási intézményekbe járó fiatalok után is családi pótlékkal is támogatni a családokat, persze csak a fiatalok egy meghatározott életkoráig, hisz például egy 28 éves egyetemista után ez már természetesen túlzás lenne.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, hogy miért nem terjesztik ki a családi pótlékot a felsőoktatásban részt vevő gyermekekre egy bizonyos korig annak érdekében, hogy minél több család taníttathassa gyermekét. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sokféle eszközt használ a kormány arra, hogy mindenkinek, akinek szándéka és kellő tudása van, bekezdhesen a felsőoktatásba, sőt lehetőség szerint el is végezze az egyetemet és főiskolát és diplomát szerezzen. Éppen ezért garantáltuk az állami ösztöndíjasok számára, hogy lényegében ingyen végezhetik el az egyetemet, a főiskolát, hiszen úgy gondoljuk, hogy ez

jelent igazi ösztönzőt arra, hogy ki-ki a felsőoktatásba bekerüljön, akkor is, ha nehezebb körülmények között van. A különböző költségek fedezésére az első Orbán-kormány alatt jött létre a Diákhitel1 rendkívül alacsony kamattal, azok számára, akik pedig nem kerülnek be az államilag támogatott vagy állami ösztöndíjas képzésbe, hogy azok se rekedjenek kívül anyagi okokból, az ő részükre jött létre a szintén rendkívül alacsony kamatú Diákhitel2, pontosan azért, hogy mindenki bekerülhessen a felsőoktatásba.

Ezenkívül még számtalan ösztönzőt tudnék mondani a képviselő úrnak, amely szintén a diploma megszerzését segíti elő. De ha a családi pótlék szempontjából közelítem, hogy értékeli-e a családi pótlék rendszere azt, hogy valaki felsőoktatásban tanul, bár a jogszabály szerint maximum 20 éves korig, sajátos nevelési igényű gyerekeknél 23 éves korig folyósítható a családi pótlék, de igenis a családi pótlék rendszere is közvetett módon figyelembe veszi, ha valaki felsőoktatási intézményben tanul. Ha például egy háromgyermekes családot nézünk, ahol az egyik gyermek egyetemista, a másik kettő pedig, mondjuk, fiatalabb, tehát 10 meg 15 éves, akkor ha van egy egyetemista gyerekük, akkor nem 26 600 forint családi pótlékot és 20 ezer forint családi adókedvezményt kapnak, összességében 46 600 forintot tenne ki ez, hanem 32 200 forint családi pótlékot a 26 600 forinttal szemben, és adókedvezményben pedig 20 ezer forint helyett akár 66 ezer forintot.

Tehát összességében a család anyagi előnye 46 600 forinttal szemben 98 ezer forintot tesz ki, pontosan azért, hiszen ugyan az egyetemista korú gyermek után nem tud családi pótlékot (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) igénybe venni a család, de a másik két gyermek után úgy igényelhet (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), mintha háromgyermekes családi pótlékot igényelne, tehát előnyt jelent továbbra is az egyetemen tanulónak... (*Kikapcsolják a mikrofonját.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! A kérdések tárgyalásának végére értünk. Most az **azonnali kérdések tárgyalására** térünk át, 13 óra 29 perc van.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Mit kívánnak tenni a több mint 27 ezer rendvédelmi, nemzetbiztonsági és honvédelmi dolgozó megtakarításának visszaszerzéséért?”** címmel. A miniszter úr választhatatlan közzeladat-ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár urat mint válaszadó személyt, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

(13.30)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Annak reményében, elnök úr, hogy kivételesen választ is kapok, elfogadom.

Köszönöm.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint emlékeztetes, Szijjártó Péter még az utolsó pillanatban is kimenekíthette az egyik külügyes cég vagyonát a bedőlt Quaestorból. Amit Szijjártó Péter megtehetett, az a Honvéd Egészségpénztárnak már nem sikerült, pedig azonnal intézkedtek, amint a médiából értesültek a Buda-Cash csődjéről.

A DRB banknál vezetett számlájukról azonnal továbbutalták az egészségpénztár ott elhelyezett mintegy 1,8 milliárd forintját. Ennek következtében ugyan az egészségpénztár egyenlege lenullázódott, azonban az átutalt pénz soha nem érkezett meg a másik számlára. A Magyar Nemzeti Bank magyarázata szerint az átutalás a már elrendelt korlátozások miatt nem teljesült, az egészségpénztár egyenlege visszaállt.

Ez első hallásra megnyugtatónak tűnhet, azonban a további kérdésekre adott válaszokból kiderült: az egészségpénztár pénzét eltüntette a Buda-Cash csődje, vagy ahogy önök szokták mondani: odalett. Az egészségpénztár legfeljebb a távoli jövőben, a felszámolási eljárás végén juthatna pénzéhez, ha lenne miből kifizetni.

A milliárdos nagyságrendű összeg hiányában a Honvéd Egészségpénztár működése megbénult. Ez több mint 27 ezer katona, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó egészségpénztári befizetését érinti, aminek következtében műtétek maradhatnak el, emberek életét és egészségét veszélyeztetve. Ezek az emberek nem tőzsdéztek, hanem a kormány által is támogatott megtakarítási formát választották, és kifejezetten egészségük megőrzése érdekében tették félre pénzüket.

Önök a magas hozammal kecsegtető, kockázatos Quaestor-kötvényekbe befektetők kártalanítására külön törvényt alkottak. Eközben azonban tétlenül nézik, hogy a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium több tízezer munkavállalójának eltűnik az egészségmegőrzési céllal félretett megtakarítása.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az MNB válaszából világosan kiderül, itt már csak jogalkotással, törvény módosítással lehet a helyzetet kezelni, ezért kérdezem: kezdeményezi-e a Belügyminisztérium a Quaestor-törvény módosítását akként, hogy a kártalanítási alapból ehhez az 1,8 milliárd forinthez ez a közel 27 ezer munkavállalójuk hozzájuthasson? Várom válaszát. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr!

Ön két héttel ezelőtt, 2015. április 20-án a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez ugyanebben a témában azonnali kérdést intézett, amelyre dr. Balog Ádám, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke adott választ itt a tisztelt Ház falai között. Ebben a válaszban alelnök úr elmondta, hogy a Magyar Nemzeti Bank a 2013. évi CXXXIX. törvény 80. § (1) bekezdése alapján jár el ebben az ügyben, ez pedig azt jelenti, hogy az érintettek egészen addig nem jutnak hozzá a megtakarításaikhoz, amíg a Dunántúli Regionális Bank és a köré szerveződő banksoport felszámolása be nem fejeződött.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a jelenlegi helyzet következtében sok ember került nehéz helyzetbe, de a Magyar Nemzeti Banknak kötelessége a törvény szerint eljárni. Ami a Belügyminisztériumot illeti, 1023, a Belügyminisztériumhoz tartozó rendvédelmi hivatásos érintett ebben az ügyben.

Szeretném azt is elmondani, tisztelt képviselő úr, hogy a Belügyminisztériumnak se irányítási, se felügyeleti jogköre nincs a Honvéd Önkéntes Kölcsönös Kiegészítő Egészségbiztosító Pénztár fölött, ez a pénztár az 1993. évi XCVI. törvény alapján önállóan működő, önkormányzatisággal bíró szervezet. Azonban a tárcához és más tárcákhoz és a társszervezetekhez kötődő nagy taglétszám miatt munkáltatóként fontos szempont a pénztártagok megtakarításának megőrzése, ezért természetesen nem mindegy a Belügyminisztériumnak sem, hogy ezek az emberek hozzájuthatnak-e a pénzükhöz.

A Belügyminisztérium a jelenlegi jogszabályok alapján ebben a helyzetben a Magyar Nemzeti Bank álláspontját osztja. Bízunk abban, hogy a felszámolási eljárást követően ezekhez a pénzekhez az érintettek hozzájutnak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszontválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Egyszerű kérdést tettem föl, ön ismét nem válaszolt rá. A Magyar Nemzeti Bank alelnöke itt, ebben a teremben mondta, és valóban önökre mutatott, hogy ezt a jelenlegi törvények szerint nem, törvénymódosítással azonban lehetne kezelni. Az volt az egyszerű kérdésem, hogy önök a Quaestor-alapot, a Quaestorról szóló törvényt módosítják-e annak érdekében, hogy a BM és a HM több tízezer végtelen munkavállalója hozzájusson ehhez a pénzhez,

vagy nem kezdeményezik ezt. Erre nem tudott választ adni.

Államtitkár úr, nekem úgy tűnik a válaszukból és a viselkedésükből, hogy az a Quaestor-törvény és az a Quaestor-alap, azzal együtt, hogy mindenki mást, több tízezret az út szélén hagytak, nem szólt másról, mint hogy maguknak, a haverjaiknak, esetlegesen a családtagjaiknak kifizetessék a pénzt, miközben mindenki mást az út szélén hagynak.

A válasza elfogadhatatlan, és azt gondolom, hogy érdemes lenne még egyszer átgondolniuk a kérdésemet, még egyszer végiggondolni a belügyminiszter úrnak is, hogy hajlandóak-e a kisujjukat megmozdítani, és egy törvénymódosítást behozni a Ház elé, hogy a saját munkavállalók életét könnyítsék és segítsék. Köszönöm szépen, hogy meghallgatnak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszontválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném először is visszautasítani azt a hangnemet meg azt a feltételezést, amit ön ebben az előbbi hozzászólásában megütött, hogy itt a Belügyminisztérium vezetői vagy bárki a haverjaik megtakarításait helyezi előtérbe, és az út szélén hagyunk itt bárkit is. Szeretném elmondani, hogy erről szó sincs, és ezt a feltételezést visszautasítom. Teljesen megalapozatlan és alaptalan.

Ami pedig a jelenlegi helyzetet illeti, szeretném elmondani, hogy a Belügyminisztérium a hatályos jogszabályok alapján jár el. Ami a hivatásos állományt illeti, éppen április 14-én fogadta el a parlament az önök támogatásával is *(Dr. Harangozó Tamás: Nem kezdeményezi?)* - amit köszönünk egyébként - az életpályatörvényt, bízunk abban, hogy ebben a kérdésben is, ha meghallgatja képviselő úr a válaszomat, akkor elmondom, hogy bízunk abban, hogy ebben a nagyon fontos kérdésben is együtt érzünk az érintett pénztártagokkal *(Dr. Harangozó Tamás: Ez sokat számít...)*, olyan megoldás születik, hogy hozzájutnak a pénzükhöz.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Mi változott?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása** miatt válaszdására Balog Zoltán miniszter urat, az emberi erőforrások miniszterét jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Tisztelettel megvárnám miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr választát. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**A 24. óra után tarthatatlan az ápolók helyzete**” címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Kétségtelenül kijelenthető, hogy az ápolás ügye a 24. óra után jár, az ápolók ügye és helyzete tarthatatlan. Ezt a kilátástalan helyzetet erősítette meg a Magyar Ápolási Egyesületnek a múlt héten tartott konferenciája, ahol elhangoztak azok a pontok, területek, amelyek a legkomolyabb diskurzust és a legkomolyabb kihívást tartalmazzák. Itt beazonosította a szakma grémiuma azt a három területet, így a munkabérek kérdését, a munkakörülmények kérdését és az utánpótlás kérdését, amelyre alapozva megállapítható: valóban a 24. óra után jár az egészségügyi dolgozók helyzete, így az ápolók helyzete is.

Elsődlegesen, ami a munkabéreket illeti, az már szinte köztudomású, hogy az ápolók túlnyomó többsége, 70 százaléka garantált bérminimumból él, és csak 10 százalékkal magasabb ez a bérük, mint a minimálbér. Munkakörülményeiket tekintve eszközhiánnyal küzdenek, stresszes, pszichésen, fizikálisan is megterhelő körülmények között dolgoznak, nem kellő biztonságú munkahelyeken, és ami az egyik legsajnálatosabb: egy új kutatás szerint ezáltal éppen az egészségügyi dolgozók az egyik legegészségtelenebb emberek, illetve dolgozók és a legkevésbé egészséges dolgozói a magyar társadalomnak.

Az utánpótlás ugyanilyen kihívást tartalmaz, ugyanis lassan az ápolók átlagéletkora eléri az 50 évet, tíz év múlva tízezer fő fog hiányozni a rendszerből.

A Jobbik úgy gondolja, őszintén kell beszélni ezekről a problémákról, kérdésekről, a kormány befogja a fülét, el akarja hallgatni a kérdéseket, nem akarja meglátni a feketében dolgozó ápolókat. Őszintén kell arról is beszélni, hogy a szűkös költségvetési mozgástérben milyen megoldást lehet találni ezekre a problémákra. A Jobbik szolidaritást vállal az ápolókkal, és hív mindenkit a május 12-én tartandó országos demonstrációra.

Kérdezzük az alkalomból miniszter urat, államtitkár urat: miért nem kívánják meghallani a problémákat? Öt év Fidesz-kormányzás után miért tartunk még mindig itt? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Balogh Zoltán miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Akár komolyan is érezhetném az aggodalmát, ha - ha már öt évről beszél - felsorolt volna legalább egyet vagy kettőt azok közül az intézkedések közül, amelyek konkrét segítséget jelentettek az egészségügyi szakdolgozóknak, akiknek a helyzetét természetesen a kormány nemcsak megérti, hanem kötelességének tartja, hogy javítson a munkakörülményeiken és egyáltalán az anyagi helyzetükön.

Miért felejtett el arról megemlékezni, ha már öt évről beszélt, hogy 2011-ben az első intézkedések között szerepelt a népegészségügyi termékadóból származó jövedelem terén az egészségügyi szolgáltatóknál a fokozottabb kockázattal, nagyobb munkaterheléssel járó munkakörökben dolgozó ápolók, asszisztensek, akikről ön beszél, munkahelyi pótlékához kötődően az illetménypótlék háromhavi összegének megfelelő juttatásnak a kifizetése? Ez az egyszeri juttatás a foglalkoztatótól függetlenül valamennyi egészségügyi dolgozót érintett. E három hónapra járó összeget egyszeri kifizetéssel vállaltuk az E-alapból. Ez azt jelentette, hogy akik 150 százalékos pótlékra jogosultak, azok 90 ezer forint, a 120-asok 72 ezer forint, a 35 százalékos pótlékra jogosultak 21 600 forint egyszeri juttatásban részesültek. Ez 68 100 főt érintett, összesen 5,6 milliárd forintot fizettünk ki erre.

A következő intézkedés: 2012-2013-ban két lépcsőben 95 ezer egészségügyi dolgozó, ezen belül mintegy 75 ezer egészségügyi szakdolgozó részesült béremelésben. A diplomás egészségügyi dolgozók béremelése meghaladta a havi bruttó 41 ezer forintot. Ez azt jelenti, hogy 2011-2013 között, tehát két évvel ezelőtt 24 százalékkal emelkedett a havi átlagjövedelme az egészségügyi szakdolgozóknak. Az egészségügyi ágazat bérfelállításához kapcsolódóan a két évben összesen 76 milliárd 690 millió forint többletkifizetés történt. Fontos *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az egészségügyi ágazati előmenetel-rendszer, amit a szakmai szervezetek bevonásával alakítottunk ki.

Van még tennivaló, ebben önnek igaza van *(Az elnök ismét csenget.)*, de hogy semmit nem tettünk volna az elmúlt öt évben, azért ezt még egy ellenzéki képviselőtől is túlzásnak tartom. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak egy percben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Sajnálom, hogy nem hallhatta korábban az államtitkár úr, sőt a miniszterelnök úr magyarázkodását ebben az ügyben. Akkor is elmondtuk, most is elmondjuk, hogy ne a múlt számaival takarózzanak; a jelen adataival és tetteivel hívják fel a figyelmet, a jövőben elvégzendő tevékenységekkel válaszoljanak a probléma megoldására.

Önök rendre elvették az orvosok jövőképét, rendre elvették az ápolók jövőképét és az összes szakdolgozó jövőképét. Három hete zajlik a figyelemfelhívás, három hete várják az ápolók, a nővérek, hogy a nővértavasra, ha úgy tetszik, milyen választ fognak önök adni.

A múlt számaival, eredménytelenségével takaróznak. A viszonzásában, kérem, beszéljen a jövőről, és mondja el, mit tervez a minisztérium, hogy ezt az áldatlan állapotot, a 24. óra után tartó állapotot végre megoldja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Öné a szó.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Siketek párbeszédére nincs nagyobb bizonyíték, mint ha felolvass valamit anélkül, hogy meghallotta volna, mit mondtam. Tehát önnek a múlt az, hogy másfél évvel ezelőtt 24 százalékkal növekedett a jövedelem ezen a területen. Ha ez a múlt, akkor valóban minden évben lehetne szerintem 10-20-30 százalékos jövedelememelkedést elérni, biztos jólesne mindenkinek. Ön is beszélt arról, hogy azért szerintem az egy felelős kormányzás, ha az ember nem ígérget, hanem megnézi, hogy a gazdasági növekedés milyen lehetőségeket ad, és nem felvett hitelekből adósítja el az országot, miközben pedig látszatintézkedéseket folytat.

A következő időszakban az emberi erőforrás fejlesztési operatív programból a felzárkóztató ápolói egészségügyi szakképzési programot indítjuk el azoknak, akik az OKJ-s képzést megelőző régi szakképzéssel rendelkeznek, ez 2,5 milliárd forint; 14 ezer szakdolgozó részesül térítésmentesen 440 millió forint állami támogatásból a kötelező továbbképzés térítésmentesítésére.

Egy következő programunk 2015-ben a pályaválasztást támogató ösztöndíjprogram - 2,2 milliárd forint -, hiszen ön is beszélt az utánpótlásról *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és legalább olyan fontos a nővérszálók felújítása, amire a programunkat éppen most készítjük.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szilágyi György: Az is lehetne egy program, hogy be kell menni egy egészségügyi intéz-*

ménybe, és elbeszélgetni az ott dolgozókkal! - Balog Zoltán: Annyira okosak vagytok!)

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Miért kapott engedélyt a balatonfenyvesi kikötőberuházás?”** címmel.

A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára L. Simon László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól várja a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): A legjobban, köszönöm szépen. *(Derűtség.)*

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. „Széles a Balaton vize, keskeny a híd rajta, / Nem zörög a nyárfalevél, ha a szél nem fújja.” Megérdemelnék, hogy büntessem önöket, hogy ezt éneket mondjam el *(Derűtség. - Közbeszólás: Halljuk!),* de ezt kihagytam.

Ez a széles Balaton-víz most elkezd egyre keskenyebb lenni, és elkezdünk emiatt sokan aggódni, de főleg helyiek, akik 18 évig sajnos nem vették észre azt, hogy mi készül, most viszont, amikor megjelentek ott a gépek hatalmas mennyiségű töltelékkel, hogy megcsinálják a mólókat, egyre többen figyelnek erre.

A Balatont mindenki ismeri, és képzeljenek el négy teljes focipályát, négy hektárt, ahogy bemelegyünk a Balaton vizébe 500 méterre Balatonfenyvesnél, és elkezdünk egy Monacóban is párját ritkító méretű kikötőt megépíteni. Erről már fotók vannak az interneten, ahogy borogatják befelé a kötörmelék ezeknek a mólóknak a megépítéséhez, ami teljesen jogszerű engedélyek kapcsán zajlik, sőt közel 800 milliós EU-s támogatást is élvez ez a program.

Nyilvánvalóan a kérdés nem az számomra, hogy miért épül jogszerű engedélyek alapján, hanem az, hogy hogyan kaphatott engedélyt egy ilyen. Hogyan kaphatta meg az engedélyt egy európai uniós madárvédelmi irányelv és élőhelyvédelmi irányelv hatálya alá tartozó, Natura 2000-es területen lévő 4 hektáros területen egy ilyen fejlesztésre úgy, hogy a környezetvédelmi hatóságként eljáró nem tudom, mi csoda - mert szakmai hatóságnak nem nevezem - mindössze azt mondja, hogy ennek nincsenek környezeti hatásai. Tehát 4 hektáron kikotorják a Balatont, ezt úgy teszik, hogy a hatóság előírja, hogy ívási időszakban nem lehet, majd az első időpontban meghosszabbítják ívási időszakra a teljes kotrási tevékenységet, és a hatóság azt mondja, hogy nincs ennek környezeti hatása.

Nagyon kíváncsi lennék, hogy milyen megfontolások alapján adta ki a hatóság az engedélyt, és mi alapján gondolta azt, hogy 65 ezer köbméter iszap kikotrása nemcsak környezetvédelmi feladattal és kockázattal nem jár, hanem gyakorlatilag nem is ró feladatot a társadalomra.

Szerintem ez nyilvánvalóan a környezetvédelmi intézményrendszer összeomlását jelenti, de örülnék, ha nem így lenne.

Ez ügyben várnám az államtitkár úr válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Lelki szemeim előtt megjelentek azok a gépek, amelyek - hogy idézzem önt - hatalmas mennyiségű töltelékkel jelentek meg. Hurkatöltés és kolbásztöltés, amit vizionáltam, de legyünk komolyak, és nézzük végig a tényeket.

A vitorláskikötőre a létesítési engedély iránti kérelem 2014. október 16-án érkezett meg a Nemzeti Közlekedési Hatóság hajózási hatósági főosztályára, és az elsőfokú hatósági döntés 2014. november 7-én született meg.

A kormányhivatal az első fordulóban, az első körben nem engedélyezőként vesz részt az eljárásban, hanem mint szakhatóság.

Arról kell tájékoztatnom, hogy a mederkezelő, a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság siófoki kirendeltsége 2015. február 15-én járult hozzá a kivitelezési munkák megkezdéséhez. Az eljárásban a jogszabályi előírásoknak megfelelően a következő szakhatósági állásfoglalások kiadásánál működtek közre állami szervek: Somogy Megyei Kormányhivatal Marcali Járási Hivatal Járási Népegészségügyi Intézete, Balatonfenyves jegyzője mint építésügyi hatóság - tehát nemcsak állami, hanem egyéb más szervek is részt vettek -, Fejér Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság, Baranya Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság, Honvédelmi Minisztérium Hatósági Hivatala és a Somogy Megyei Kormányhivatal Kaposvári Járási Hivatala járási építésügyi és örökségvédelmi hivatala.

Arról tudom tájékoztatni, tisztelt képviselő úr, hogy a projektben az ingatlanokon kikotort iszap, azaz kotrási iszap elhelyezésével kapcsolatosan a hatóságok környezetvédelmi engedélyezést kizáró okot nem találtak, a tevékenységnek jelentős környezeti hatása állításuk szerint nincs, ezért környezeti hatásvizsgálati eljárás lefolytatását nem találták szükségesnek. Amit ön elmondott, az az ön véleménye, a szakmai hatóságnak más a véleménye.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13:50)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak egy perc időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm államtitkár úr válaszát, és most már kezdem is érteni a dolgot, mert ha államtitkár úr hurka- és kolbásztöltéket vizionált, akkor a hatóságok ugyanezt teheték valószínűleg, ezért nem gondolták azt, hogy ennek környezeti hatása van. Tehát valószínűleg nem gondolták, hogy ide valaki köveket fog hordani és beleteszi a Balatonba, mert az a baj, hogy ön elmondta, hogy hány hatóságot járt meg, és pont ez az, ami aggasztó.

Ha ennyi hatóságból senki nem gondolta azt, hogy ennek környezeti hatása lenne, ha ennyi hatóságból senki nem gondolta azt, hogy itt kellene társadalmi egyeztetést folytatni, ha ennyi hatóságból senki nem vette észre azt, hogy a Natura 2000-es hatábecslés előírt kötelező eleme kellene hogy legyen a fejlesztésnek, akkor ez nyilvánvalóan arra mutat rá, hogy ezek a hatóságok teljes mértékben inkompetensen jártak el.

Az, hogy az én állításom és a hatóság állítása mennyire megalapozott, ezt nyilvánvalóan nem lehet itt összehasonlítani, de egyet biztosan állítok: azok a szakhatóságok, amelyekből az egyik azt mondja, hogy a beruházás hatásait a tó vízminőségére és élővilágára csak becsülni lehet, de nem becsüli meg, a másik pedig azt mondja, hogy környezeti hatások nem származnak, azok nyilvánvalóan teljes mértékben inkompetensek, és nem kellene rájuk bízni ilyen döntéseket. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót viszonzásra L. Simon László államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Nem azt mondtam, hogy nincs környezeti hatása vagy nincs környezeti következménye. Arról beszéltem, hogy a hatályos jogszabályi környezetben nincsen a jogszabály-értelmezési keretrendszer közepette káros következménye. Erről beszéltem elég világosan.

Idézem még egyszer: a fenti ingatlanokon, amelyekről itt szó van, kotrási iszap elhelyezésével kapcsolatos környezetvédelmi engedélyezést kizáró ok nem merül fel. Ebből nem következik az, hogy nincs környezeti hatása. Már hogyan lenne környezeti hatása, képviselő úr? Csak nem káros! Amit ön vizionál, az nem felel meg a valóságnak.

Azt jól tudjuk, hogy a kikotort anyag, amit az építés során kivettek, az a fenyvesi berek területén létesítési engedéllyel rendelkező hulladéklerakóban

lesz elhelyezve. A Rigó-árokából befolyó, barna színű, úgynevezett berekvíz kémiai összetétele nem jelent veszélyt a Balaton vízminőségére, nincs káros hatással a strand vizére, és a különböző célú felhasználásokat, így a csónakkikötő forgalmát sem korlátozza. Ezt tudom mondani, tisztelt képviselő úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Vas Imre, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Megkezdődött-e a veszélyes hulladékok elszállítása? Milyen ütemben zajlik az Illatos úti telep rendbetétele?”** címmel.

A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Kovács Zoltán államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A Budapesti Vegyiművek ferencvárosi, Illatos úti telepén a gyár már jó ideje nem üzemel. Sajnálatos módon azonban a telephelyen maradt több mint 2 ezer tonna veszélyes hulladék. A sok évtized alatt felhalmozott hulladék rendkívül káros az élő környezetre, ezért a telep megtisztítása nem tűr halasztást.

Az eset rendkívül hatékony és összehangolt beavatkozást igényel az eljáró szervek részéről. Elsődleges feladat a veszélyes besorolású hulladék elszállítása és ártalmatlanítása. Ezt követheti az Illatos úti telep talajának megtisztítása a további káros anyagoktól, az azok által okozott környezeti kockázatok megszüntetése. A gyors eljárás azért is kiemelten fontos, mert a területen számottevően sérülhetett a talaj a káros anyagok szivárgása nyomán, azonban a hét és fél éve tartó felszámolás alatt ismereteim szerint a kirendelt felszámoló, illetve felszámolóbiztos nem tett semmit a károk elhárítása érdekében, annak ellenére, hogy a környezetvédelmi hatóságok többször kötelezték őt erre, és a felszámolás alatt álló céget bírsággal is sújtották - már az elmaradás miatt, tehát mert nem tett eleget a kötelezésnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! A felszámolás alatt álló Budapesti Vegyiművek ferencvárosi telephelyének megtisztítása nem csupán a IX. kerületben és a környező kerületekben élők érdeke, hiszen mindenki számára fontos, hogy a hazai talaj, talajvíz és a kapcsolódó környezet ne szenvedjen maradandó károsodást. A veszélyes hulladék elszállítása múlt hét csütörtökön megkezdődött.

Kérdezem az államtitkár urat, milyen ütemben történik a telepről a veszélyes hulladék elszállítása, illetve a talaj megtisztítása. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, aki az azonnali kérdésre válaszol. Öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a kérdést. Egyetértetek önnel abban, hogy sem a talaj, sem a talajvíz, sem a környezetünk nem szenvedhet maradandó károsodást. Ezért fontos ez az ügy nemcsak az ott élők, hanem mindenki számára is.

Ez a történet nem ma kezdődött, hanem akármi-lyen furcsa is, 120 esztendővel ezelőtt, akkor kezdte a vegyipari tevékenységet ott egy gyár, amely aztán hosszú időn keresztül egészen a felszámolási eljárás megkezdéséig, 2007-ig végzett ott tevékenységet, sőt még azt követően is, 2009-ig. Ez alatt az időszak alatt is engedélyt kapott az akkori környezetvédelmi felügyelőségtől veszélyes anyagok tárolására hor-dókban.

Volt egy eljárás, ami azt tartalmazta, hogy egy európai uniós pályázat keretében ennek a területnek a megtisztítására kerüljön sor. Azt olyan furcsa módon tették meg, hogy a talajt részben kicserélték, viszont a veszélyes anyagot nem szállították el, tehát ez a veszély továbbra is fennáll. Az elmúlt időszakban zajlott a kormányhivatal integrációja, és április 1-jével kerültek be a zöldhatóságok a kormányhivatalhoz. A kormányhivatal azonnal megkezdte ennek a tevékenységnek a felülvizsgálatát, noha a zöldhatóság folyamatosan egyébként bírságot, illetve büntetőfeljelentést tett a vegyipari művek ellen, illetve a későbbi bérlő ellen. Ma is folyik egyébként a büntetőeljárás, és ennek alapján vizsgálat tárgyává tette azt is az NFM, hogy hova került ez az 1,4 milliárd az elmúlt időszakban.

Azt tudom mondani, képviselő úr, hogy folyamatosan megkezdődött a tevékenység. Ma is folyik, a mai napon is. Hat-kilenc hónap az, amire ez a tevékenység, a veszélyes hulladék elszállítása befejeződik. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Való igaz, hogy ez nem az utóbbi egy-két év termése, mármint az ott keletkezett veszélyes hulladék, hanem nagyon sok évtized, több mint száz év termése, mindenképpen megnyugtató, hogy a veszélyes hulladékok elszállítása megkezdődött, és nyilván szükséges annak a kivizsgálása is majd a későbbiek során,

hogy az elmúlt hét és fél évben a felszámoló tett-bármilyen intézkedést annak érdekében, hogy az állapotok megszűnjenek, illetve a környezeti károk mentesüljenek, illetve a környezeti terhelés csökkenjen.

Természetesen szükséges az is, hogy ne csak a veszélyes hulladék kerüljön elszállításra, hanem a talajszennyezés is megszüntetésre kerüljön. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Így van, ahogy mondja. Tisztelt Képviselő Úr! Nemcsak a veszélyes hulladékot kell elszállítani, hanem a talajcsere is el kell végezni, akkor lesz komplett befejezve ez a tevékenység. Gondoljon bele, hogy másfél évtizedig gyakorlatilag érdemi tevékenység nem történt. Most pedig elindult a kormány által biztosítandó pénz alapján a veszélyes hulladékok elszállítása és majd a jövőben a talaj ismételt kicserélése, hiszen felesleges volt a korábbi, hiszen a veszélyes hulladék, mint ahogy említettem, ott maradt.

Szeretném azt is elmondani, hogy „a szennyező fizet” elve alapján valóban a szennyezőnek kell ezt megfizetnie, de ha erre várunk, a vegyiművek felszámolására, akkor még hosszú időnek kell eltelni. Ezt ismerte fel a kormány, hogy ennek elébe megy, elvégzi ezt a feladatot, és majd elszámol az elkövetkezendő időszakban a szennyezővel is, hogy mi történt ott az elmúlt időszakban. És ha vannak egyéb felelősök, azt pedig reményeink szerint a rendőrség felderíti, elnyerik méltó büntetésüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Fekete ország, nem álom - avagy meddig marad életben a magyar egészségügy?”** címmel. Tisztelt képviselő úr, egy pillanat türelmét kérem. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Igen, köszönöm.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

(14.00)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Babits Mihály szavaival kezdem: „Fekete országot álmodtam én, / Ahol minden fekete volt, / Minden fekete, de nem csak kívül: / Csontig, velőig fekete, / Fekete, / Fekete, fekete, fekete.”

Én úgy látom, hogy romokban van az egészségügy, bárhogy is igyekeznek színezni ezt a képet. Talán kevesen vannak ebben az országban, akik nem hallottak arról a Péterfy Sándor Utcai Kórházban dolgozó ápolónőről, aki hetekkel ezelőtt sírva mondta el egy tévériportban, hogy milyen körülmények között kénytelen dolgozni, a rendszeres túlmunka miatt alig van ideje a családjával foglalkozni, és a kórház még csak ki sem fizeti a túlóráit. Felettesei azt mondták, hogy nincs semmi gond a túlóra-elszámolásokkal, de az ápoló kollégái kiálltak állításai mellett. Nemrég pedig a Facebookon kezdeményezett demonstrációt az ápolók között, többen is fekete ruhában mentek dolgozni, így demonstrálva az egészségügy rossz helyzete ellen.

A hírek szerint a kezdeményező felettesei nem engedték meg, hogy fekete ruhában dolgozzon, ezért ő le is vetette azt, de elgondolkodott azon, hogy felmond, mert nem engedik demonstrálni. Ezzel együtt elindult a tiltakozási hullám, ennek része, hogy a közösségi portálokon egyre szaporodnak a feketeruhás akciót népszerűsítő csoportok, s mind több fotó kerül fel a különböző egészségügyi intézményekből. A képeken fekete pólót vagy gyászszalagot viselő szakdolgozók láthatók. A szolidaritást vállaló nővérek és mások megmozdulásai nem egy esetről szólnak, hanem az egészségügyben dolgozók tarthatatlan helyzetéről.

Éppen ezért, államtitkár úr, kérdezem, mikor rendezik már az ápolók bérezését, mikor biztosítják minden kórházban a túlórapénz kifizetését, mikor adják meg erre a kellő fedezetet. Kérdezem továbbá: minden érintett kórházi dolgozónak be kell-e perelnie a munkahelyét, ahogy az egriek tették, hogy megkapja a jogosan járó elmaradt juttatását, és mikor biztosítanak annyi forrást az egészségügy számára, hogy az ne csak levegőhöz jusson, hanem életben is tudjon maradni? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Senki számára nem volt vitatott szerintem öt évvel ezelőtt, hogy milyen nehéz helyzetben örökölte meg az egészségügyet ez a kormányzat. Ha csak egy példát mondhatnék rá: most sikerült olyan helyzetbe kerülnie a magyar gazdaság teljesítménye nyomán a költségvetésnek, hogy 60 milliárd, 60 milliárd forintnyi összeget oszt szét a kormányzat a következő hetekben a kórházak adósságállományának rendezése céljából. Ez a 60 milliárd forint egy gigantikusan nagy összeg, de ennyi az az adóssághalom, amelyet görgettek maguk előtt a kórházak. Bízunk benne,

hogy ez is segít a kórházak helyzetét stabilizálni, és ez is jobbra teszi a körülményeket azoknak az ápolóknak, akik ezekben a kórházakban dolgoznak.

Ugyanakkor a bérfejlesztéssel nem vártuk meg a kórházi adósságok ilyen nagy arányú rendezését. Őn is nagyon jól tudja, hogy azért vezettük be a népegészségügyi termékadót, népszerűbb nevén a chipsadót, hogy fedezetet teremtsünk az egészségügyben dolgozók béremelésére és az ottani bérek növelésére. 2012-ben kezdődött a bérfejlesztés, 2013-ban is folytattuk, és az akkori béremeléseket most már beépítettük a költségvetésbe, és bázisként szerepel benne évről évre. Az egészségügyi szakdolgozók esetében az alapilletmény, mondjuk, egy diplomás, felsőfokú végzettségű egészségügyi szakdolgozó esetében havi bruttó 41 ezer forinttal emelkedett, és összességében is elmondhatjuk, hogy mintegy 95 ezer egészségügyi dolgozó esetében valósult meg béremelés 76 milliárd forint pluszforrásból. Ez több mint egynegyed mértékű, 24-27 százalékos béremelkedést jelentett az egészségügyben dolgozók számára.

Természetesen ezt még tovább kell folytatnunk, tehát ezeket a béremeléseket legalább olyan ütemben kell vinnünk a következő években is, mint ahogy vittük az előző öt éves időtartamban. Ezt nyilván szeretnénk is megtenni, csak nem hitelből, hanem a gazdaság teljesítőképességével párhuzamosan szeretnénk ezt megtenni és emelni. Fontos emellett a 2013-ban újraindított egészségügyi szakképzés rendszere, vagy az erkölcsi megbecsülés kapcsán a február 19-ei Magyar Ápolók Napja, amely Kossuth Zsuzsanna születésének évfordulója.

Innen folytatnám majd az egyperces viszonzásban. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Államtitkár úr, én értem önt, hogy a gazdaság teljesítményéből kell. Úgy látom, hogy sok másra van pénz - akkor legyen az egészségügyre is! Ha van 760 millió forint zongorára, vagy van 15 milliárd forint Andy Vajának, hogy a játékgépeit még csak be se kelljen kötni a NAV-hoz, ha van 10 millió forint sokkolókat vásárolni, akkor legyen pénz az egészségügyre, legyen pénz a túlórák kifizetésére, legyen pénz az egri nővérek kafetériájának kifizetésére! Mindösszesen 200 millió forint kellene rá. És azt mondja a kórház vezetője, hogy öneki nem tisztje kiegyenlíteni ezeket a számlákat. Hát ki a fenének, ha nem a kormánynak? Hiszen államosítottak minden egészségügyi intézményt!

Nézzé, másfél héttel ezelőtt adtam be ezt a kérdést interpelláció formájában. Államtitkár úr, olyan elvándorlás van az egészségügyből, hogy amióta megírtam az interpellációm, 48 egészségügyi dol-

gozó távozott ebből az országból, és kapaszkodjon meg; vannak, akik Romániába mennek. Nem tudom elfogadni a választát. *(Tállai András: Mese! - Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásról illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Ha már az elvándorlással fejezte be, képviselő úr, szeretném elmondani, hogy öt évvel ezelőtt, ha akkor ültünk volna itt, nagyobb szám lett volna az a szám, amely a másfél hét alatt az elvándorló orvosok számát jelentette volna. Vagy még három évvel ezelőtt az ápolók esetében is egy sokkal magasabb számot mondtunk volna. Hála istennek, az orvosok esetében két-két és fél éve, az ápolók esetében pedig egy évvel ezelőtt valamelyest megfordult az a trend, amely az önök kormányzása alatt erősödött, izmosodott meg, és amely egyre nagyobb számú elvándorlót jelentett. Most már azoknak a hatósági engedélyeknek a száma, amely akár az orvosok, akár az ápolók esetében szükséges ahhoz, hogy valaki külföldön vállaljon munkát, szerencsére csökken. Ezek objektív számok, az interneten elolvashatja a képviselő úr is.

De nagyon sok feladatunk van még a munkakörülmények javításában az ápolók esetében, erre is vissza szeretnék térni. Nővérszállók felújítási programja keretében több milliárdos forrást szeretnénk fordítani erre a következő időszakban. 2,2 milliárd forintot fordítunk pályaaorientációs ösztöndíjra. Elhangzott már a mai napon, hogy nyilván ez a szakma is elöregedik, tehát szükséges, hogy a fiatalok ezt válasszák, és elmenjenek ápolónak. De mindenképp előtérbe helyezem a 60 milliárdos kórházi adósságrendezésre, amely megteremti a lehetőséget a helyi juttatások kifizetésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Miért fáj az elszámolás?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszként Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. *(Z. Kárpát Dániel igent int.)* A képviselő úr elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ebben az időszakban érkeznek majd meg azok az utolsó elszámoló levelek, amelyeket múlt héten kellett postára adniuk a hitelező pénzintézeteknek. Látható az, amire már több alkalommal figyelmeztettünk, hogy a kormányzat a hi-

telkárosultak számára 10-20 százalékos tehercsökkentést ígér, ezzel párhuzamosan, ezzel szemben azonban engedte a 2010 óta is tapasztalható mintegy 70 százaléknyi árfolyam-különbözetet a károsultak nyakába szakadni. Látható, hogy a lakáshitelek jártak a legrosszabbul a számok szerint, de nagyon sok esetben, tömegesen fordult elő az, hogy a tartozás alaptőkéje bizony most, az úgynevezett elszámolás után több, mint amennyit annó felvettek, pedig több éve becsülettel törlesztettek az érintettek, akár milliókkal is magasabb ez az összeg.

Az egyik, 7-ére tüntetést szervező csoport vezetője tisztelt meg bennünket levelével, ahol a konkrét esetét is megosztja a szélesebb közvéleménnyel. Ennek értelmében a 13 millió 800 ezer forintos hitelösszeg felvétele után, kiszámolta, ha végig fizetné azt, amit a fideszes elszámolás után követel tőle a bankja, összesen 48 millió forintot törlesztené a futamidő végéig. A 13,8-ra, még egyszer mondom.

Konkrét tehát a kérdésem és egyértelmű. Ezen elszámolásnak, elszámoltatásnak nem nevezhető folyamatsor után a kormányzat mit kíván tenni, hogyan kívánja ezt a tarthatatlan helyzetet rendezni? Még konkrétan: mi lesz az indokolatlanul lenyúlt milliók sorsa, mi lesz annak a pénznek a sorsa, ami ott maradt a bankok számláján jóváírva, de a valószínűségben nem az övék, hiszen az a károsultak pénze?

A kérdésem tehát konkrét, erre várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban súlyos helyzettel szembesült a 2010-ben megalakult Fidesz-KDNP-kormány, hiszen több millió ember devizahitelét kellett magára vállalnia olyan értelemben, hogy valamilyen megoldást, kiutat kellett adni ezeknek az embereknek. Az első lépés az volt, hogy megállítottuk ezt a hitelezést, nem hagytuk, hogy további emberek ilyen bajba kerüljenek. A másik ígéretünk pedig az volt, hogy rendezni fogjuk, rendezni fogjuk úgy, hogy az megfelelő legyen jogilag, pénzügyileg, és az ország pénzügyi egyensúlyát se borítsa fel.

(14.10)

Ez történik most, napjainkban, hiszen az elszámolás még nem zárult le. A napokban fogják megkapni a bankoktól több százezren az elszámolást és a forintosításról szóló értesítést. Összesen mintegy 2 millió értesítést küldenek ki az érintett bankok, pénzintézetek az ügyfelek számára, és így mintegy ezermilliárd forintot fizetnek vissza a bankok ezen ügyfelek számára.

A törlesztés mértéke átlagosan 20-25 százalékkal csökkenni fog, például egy 5 millió 600 ezer forintos hitel esetén a 78 ezer forintos törlesztés 56 ezer forintra fog csökkenni.

Minden esetben tartalmazni kell az elszámolásnak az árfolyamkockázat megszüntetését, és az abból eredő károk meg kell hogy térüljenek az ügyfeleknek, illetve az egyoldalú kamatemelésből adódó többletkiadását az ügyfélnek, illetve vissza kell térni az eredeti kamatösszegekhez.

Természetesen a 2 millió érintett levél során találkozhatunk olyannal, amikor az ügyfél nem elégedett az elszámolással. Akkor a tanácsunk az, hogy a törvény szerint azonnal, 30 napon belül legkésőbb írjon a bankjának, és a bank egy újabb elszámolást fog neki küldeni 60 napon belül, és ezzel megindul a jogorvoslati eljárás számára.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Önök kötöttek egy paktumot a bankokkal, most egy-két százezer forinttal megpróbálják kiszűrni a károsultak szemét, de még egyszer mondom, a 14 millió forintos példamon keresztül 350 százalékos haszonra tesz szert a bank, hogyha ezt végig fizeti az adós. A múlt héten a híradóban azt láthattuk, hogy egy uzsorást azért csuktak le, azért vittek börtönbe, mert 100 százalékos kamatra adta a pénzt. A 350 százalék akkor elfogadható?

Az önök rendszere alapján az eddigi befizetések ajándékként jóváírásra kerülnek a bankok számára, hiszen a tőketartozás sokszor magasabb, mint a felvétel időpontjában.

Az is látható, hogy több bank beleírta a levélbe, szó szerint idézem: „tisztességtelenül felszámított összeg.” és utána valami. Tehát elismerték azt a pénzügyi csalást, azt a hibát, amiről itt beszélünk.

A követelésünk egyetlen dolog lehet: rúgják fel a paktumot a Bankszövetséggel, vonják vissza ezt az elszámolásnak nevezett pénzügyi szemetet, aztán a felvételkori árfolyamon forintosítsuk ezeket a hiteleknek nevezett valamiket, hiszen ez az egyetlen rendezése van a pénzügyi szemét visszaküldésének a feladó részére. Ha pedig ezt nem tudják megtenni, és hagyják a magyar embereket kisémmizni, a millióikat elvenni, akkor bizony méltatlanok ennek az országnak a kormányzására! *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van! - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás leti meg Tállai András államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Jobbikos Képviselő Úr! Senki nem ígért a kormányzat részéről és a kormánypárti padosorokból, a Fidesz-KDNP-ből sem Kánaánt a devizahitelek ügyében. Ezt önök ígérték. Nem mondta senki azt, hogy nincs felelőssége a bankoknak. Van, hiszen az elszámolás során jelentős összeget fognak visszafizetni. Senki nem mondta azt, hogy nincs felelőssége a hitelfelvevőnek ebben a kérdésben. És senki nem mondta azt, hogy kvázi nincs felelőssége a kormányzatnak. Ennek szellemében hoztuk meg egyébként azokat a törvényeket, amelyek most lezárják a devizahitelek ügyét.

Úgy gondolom, hogy lehet itt ígéretet, lehet szepet, jót mondani, lehet a választópolgárokat félrevezetni - ugyanezt tették egyébként a szocialisták, amikor belevitték az embereket a devizahitelek ügyébe -, de felelősen eljárni és felelősen lezárni ezt az ügyet, azt úgy kell, ahogy a kormány és a kétharmados Fidesz-KDNP többségű parlament megtette. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Érettségi 2015” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Elfogadom, köszönettel.

ELNÖK: Képviselő asszony, öné a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megszólalásomban először is tisztelegni szeretnék azon 18 év körüli fiatalok előtt, akik az elmúlt hétvégén ünnepélyes keretek között elbúcsúztak a középiskolájuktól, elballagtak, és ugyancsak szüleiktől és tanáraiktól, hiszen életük jelentős fordulópontjához érkeztek.

Úgy vélem, hogy kevesen vagyunk ebben a teremben vagy vannak ebben a teremben olyanok, akiknek gyermeke, unokája, ismerőse, rokona ma ne nagy izgalommal ment volna be a középiskolájába, hiszen megkezdődtek az érettségi vizsgák. Én magam is izgulok, egykori tanárként is meg jelenlegi volt tanárként is, akinek ismerősei, kis barátai érettségiznek, és tudom, hogy milyen jelentős esemény ez életükben.

Talán nem mindenki tudja, hogy a közoktatási, köznevelési rendszerünk egyik legrégebbi intézményéről van szó, 1851 óta vannak érettségi vizsgák, és a bevezetésének időszakában bizony élenként tilta-

koztak ellene a magyarok, aztán annyira szerveüst az oktatási rendszerben, hogy már elképzelhetetlen enélkül a köznevelés rendszere.

Érdekes lenne a neveléstörténeti kuriózumokat megemlíteni. Én egyet emelek csak ki: éppen tíz éve annak, hogy felismerve azt a szükségszerűséget, hogy az érettségi egyfelől lezárja a középiskolai tanulmányokat, másrészt utat nyit a felsőoktatás felé, kettéválasztották bizonyos mértékig a két funkciót, és kétszintűvé tették az érettségi vizsgát.

Arról is érdemes megemlékezni, hogy botrányok sorozata kísérte az érettségi reformokat. Mostanában ilyenek nincsenek, hála istennek.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy felkészültek-e megfelelőképpen az érettségi vizsgára, hányan fognak érettségi vizsgát tenni, és ami talán a legfontosabb, hogy hogyan halad az érettségi korábban megkezdett megújítása, egy újabb érettségi reform. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, ilyenkor szinte mindenki figyelemmel követi az érettségi kérdéseket, ki-ki viszszagondol tanulmányaira, hogy vajon meg tudná-e ma is oldani, vagy mit tudna írni irodalom kapcsán, történelem kapcsán mondani adott tételekről. És azt hiszem, hogy egyelőre a ma elkezdődött érettségi vizsgának duplán is jó a visszhangja, hiszen technikai értelemben sikeresen indultak el az érettségi vizsgák, másrészt pedig, akik véleményt nyilvánítottak a mai kérdésekről magyar nyelv és irodalom kapcsán, ott általában az életszerűségét emelték ki, hogy ez már egy másfajta érettségi vizsga, mint évtizedekkel ezelőtt, sokkal inkább életszerűbb, a fiatalok mai gondolkodását vizsgálja, igényes, érdekes vagy okosabb a korábbi rendszernél. Tehát azt hiszem, hogy jól indult el ez az érettségi időszak.

Képviselő asszony említette, hogy ma nyolc órától kik kezdték meg az érettségi vizsgát, akiknek innen is nagyon sok sikert kívánunk. Emlékszünk még arra, hogy micsoda izgalom ezt megtenni, úgyhogy reméljük, hogy jól sikerül mindannyiuknak.

Azt még előljáróban örömmel mondhatom el, hogy az emelt szintű érettségi vizsgákra jelentkezőknek a száma emelkedett az elmúlt év május-júniusi vizsgaidőszakhoz képest. Tehát többen tesznek emelt szintű vizsgát. Nyilván ez azt is jelenti, hogy a felsőfokú intézmények iránti érdeklődésük, továbbtanulási igényük magas a fiataloknak, és a kormánynak az elmúlt évekbeli politikáját ért kritikát, amit sokan mondtak, hogy megpróbálja a fiatalokat távol tartani

a továbbtanulástól vagy az emelt szintű érettségítől, ezt maguk a diákok cáfolják meg, hiszen a korábbi rendszerhez képest az új rendszer növelte az emelt szintű érettségire jelentkezők számát. Tehát a fiatalok igenis szeretnének továbbtanulni.

Ha a magyar nyelv és irodalmat, a mai tárgyakat nézzük, akkor 77 975 vizsgázó középszinten, míg emelt szinten 1904 vizsgázó kezdte meg ma reggel a 240 percig tartó vizsgáját. Köszönöm szépen. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen a választát. Kedves Államtitkár Úr! Ezek a válaszok megnyugtatóak voltak, de önmagában az a körülmény, hogy évről évre többen jelentkeznek emelt szintű vizsgára, azért sok mindent jelent. Számomra például azt jelenti, hogy a mai fiatalok között is nagyon sokan vannak, akik képesek és készek arra, hogy igényesen, komolyan vegyék a tanulmányaikat.

A vizsgakérdéseknek a minősítése minden évben slágertéma, ismerem én is a kérdéseket, valóban jók voltak.

Szeretném mindazonáltal megismételni azt a véleményem, hogy az érettségi reform 2005-ben nagyon sok kritikával kísért reform volt, a generális hibái megmaradtak, mindamellett, hogy nagyon sok javítást eszközölt az oktatásirányítás az elmúlt négy évben. És szeretném siettetni és sürgetni azt, hogy egy generális felülvizsgálata az érettséginek megtörténjen, hogy ne halljuk azt nap mint nap az egyetemi kollégáktól, hogy egyre rosszabb tudással mennek a fiatalok a felsőoktatásba, ami persze így generálisan túlzás, de hát azért ebben is van valami igazság. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Még hadd lépjek egyet vissza abból, amit a képviselő asszony is mondott, hiszen a kormánynak az is feltett szándéka - mondom még visszalépve egyet a gondolatmenetben -, hogy aki beiratkozik egy gimnáziumba, az el is végezze a gimnáziumot érettségivel, nyilván a szakközépiskolában szintén, az egyetemekről nem is beszélve, hiszen ott is tudjuk, hogy mindegyik intézménytípusnál akár 30-40 százalékos is lehet azoknak az aránya, akik elkezdik a tanulmányaikat,

de nem fejezik be. Mi annak örülnénk, ha mindenki, aki elkezd a gimnáziumot, aki elkezd az egyetemet, elkezd a szakközépiskolát, az be is fejezné azt, inentől kezdve 15-20-30 vagy 40 százalékkal nőne az érettségizettek, a szakképzettek vagy pedig a diplomások száma Magyarországon. Ezért fogalmaztuk meg mind stratégiai szinten, mind törvénymódosítási vagy új törvényjavaslati szinten azokat a javaslatokat, amiket a parlament elfogadott az elmúlt időszakban.

Még hadd mondjak egy adatot: a mai napon a magyar nyelv és irodalom középszintű érettségiben 1074 helyszínen tettek vizsgát a vizsgázók, míg emelt szinten 1904 vizsgázó 50 helyszínen tett vizsgát. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Megint a csókosok járnak jól a közmunkások háztáji gazdálkodását támogató programmal”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elfogadom.

ELNÖK: Igen, képviselő asszony elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Öngondoskodás és munkahelyteremtés - ez a szlogenje annak a márciusban Békésben indult közfoglalkoztatási mintaprogramnak, amellyel kapcsolatban kérdezni szeretném önt, illetve a minisztert. Ebben a kezdeményezésben a tervek szerint közmunkások fognak háztáji gazdálkodásban sertést tenyészteni és növényt termesztetni. Azt is tudjuk még a kiírásból, hogy két évig állami forrásból fog a program működni közmunkában, és 2017 márciusától várják, hogy ez majd önfenntartóvá váljon.

Azt látni kell, tisztelt államtitkár úr, hogy 1 milliárd forint elköltéséről intézkednek önök, és ez a program Simonka Györgyhöz kötődik, ahhoz a Simonka Györgyhöz, akinek a dinnyekartelles ügyeiről sokan, sokat hallottunk ebben az országban. Én pluszban nála is jártam - ezt nem biztos, hogy tudja államtitkár úr -, merthogy ugyancsak sokan panaszkodtak a helyi Döbrögire.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nekem elég erős kétségeim vannak afelől, hogy ez a program valóban arról fog szólni, hogy valódi és tartós megélhetést biztosítson a békési embereknek. Hiányolom a képzést, és hiányolom az előkészítést is a programnak. Azt láthatjuk, hogy a Fidesz helyi Döbrögiken keresztül

képzeli el a vidékfejlesztést, úgy is néz ki ez az ország, de most ebben a programban a közmunkásoknak saját maguknak kell gondoskodniuk a sertés hizlalására alkalmas ólról, és én úgy látom, hogy szakmai segítségre nem igazán számíthatnak. Jelenleg még a jól felszerelt, nagyon hatékonyan működő sertéstartók is gondban vannak az alacsony átvételi árak miatt. Összességében azt szeretném öntől megtudni, mennyire adottak a feltételek ahhoz, hogy ez a mintaprogram sikeres legyen és hozza a várakozásokat.

A másik, amit ki szeretnék emelni, az, hogy a sertéstartás mellett – mit ad Isten – dinnyét fognak természetesen ezek a közmunkások. Mondjuk, Simonka Györgyről tudjuk, hogy nagy dinnyeszakértő. Ezzel kapcsolatban azt nem értem egész pontosan, hogy a termékek értékesítésében és piacra juttatásában kik fognak segíteni a közmunkásoknak. Az önkormányzatok vajon? De hogyan? Nem esik szó a programban arról, hogy pontosan hogy fog zajlani a termékek értékesítése. Emlékezzünk a Hegedűs Zsuzsa-féle program tapasztalataira, ha egyszerűen állatot megvetőmagot adunk az embereknek, abból nem lesz semmi.

Hogyan próbálják ezt a programot sikeresebben csinálni? (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, a közmunkaprogram magasabb osztályba való lépéséhez szükséges az, hogy a közmunkában részt vevők olyan termelésben, olyan munkafolyamatban is részt vegyenek, amely segíti őket ahhoz, hogy belátható időn belül önálló lábra állva akár kistermelőként, akár mezőgazdasági vállalkozóként előrébb léphessenek. A közmunkaprogram lényege az, hogy alapvetően azok, akik a munkaerőpiacon munkahelyet nem találnak, azok, akik képzettség vagy egyéb képesség, készség hiányában nem képesek a munkaerőpiacon elhelyezkedni, azok átmenetileg a közmunkaprogramban megélhetéshez, jövedelemhez jussanak, illetve a folyamatos foglalkoztatással, illetve képzéssel lehetőségük legyen felkészülni arra, hogy visszerüljenek a tartós munkaerőpiacra.

A közfoglalkoztatás alapvetően nem háztáji jellegű gazdálkodás formájában valósul meg mezőgazdasági foglalkoztatás esetén sem, hanem önkormányzatok, önkormányzati társulások, illetve önkormányzatok gazdasági társaságai keretén belül. Járási programok jelenleg 1308 hátrányos helyzetű településen folynak. Az a cél, hogy olyan mezőgazdasági termékeket állítsanak elő, amelyeket akár szociális programok keretén belül, akár a helyi intézmé-

nyekben lehet felhasználni, illetve a felesleget értékesíteni.

Valóban elindul Békés megyében egy közfoglalkoztatási program, amelynek célja az, hogy egy olyan újszerű, gazdaságilag is fenntartható gazdálkodási formát indítson el, amely a közmunkásoknak a továbblépés lehetőségét is megadja. A programban önkormányzatok vesznek részt, vállalják a szociális szövetkezetek felállítását, a közfoglalkoztatottak pedig vállalják, hogy ezekben a szociális szövetkezetekben tagok lesznek, így reményeink szerint 2016-tól már önálló gazdasági tényezőként képesek ezek a szociális szövetkezetek működni. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. (*Sallai R. Benedek: Elnök úr, tudtommal ketten adtuk le, ugyanis engem is érdekelt ez a dolog.*) Képviselő úr, a forgatókönyvben nem rögzítették, de természetesen öné a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár Úr! Én nem fogok úgy hadarni, mint képviselőtársam, ezért lassabban kérdezem, hogy lesz ebből megélhetés. Mi lesz 2017 után? Mert azt mondják, hogy önök munkahelyeket teremtenek és nem segítyt adnak, de ezek az emberek kapnak disznót meg dinnyét, hogy egyenek. Hát mi ez, ha nem segély? Hogy lesz ebből megélhetés? Mit fognak csinálni? Egy pályázati rendszerben vissza kell fizetni, ha valaki nem tudja teljesíteni. '17 után, ha nem tudják fenntartani az állományukat, mi lesz? Vissza kell adniuk a disznót? Vagy a dinnyét azután beszedik tőlük? Vagy hogy lesz ebből biztosítva az, hogy munkaerő-piaci? Mi lesz a versenytársakkal, akik nem kapnak közmunkásbért hozzá, és nem kapnak semmit, hanem rendes piaci körülmények között kell termelniük, és ugyanarról a helyről kell esetleg elszállíttatni a disznójukat? Velük mi lesz? Hogy lesz ez működőképes?

Erre vártunk volna választ, mert annak nem látjuk a biztosítottóságát, hogy ez valóban elsődleges munkaerő-piaci visszatérést fog jelenteni, és ezek az emberek majd egyéni vállalkozóként és gazdálkodóként fogják gyarapítani a magyar gazdálkodók táborát. Ameddig lesz pénz meg ajándék disznó, addig lesz munka, utána meg nem lesz. Ez a gond. És 1 milliárd forintot ennél hasznosabban fel lehet használni a munkaerőpiacon szerintünk.

Erre vártuk volna a választ államtitkár úrtól. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg Pogácsás Tibor államtitkár urat.

Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy elmondtam, a közmunkaprogram egy átmeneti lehetőség a foglalkoztatásban azoknak az embereknek a számára, akik az elsődleges munkaerőpiacon nem találnak helyet. Az tény, hogy egyszerre ezeket az embereket visszavezetni a munka világába nem lehet, vagy nagyon nehéz. Az a program, amely most elindul az önkormányzatok segítségével - egyébként a kérdés első részében feltett képzésre már előzetesen a TÁMOP-programokon keresztül volt lehetőség -, tehát az önkormányzatok segítségével létrejövő szociális szövetkezetek teremtik meg annak az esélyét, hogy ezek a szociális szövetkezetek életképes, saját erőből fennmaradni képes gazdasági szereplői legyenek majd a mezőgazdaságnak.

Az, hogy ez milyen mértékben sikerül, nyilván alapvetően attól függ, hogy a szociális szövetkezetet létrehozó önkormányzatok mennyire tudják segíteni ennek a szociális szövetkezetnek a működését, és természetesen a szociális szövetkezetben tagságot vállaló közmunkások szorgalmától és rátermettségétől is függ. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mengyi Roland, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Továbbra is az EU-átlag alatti a magyar munkanélküliség. Mit tesz a kormány a teljes foglalkoztatás elérése érdekében?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Képviselő úr igennel válaszolt. Öné a szó, képviselő úr.

(14.30)

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az emberi élet méltóságának egyik legfontosabb letéteményese a munka. Ahol munka van, minden van. Mostanában sokat beszélünk a szegénységről és arról, hogy hogyan lehetne segíteni, és közben nem felejtjük el, hogy a szegénység elleni leghatékonyabb ellenszer a munka és az ebből származó kereset. Nem a levegőbe beszélünk tehát akkor, amikor a munkaalapú társadalom felépítését tűzzük ki célul.

Biztató eredmény, hogy a foglalkoztatási ráta 2010 és 2014 között 6,8 százalékponttal, csak 2014-

ben 3,7 százalékponttal 66,7 százalékra nőtt. Ugyan ebben az időszakban az Európai Unió átlagában mindössze 0,6 százalékpontos javulás következett be. A foglalkoztatottak számának növekedésében nagy szerepe van a munkát terhelő adók csökkentésének, a munkahelyvédelmi akciótervnek, a kormány célzott foglalkoztatási programjainak, illetve a 2013-ban bekövetkezett növekedési fordulatnak.

Látszik tehát, hogy a munkaalapú társadalomért tett erőfeszítéseink nem hiábavalóak. De nem állhatunk meg itt. Ki kell használnunk azt a lehetőséget, hogy a 2014 és 2020 közötti uniós fejlesztési ciklusban az eddiginél több fejlesztési forráshoz jut Magyarország, amelynek 60 százalékát közvetlenül gazdaságfejlesztésre, azaz munkahelyteremtésre, a kis- és középvállalkozások fejlesztésére és iparfejlesztésre fordíthatjuk. A cél az, hogy a jelenlegi 7 százalékról 3 százalékra szorítsuk a munkanélküliségi rátát.

Tisztelt Államtitkár Úr! A 28 uniós tagállam közül Magyarország csökkentette a legnagyobb mértékben a munkanélküliséget az elmúlt évben. Az Európai Bizottság legfrissebb jelentése alapján pedig a magyarországi munkanélküliség a jelenlegi 7 százalékról a következő egy-másfél évben 6 százalék körüli csökkenhet.

Kérdezem a fentiekre tekintettel, mit tesz a kormány a teljes foglalkoztatás elérése érdekében. Köszönöm válaszát. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mint ahogyan ön is elmondta felszólalásában, a hazai foglalkoztatási adatok különlegesen jók. Amikor a növekedést vizsgáljuk, nagyon érdekes összehasonlítás az, hogy míg az Európai Unióban 2010 és 2014 között nem nőtt a foglalkoztatottak száma, ezzel szemben Magyarországon ugyanebben az időben, illetve 2015 első negyedévéig mintegy 12 százalékos növekedés, azaz foglalkoztatásbővülés következett be.

Nagyon fontos hangsúlyozni, hogy a mintegy 440 ezres foglalkoztatásbővülésből, növekedésből 255 ezer a hazai versenyszférában ment végbe. És valóban úgy van, hogy a munkanélküliek száma is jelentősen csökkent, mintegy 150 ezerrel, és a kormányváltáskori 11 százalék fölötti munkanélküliség ráta ma már 7 százalékra, pontosan 7,4 százalékra esett vissza, ami jobb mutató, mint ami a svédéknél, a belgáknál, a finneknél vagy éppen a franciáknál van. Meg persze, ez a szép eredmény az ország teljesítményének köszönhető, alapvetően a magyar gazdaság teljesítményének. Nyilvánvalóan azért a kormány ösztönző szerepe is benne van.

Úgy gondolom, a magyar foglalkoztatási modell működik, sikere alapvetően két tényezőre vezethető vissza. Az egyik, hogy olyan foglalkoztatást elősegítő intézkedések kerültek bevezetésre, amelyek a munkaerőpiac mindkét oldalán hatnak, azaz egyszerre élénkítik a munkaerő-keresletet is és a munkaerő-kínálatot is. Másrészt pedig a foglalkoztatáspolitikai, a kormányzati intézkedéscsomag a munkaerőpiacon leginkább hátrányos helyzetű rétegek célzott támogatását helyezte a középpontba.

Ennek köszönhető alapvetően ez a szép, európai szinten is elismert eredmény. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy említette, 2010-ben 12 százalék körül volt a munkanélküliség, most 7 százalék körül van, így eredményes és fontos, hogy továbbra sem a munka kerül adóztatásra, és tovább csökken majd a személyi jövedelemadó kulcsa. Így lehetővé válhat, hogy egy olyan országot építsünk, ahol minden ember meg tud élni a munkájából és a fizetéséből, és az ön által elmondott intézkedések és foglalkoztatáspolitikai elvek pedig ebbe az irányba mutatnak, nagyban segítik mindenkinek a megélhetését.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás az illeti meg Tállai András államtitkár urat. Államtitkár úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Viszonzásban szeretnék még egy-két kormányzati intézkedést elmondani, ami elősegítette azt, hogy Magyarországon 7,4 százalékra csökkent a munkanélküliség az elmúlt közel öt évben. Így annak idején, a válság idején a munkahelyvédelmi akcióterv bevezetése, amely még ma is működik, hiszen 2015 februárjában mintegy 800 ezer munkavállaló után vettek igénybe kedvezményt a munkáltatók... - vagy a fiatalok számára az „Első munkahely” garanciaprogram, a diákmunkaprogram vagy a lakhatási támogatás, hogy csak a legismertebbeket említsem.

Vagy éppen a parlament előtt van az a törvényjavaslat, ami a mezőgazdasági szektorban dolgozók járulékát csökkenti. Ez 6 milliárdos csomag, ami mintegy 30 ezer embert fog érinteni. Természetesen a kormány tovább gondolkodik azon, hogy hogyan tudja közvetett módon is elősegíteni a foglalkoztatás bővítését, hiszen ez mindannyiunk, az egész ország érdeke.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy az azonnali kérdésekre rendelkezésre álló időkeretet 5 perccel haladtuk túl.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független képviselő. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az élet úgy hozta, hogy a munkavállalók ügyével való foglalkozás egymás után kerül napirendre, illetve témára. Az előző szavakból, az előző mondatokból pontosan látszik, hogy a kormány mennyire csak a hozsannázással foglalkozik, ahelyett, hogy a konkrét tényekkel nézne szembe; hogy akkor, amikor azoknak a munkavállalóknak, akikről önök beszélnek, 1 százalékos jövedelemadó-csökkentést ígérnek, illetve mondanak, az legalább annyira neveléses, és bizonyítja azt, hogy önök a mondatokon kívül nem tesznek semmit. Sokat beszélnek erről, és keveset tesznek.

Éppen ezért a munkavállalók helyzetének javítása érdekében szükséges intézkedéseket kezdeményezik a Demokratikus Koalíció képviselői, ami természetesen együtt jár azzal, hogy pontosan tudjuk azt, hogy a demokrácia és a jogállam helyreállítása, illetve az új köztársaság megeremtése együtt jár majd azzal, hogy a jelen helyzetet meg kell haladni, és jobb helyzetet kell teremteni a munkavállalók számára. Lényegében három olyan fontos terület van, amit, azt gondolom, elvárnak az emberek, elvárnak a munkavállalók, és erre akár önöknek is fel kell készülni. Ezt ajánlom úgy is figyelmükbe, hogy ha egyébként van elég bátorságuk hozzá, akkor csinálják meg most, és ne kelljen majd a következő kormányig várni a munkavállalóknak.

Na de nézzük ezt a három területet, a három lehetőséget! Az első állítás arról szól, hogy a munkavállalók védelme érdekében nem lehet kevesebb munkabéért foglalkoztatni a munkavállalót, mint a KSH által a tárgyévet megelőző évben kimutatott létminimum. Államtitkár úr itt már intézett egy kirolanást ma délelőtt e tárgyban, de a lényeg ebben a mondatban benne van. Nem lehet azt csinálni, hogy embereket kevesebbért foglalkoztatnak, mint amennyiért a mindennapi életük feltételeit meg tudják teremteni, amelyben benne van a fogyasztás, az öltözködés, a lakhatás, és ennél kevesebbet keresnek. Ezt hívják egyébként dolgozói szegénységnek, amikor valaki nyolc órát dolgozik, és az önök áldásos tevékenységének, illetve gazdaságpolitikájának eredményeként még ezt a létminimum-feltételt sem kaphatja meg, és önök eközben pedig azt hangoztatják,

hogy Svédország és Finnország az a mérce, amit önök meg tudtak haladni. Elfogadhatatlan az, hogy milliók kevesebbet dolgoznak mindezért.

Éppen ezért kezdeményezzük ennek a módosítását, azaz a minimálbér értéke érje el a létminimum értékét fokozatosan. És ez abban az esetben is így van, ha tudjuk azt, hogy vállalkozásoknak ehhez kedvezményeket kell biztosítani az adórendszeren belül, és az ehhez szükséges lépésekre, a hogyanra is tudok tanácsot adni önöknek, ha erre szükségük van.

(14.40)

A második része pedig az, hogy a munkavállalóknak joga van a munkaszerződésükben meghatározott munkabérhez, hogy ne járhassanak úgy, mint az önök kivitelezőinek alvállalkozóinál dolgozók, hogy egyébként a munkát elvégezték, jár nekik a fizetés, csak pont nem jut, mert a vállalkozások valami másra költötték el. Igenis, azzal a felelőséggel kell szembenézni, hogy a megdolgozott munka után járó munkabért a vállalkozásnak ki kell fizetni, az ehhez szükséges szabályokat önöknek meg kell hozni.

A harmadik tétel pedig az, hogy biztosítani kell a létfeltételhez szükséges szolgáltatásokat a víz és az áram tekintetében, amelyek a minimális feltételeket minden egyes család számára biztosítják. Ezt az önök rezsizugsága nem tudta megteremteni, éppen ezért e tárgyban igazságot kell tenni, és biztosítani kell a családoknak az ehhez szükséges feltételeket. Legyen szó a vízellátás minimumfeltételeiről, hogy főzni és inni tudjon a család, és nem elzáratni, mint ahogy önök azt Ózdon tetették. És e mellett a víz mellett pedig az elektromos energia ellátása is szükséges, hogy egyébként főzni is tudjon a család.

Szóval, tisztelt kormánypárti képviselő urak, vegyék a bátorságot, és a következő évi költségvetésükben is foglalkozzanak már ezzel! Mi ezt kezdeményezni fogjuk. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kulcsár Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Százmilliók képlomás Debrecenben, felelősök nélkül” címmel. Megadom a szót a képviselő úrnak.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Debrecen kulturális életének voltak érdekes fejezetei az elmúlt több mint másfél évtizedben, amióta fideszes politikusok vezetik a várost, elég, ha csak a Latinovits Színházról esik szó. Debrecenben mindenki tudja, sőt országos hír volt belőle, hogy 2008-ra ígérték ennek a működését, fel is építettek egy betonmonstrumot Debrecen legnagyobb plázájának szomszédságában, ezzel egybeépítve, majd 2010-ben Kósa Lajos azt az ígéretet

tette, hogy 2012-ben már előadások lesznek a Latinovits Színházban. Ehelyett a mai napig üresen kong az épület, több mint négymilliárd forintot költöttek rá a debreceni adófizetők pénzéből, és évente őrzésére és fűtésére is évi hatmillió forintot költenek. Amellett, hogy szégyen, hogy megcsúfolták ezzel Latinovits Zoltán, a Színészkirály nevét, az adófizetők pénzét dobták ki az ablakon; egyelőre úgy tűnik, hisz 2015-ben nincs változás ez ügyben.

De nem is erről szeretnék beszélni, hanem a legújabb kultúrbotránnyról. Ez akkor robbant ki, amikor a Modem, a debreceni Modern és Kortárs Művészeti Központ Déri Múzeumba történő beolvasztását fogadta el a debreceni önkormányzat, ez körülbelül egy évvel ezelőtt történt. A Modem raktárából a zseniális festőművész, Csontváry Kosztká Tivadar Éjszakai jelenet kápolnával és alakokkal című festménye és Nemes Lampérth József egy tusrajza 2013 ősze és 2014 tavasza között nyomtalanul eltűnt; ez a fél éves időintervallum az, amikor nem tudnak a festmény sorsáról. A képek a 400-500 alkotást magába foglaló Antal-Lusztig-gyűjtemény részét képezték, amelyeket kilenc évvel ezelőtt tízéves tartós leltárba adott át térítésmentesen a debreceni önkormányzatnak a tulajdonos. A feljelentést nyomozás követte, majd idén április 20-án érkezett a hír, hogy a rendőrség bűncselekmény hiányában lezárta a nyomozást.

Még a képek eltűnésének idején, egy évvel ezelőtt a Fidesz helyi frakcióvezetője a következőképpen nyugtatta a közvéleményt arra a felvetésre, hogy esetleg a városnak kellene fizetnie az ellopott képek után, idézem, azt mondta: „A Modem által kezelt gyűjtemény vonatkozásában az önkormányzat és a biztosítótársaság között jött létre a biztosítási jogviszony, így az önkormányzat nevére szóló szerződés tartalmazza a tulajdonos által rendelkezésre bocsátott képek biztosítását is.”

Nos, mára kiderült, hogy a biztosító nem fizet, mivel nem találták megfelelőnek a képek őrzését, így a tulajdonos tájékoztatása szerint, ha az önkormányzat 15 napon belül nem fizeti meg a képek árát, a 116 millió forintot és kamatait, a műgyűjtő valamennyi műalkotást elszállítja a Modemből.

Éppen a napokban telik le ez a 15 nap, és a városvezetés azóta is hallgat, pedig a Jobbik a nyomozás lezárulása után felszólította a fideszes politikusokat, hogy nyilvánítsanak véleményt az ügyről, nevezik meg a felelősöket. Azóta is kérdések sorjáznak ez ügyben, a debreceni polgárokat a következő dolgok érdeklik.

Arra lennének kíváncsiak és mi is arra vagyunk kíváncsiak, hogyan történhetett meg ez az abszurd helyzet, ez az abszurd eset, illetve hogy ki a felelős érte. A rendőrségi nyomozáson túl vajon végeztek-e belső vizsgálatot az ügyben? Ha igen, ez milyen eredménnyel zárult? Ha arra kerül a sor, milyen forrásból kívánják kifizetni a fideszes városvezetők a

károkat? Ha egyáltalán hajlandók kártalanítani a tulajdonost, hogy a többi alkotás maradjon az intézményben, és a tulajdonos ne vigye el azokat.

Az mindenesetre érdekes mellékszál, hogy a Modemet - mint más, a város által tulajdonolt rengeteg ingatlant - az a Pannon Guard Zrt. őrzi, amely cég sok szállal kötődik a Fideszhez. Itt lenne az ideje, hogy a debreceni fideszes politikusok, városvezetők számon kérjék a céget, kivizsgálják az ügyet, és ha valóban nem volt megfelelő a képek őrzése, és ezért az őrző-védő cég a felelős, akkor a Pannon Guarddal fizetessék ki a kárt. Amennyiben ez nem történik meg, elvárható, hogy a város felbontsa az őrző-védő céggel kötött szerződéseit.

Ennek a vérlázító botránynak eddig nem volt kellő visszhangja, ezért is tartottam szükségesnek beszélni róla itt a parlament plenáris ülésén. Az is érdekes és az is érdekelheti az embereket, hogy mit szól ehhez a kormány, mit szól ehhez, mondjuk, a kulturális kormányzat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Hajléktalanítás” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előzőekben, már egy napirend utániban beszéltem a hajléktalanellátásban dolgozók, illetve a szakma nehézségeiről, problémáiról, ezt szeretném folytatni, ami az előzőből kimaradt. Azért azt elmondanám, hogy ugyanúgy, mint a szociális területen belül, ennek az ágazatnak is a dolgozói olyan problémákkal küzdenek, hogy ha akár egy cikluson keresztül az összes napon napirend utániban mondanám, akkor sem érnék szerintem a végére.

De kezdjük a legfontosabb problémákkal! Magukkal az irányelvekkel is probléma van. Az irányelveket a legjobban egyébként a finanszírozásban és a pályázati rendszerben, illetve a kiírt pályázatokból láthatja az ember, és a szakmában dolgozók, az abban részt vevők nincsenek megelégedve azokkal az irányokkal, amelyeket ott tapasztalnak. Ugyanúgy, mint akár a szociális ellátórendszer más területein vagy akár egészen más ágazatokban is, az egyik legfontosabb dolog az, hogy az ellátások egymásra épüljenek, és ha az ellátások egymásra épülnek, akkor szakíthatunk azzal a 25 éves hagyománnyal, hogy a szociális ellátórendszer Magyarországon végállomás jellegű, onnan kilépés nincs: aki egyszer oda belekerül - és ez különösen igaz a hajléktalanellátás rendszerére -, akkor az valószínűleg nagyon sokáig vagy akár örökké ennek az ellátásnak a kiszolgáltatottja, illetve annak az ügyfele kell hogy legyen.

Ezen lehet változtatni - mint már mondtam - az egymásra épülő szolgáltatásokkal. Vannak olyan

önkormányzati intézmények - említhetném akár a győri hajléktalanellátó intézményt -, ahol az egymásra épülés megvan, csak mivel nincs hozzá finanszírozás, illetve nincsenek hozzá megfelelő pályázatok vagy legalábbis nincsenek megfelelő mennyiségű pályázatok, a csúcspont vége előtt tulajdonképpen a tényleges kivezetés és az úgymond félutas házak bevezetésének hiánya miatt a folyamat véget ér, és a hajléktalanok átmeneti otthona vagy rehabilitációs intézménye után már nincs lehetősége az ellátottnak arra, hogy a továbbiakban is az ellátás, illetve az ott dolgozók, mentálhigiénés vagy bármilyen segítő szakemberek látómezejében maradjon, azok segítségével a mindennapi életben, a nyílt munkaerőpiacon, vagy akár albérletben, vagy saját lakásban boldogulni tudjon, ahhoz segítséget kapjon.

Itt ebben az intézményben is csak úgy tudják megoldani, hogy lelkes szociális munkások - habár botránys a fizetési helyzetük és a társadalmi megbecsülésük - munkaidő után sorra járnak azokat a volt ügyfeleiket, volt klienseiket, akik immár kikerültek az intézmény keretéből, kikerültek a látótérből, de ők a továbbiakban is szeretnék követni azt, hogy mi lesz ezekkel az ellátottakkal, mi lesz a sorsuk, mennyire boldogulnak, és adott esetben akár tanácsadással, akár egyéb módon segítséget nyújtsanak.

(14.50)

Tehát azt gondolom, hogy ebbe az irányba kell elmennünk. Erre panaszkodnak nagyon sok esetben akár egyházi, akár civil fenntartók, hogy ez a komplex rendszer nincs meg. E nélkül a komplex rendszer nélkül nem lehet egyről a kettőre jutni.

A másik nagyon-nagyon nagy probléma a létszám hiánya. A létszám hiánya tapintható. Aki járt már hajléktalanellátó intézményben vagy akár intézménykomplexumban is, nagyon jól tudja, hogy nagyon sokszor emberileg szinte vállalhatatlan az a munka, amit el kell végezni ezzel a kis létszámmal, nagyon sokszor hölgyek éjszaka egyedül teljesítenek szolgálatot egy éjjeli menedékhelyen. Vagy akár beszélhetnénk arról, hogy van a hajléktalanok otthona nevű intézmény, ami nem más tulajdonképpen, mint hajléktalan emberek idősek otthona.

Ha figyelembe vesszük azt, hogy az idősothokban is az 1/2000-es rendelet által meghatározott létszámokkal nem tudnak igazán működőképesen dolgozni, nem tudnak igazán működni, épphogy csak ki tudják szolgálni az ellátottaikat, na, ehhez képest a hajléktalanok otthonában még kisebbek a keretszámok, még kisebb a normatíva, még kevesebb létszámmal kell dolgozniuk. Pedig, ha belegondolunk, hogy egy hajléktalan életút, egy hajléktalan - időzőjelbe vett - karrier után, ha valaki egy ilyen intézménybe kerül kvázi, amit mondtam már, a hajlékta-

lanok idősek otthonába kerül, elképzelhető, hogy milyen gondozási szükségletei vannak, milyen, akár egészségügyi, akár mentális gondozásra van szüksége, és ezt az ott dolgozóknak kevesebb létszámmal kell megoldaniuk, mint bizonyos szempontból kedvezőbb körülmények között dolgozó, az idősotthonokban dolgozó kollégáiknak, ugyanazért a semmi bérért, ezt még egyszer meg kell jegyezmem.

Egyébként most lebegtetik azt, hogy lesz egy koncepció, végre láthatunk számokat, hogy mennyivel fog emelkedni a szociális szférában dolgozók bére; remélem, megfelelően. Persze túl bizakodó nem vagyok, mert sajnos a szakmát már nagyon sokszor átéjtette a kormány.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Így is lehetne vitázni” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Álláspontom szerint nagyon nem mindegy, hogy milyen beszédek hangoznak el a magyar Országgyűlésben, mint ahogy az sem, hogy akik beszélnek, milyen eszközökhöz nyúlnak egy vitában.

Meglátásom szerint vészterhes időket élünk, amelynek egyik lenyomata pontosan az, ami ebben a Házban rendre megtörténik. Pedig lehet más és kell is hogy más legyen.

Korábban egy művészeti projekt keretében hoztunk már friss levegőt a magyar parlamentbe, és ezt újra és újra meg fogom tenni. Kérem, fogadják tisztelettel olyan politikusok szavait, akikre és akik munkásságára méltán lehet büszke az egész nemzet vagy akár az egész emberiség. Elsőként következzenek a szociáldemokrata Kéthly Anna szavai 1924-ből:

„Tisztelt Nemzetgyűlés! Az a munkabér-politika, amelyet idebent a munkaadók a kormány hozzájárulásával, sőt egyenesen támogatásával meghonosítottak - valódi nevén csak bér-diktatúrának nevezhetünk -, ez elérte az eredményt, hogy a dolgozókat, kezükön-lábukon megkötözve, kiszolgáltatta egy olyan gazdasági és pénzügyi politikának, ami rájuk nézve annyit jelent, hogy így minden experimentálnak prédájául dobattak. Ezek az experimentumok minden időben arra irányultak, hogy az ország szanálásának költségei onnan kerüljenek ki, azoknak zsebéből fedeztessenek, akiknek zsebébe belenyúlni a legkevesebb nehézséggel jár. S mert a leggyöngébbek zsebébe a legkönnyebb nyúlni, s ezek a dolgozók, belenyúltak az ő zsebéikbe. Egrészt azért, mert a dolgozók ez ellen tiltakozni nem tudtak, másrészt pedig azért, mert az uralmon lévő osztály pártok ereje, amely pártok a teherbíróbb rétegekből kerül-

tek ki, mindig nagyobb volt, mint a miénk, s így a terheket a maguk vállairól mindig át tudták háritani azoknak vállaira, akik náluk gyöngébbek voltak.

Addig, amíg a munkásság életviszonyaiban javulás nem áll be, addig, amíg a dolgozók ellenálló képességét, fogyasztóképességét nem növelik, addig, amíg elegendő munkaalkalmakat nem teremtenek, a meglévő munkaalkalmak, a meglévő életviszonyok alapján újabb adóterheket az elcsigázott, lerongyolt népnek nyakába akasztani, nyakába varrni nem lehet, mert nem fogja elbírní. Az fog beállani, hogy összeroskad az újabb teher alatt. Azt hiszem, hogy ez senkinek nem lehet szándéka, ezt elérni senki sem akarja, a végeredmény az lesz, hogy borzasztó helyzet áll elő, hogy ez az elcsigázott, lerongyolt réteg földre roskad az újabb teher alatt, és magával rántja azokat is, akik teherbíróbbak, akik felette állnak, magával rántja az egész országot.

Ezek után csak annyit mondhatok, hogy e javaslat megszavazása olyan bizalmi kérdés, amely bizalmat mi ennek a kormányzati rendszernek előlegezni nem tudjuk azok után, amik eddig történtek. Ez a szanálás fontos operáció, ahogyan a pénzügyminiszter mondta. De olyan operáció, amelyet ugyanazok az orvosok végeznek el, akik egyszer már benn felejtették a csipeszt a beteg hasában. Ugyanezekkel az orvosokkal elvégeztetni az operációt nagyon kockázatos dolog, és nem tudom, hogy van-e beteg, aki meg merné kísérletezni ugyanezekkel az orvosokkal még egyszer az operációt.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Kéthly Anna szavait hallották; 91 évvel ezelőtt hangoztak el, és azt gondolom, hogy ezt megidézni a mai vészterhes időkből több, mint aktuális. Önök, tisztelt kormánypárti kollégáim, már a 2016-os költségvetés összeállítását ambicionálják. Kéthly Anna szavai ebben is iránymutatóak az önök számára. Ajánlom ezeket a szavakat azoknak a képviselőtársainknak is, azoknak a kormánytagoknak is, akik hajlamosak elfeledkezni arról, milyen színvonal és milyen munkakultúra kívánatos a mi szakmánkban ebben a Házban. Köszönöm. (*Ikotity István tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A nyelvoktatásban szükséges lépések megtételéről” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Bízom benne, hogy felszólalásom kiváltja az ön figyelmét, és esetleg válasza is fog méltatni, már csak azért is, mert nagyon súlyos ügyről van szó, konkrétan a nyelvoktatás problémájáról, amelyet már nem először hozunk ide a Ház elé, már csak azért is, mert nem látunk semmilyen előrelépést ebben a fontos ügyben.

Legutóbb a felsőoktatási stratégia bizottsági tárgyalásakor is szóba került ez a fontos kérdés annak kapcsán, hogy a felsőoktatási stratégia úgy fogalmaz, hogy 2020-ra a felsőoktatásba bemenő feltételként megszabják a nyelvvizsga meglétét. Mindezzel mi egyet is tudunk érteni, és fontosnak is tartjuk, hogy legyen egy ilyenfajta követelmény, ugyanakkor nagyon helytelennek tartjuk azt a sorrendet, hogy előbb szabnak egy komoly kritériumot, egy komoly feltételt, amelynek nagyon sok diák jelen pillanatban, és féltő, hogy 2020-ban, akármilyen messzinek is tűnik még ez a dátum, de nem tud majd megfelelni, tehát nagyon komoly ez a kritérium, és annak érdekében, hogy meg tudjanak ennek a feltételnek felelni a jelenlegi fiatalok, nem tesznek semmilyen lépést. Így tehát nagyon helytelennek tartjuk a sorrendet, mi sokkal fontosabbnak tartanánk, hogy előbb legyen meg a nyelvvizsga - amely reformra szorul - a reformja, és utána szabjunk kritériumot.

A bizottsági ülésen - amit az előbb említettem -, amikor felvettük ezt, akkor önök, a jelen lévő államtitkár ahelyett, hogy érdemben válaszolt volna, hogy a nyelvvizsga terén milyenfajta lépések megtételére készülnek, mindösszesen azt hangsúlyozták, hogy már most is a jelentkezők 53 százaléka rendelkezik megfelelő nyelvvizsgával, így bíznak abban, hogy majd 2020-ra azért, hogy önök most jelzik a nyelvvizsga fontosságát, mindenki fog rendelkezni ilyen-nel, és egy szót nem szólnak arról, hogy mégis milyen módon szeretnék megreformálni a nyelvvizsgát.

Engedjék meg, hogy egy felmérést idézzek, amely néhány évvel ezelőtt készült, és több ország összehasonlításában azt elemezte, hogy mely ország milyen óraszámában fordít figyelmet a tanulók esetében a nyelvvizsgára, és azt a meglepő eredményt hozta ez a tanulmány, miszerint Magyarországon a vizsgált 9 éves nyelvtanulás során minimum 984 nyelvórán vesznek részt a diákok, és a gyakorlatban ennél jóval több időt fordítanak a tanulásra. Ennél csak két tagállam fordít több órát a nyelvvizsgára, Dánia és Svédország. És most jön a lényeg: ennek ellenére jelentős előrelépés nem történt a nyelvtudás területén hazánkban, ugyanis egy 2013-as felmérés alapján európai uniós szinten a nyelvismeretet tekintve utolsó helyen állunk európai viszonylatban, mivel a lakosság kétharmada anyanyelvén kívül semmilyen idegen nyelven nem beszél - szól az idézett felmérés.

Nagyon súlyos tehát a helyzet, és rámutat arra, hogy hiába van nálunk kellő mértékű, kellő óraszámú nyelvvizsga, mégsem tudunk eljutni olyan szintre, mint más országok eljutnak. Épp ezért fontos lenne a nyelvvizsga egészét megreformálni, és erre szeretném ezzel a felszólalásommal is buzdítani az államtitkár urat és általa a kormányt.

Ezen túlmenően szeretném néhány apróbbnak tűnő, de mégis jelentős dolgot felvetni, ami szintén előmozdíthatná a fiatalok nyelvtudását. A nyelvre-

form kapcsán nagyon fontosnak tartanánk a kiscsoportos, beszédcentrikus nyelvvizsga elterjesztését; kiscsoportos, ahol sokkal jobban van lehetőség a diákokkal egyénileg foglalkozni, és beszédcentrikus, amely fontos, hiszen hazánkban a nyelvvizsgát sokszor olyan vád is éri, hogy nagyon a nyelvtani dolgokra helyezik a hangsúlyt, ami persze egyrészt fontos, de mégis túlsúlyba kerül, és mindez a beszéd rovására megy.

(15.00)

A másik két apró dolog: az egyik egy szociális tényezőn alapulna, és ezt már többször javasolta a Jobbik, több évvel ezelőtt kezdtük el ezen javaslatunkat először hangoztatni, miszerint minden fiatal számára az első középfokú nyelvvizsga legyen állami támogatott, legyen ingyenes, mindezt - egy személyes példa alapján is hadd említsem azt itt meg - fontosnak tartanánk. Nekem is volt olyan középiskolai osztálytársam, ő, amikor éppen a nyelvtudás szempontjából a legmagasabb szinten volt, meg tudta volna csinálni a középfokú C típusú nyelvvizsgát, akkor egyszerűen nem volt rá pénze, hogy közel 30 ezer forintot erre kifizessen. Aztán egyetemre került, ott már kevésbé volt hangsúlyos a nyelvtanulás, egyre inkább csak csökkent a nyelvtudása, és azóta sem rendelkezik nyelvvizsgával, pedig hogyha ez a rendszer élt volna, akkor igenis meg tudta volna csinálni a nyelvvizsgát.

És még egy apróság, hogy a feliratos filmeket, az eredeti nyelven hangzó feliratos filmeket tartanánk fontosnak; egyébként most már felfedezte az önök ifjúsági szervezete, az IKSZ is ezt a javaslatot, ők is javasolják. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mi ezt már évek óta javasoltuk, bízom benne, hogy közös javaslatként ilyen téren is tudnak előrelépni, hogy ezzel is hozzá tudjuk segíteni a fiatalokat a nyelvvizsga javulásához. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett... *(Jelzésre:)* Bocsánat! Tisztelt Országgyűlés! Megkövetem, államtitkár úr. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni a kormány nevében. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Farkas Gergely annyira inspirálóan hatott rám, hogy gondoltam, nem hagynám szó nélkül a napirend utáni felszólalását, már csak azért sem, mert nyilvánvalóan képviselőtársaim szinte mindegyike egyetértett szerintem azokkal, amiket Farkas Gergely mondott.

Mindnyájan látjuk, hogy amikor a rendszerváltás után az orosz tanárokból lettek hirtelen angoltanárok, az nem adta azt a tudást, még ha - ahogyan ön is mondta - közel ezer órában tanulnak a magyar diákok idegen nyelvet, de nem adta azt a nyelvtudást, amire más országokban, szerencsésebb országokban lehetőségük volt a fiataloknak, és ez egy fokozatosságra épülő, folyamatos feladat, hogy a nyelvtudás szintjét javítsuk. Ahogy ön is mondta, óraszámában Magyarország kellő mennyiségű időt fordít erre a tananyagok és a tanórák tervezése során, csupán azoknak a hatékonyságát kell javítani.

Fontos ösztönző azért az is, hogy a nyelvi érettségi az öt kötelező érettségi vizsgatárgy egyike. Ha az ön ismerőse emelt szintű vizsgát tett volna akkor - lehet, hogy akkor még nem volt erre lehetősége jogilag -, az emelt szintű idegen nyelvi érettségi B2 nyelvvizsgával egyenértékű 60 százalék fölötti teljesítmény esetén, tehát akkor így ingyenesen hozzájuthatott volna valaki a nyelvvizsgájához úgy, hogy emelt szinten érettségizik, de persze középszinten is van lehetőség a nyelvvizsga letételére.

Ahhoz, hogy ezt a közel ezer órát jól használjuk ki, erre nagyon sokféle újítást dolgozott ki már az oktatási kormányzat az elmúlt években és vezetett is be, elég párat említeni ezek közül. Az információs és kommunikációs technológiai eszközök nagyobb léptékű használatával, különböző számítógépes programok, digitális táblák használatával effektívebbé lehet tenni a nyelvtanulást, ez a diákok motiválásának is fontos eszköze. Fontos döntés volt tavaly novemberben a „Digitális nemzet fejlesztési program”, amely a hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű tanulókat segíti, és ebben egy digitális nyelvi modul is van mindenki számára.

A felvétellel kapcsolatban, amit mondott a képviselő úr, hogy rossz a sorrend, itt azért megfelelő felkészülési időt kaptak a diákok, hiszen hat évük van felkészülni a megemelt követelményekre a felsőoktatásban, úgyhogy azt hiszem, azalatt, ha valaki eltökéli, akkor azért kellő mértékben hat év alatt meg tudja szerezni azt a nyelvvizsgát, amire a felsőoktatási stratégia szerint 2020-tól szüksége lesz.

A feliratos filmekkel kapcsolatban megjegyzném, hogy az nemcsak elképzelése volt az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetségnek, hanem valamekkora előrelépés történt is az IKSZ javaslatára az elmúlt négy évben, de nyilvánvalóan szeretnénk, hogyha minél több ilyen lenne, és adott esetben minél több film eredeti nyelven, angolul is hallgatható lenne feliratokkal. Ha valaki külföldi tévécsatornákat lát, akár külföldön nézi, akár máshogyan, akkor láthatja, hogy sokkal több olyan film van, amelyik angolul beszél, és közben az adott állam nyelvén feliratozzák, ezzel is segítve a nyelvtanulást vagy a motivációt a fiatalok terén.

Ami még a motiváció szempontjából fontos és az új Nemzeti alaptantervben, más szakanyagokban is

szerepel, az a korosztálynak megfelelő módszerrel történő motiváció és nyelvtanítás. Ezen túlmenően a nyelvtanárképzésben már alapanyag a kommunikatív nyelvtanítás módszertana, vagyis hogy minél többet beszéltesék életszerű helyzetekben a diákokat. Az iskolákban a nyelvtanulást támogató környezetnek nagyon fontos része, hogy nyelvi versenyeket szervezzenek, színjátszó szakkörökkel, csereprogramokkal vagy nyári táborokkal szintén lehet ösztönözni a fiatalokat a minél hatékonyabb nyelvtanulásra.

Fontos hangsúlyozni, hogy világosan meghatározott céljaink vannak a középfokú oktatás befejezésekor az elvárt nyelvi tudásszintről. A közelmúltban történt változtatás alapján a Nemzeti alaptanterv az idegen nyelvi tudás minimumszintjét a középfokú oktatás befejezésére a közös európai referenciakeret B1 szintjéhez igazította, az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló kormányrendelet módosítása pedig már tartalmazza az idegen nyelvi szint B1-re emelését, így tehát érettségi előtt legalább B1 szintű nyelvtudás elsajátítása a cél.

Az előbb felsorolt eszközökön túl igyekszünk minden iskolatípusra, minden régióra a fokozatosság elve mentén további segítséget nyújtani, hiszen azt hiszem, ez mindenkinek közös célja. Ahány nyelv, annyi ember, mondja is a magyar közmondás. Szeretnénk mindenkit, akinek erre készsége, indíttatása van, olyan nyelvi képzésben részesíteni ezekkel az újításokkal, ezekkel a modernizációkkal, amelyeket az előbb felsoroltam, hogy tényleg a kellő európai nyelvtudással mindenki rendelkezzen, aki azt meg akarja szerezni. Köszönöm szépen. *(Dr. Nagy István tapsol.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pócs János képviselő, Fidesz-képviselőcsoport: „Ünnepel a Jászság” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr! *(Pócs János feltűzi a mikrofonját.)* Képviselő úr, a technikai időt beváltom.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ma ünnepel a Jászság. Ünnepel, mert a Magyar Országgyűlés mint a magyar történelem egy fontos pillanatát jelölte meg, amikor 2014. február 4-én május 6-át, a redemptió diploma aláírásának napját egyhangú határozattal jász történelmi emléknappá nyilvánította.

A redemptio kötelez. Május 6-án a legtöbb jász településen iskoláinkban tanítási szüneti nap van abban az értelemben, hogy az iskolákban megemlékező előadásokat, ünnepi programokat tartanak. A jászok, a kunok génjeikben hordozzák, kimondatlanul is képviselik, hogy a szabadságunknak és a függetlenségünknek soha többé nem lehet ára, mert annak értéke van.

A Jászkunság koronabirtok volt, és a magyar Szent Korona tulajdonát képezte. A török hódoltság idején hármasszorításban éltek a jászok: sarcolták a törökök, adózni kellett a magyar királynak és Erdély is igényt tartott a javainkra. Ebben az időszakban a jászkun kerületek területén jelentős népességváltás történt, sokan elvándoroltak. A török hódoltság alóli felszabadulás után idegenek költöztek a területre, majd I. Lipót nem tekintette többé érvényesnek a korábbi jászkun kiváltságokat, és 1702-ben 500 ezer rajnai aranyforintért zálogba adta a Német Lovagrendnek a Jászságot.

1745. május 6-án Mária Terézia aláírta a redemptióról szóló diplomát, majd visszaállította a szabad jászok és kunok örökös kiváltságait, azaz a szabad tisztviselő- és lelkészválasztást, a pallosjogot, a révtől, a vámoktól, a földesúri szolgáltatásoktól való mentességet.

Tisztelt Országgyűlés! Sokan keresik ma is a választ arra, ha egy nép történelme során elveszíti őshazáját és nyelvét, miként őrzi meg mégis önmagát. A jászok neve hallatán napjainkban sokan mindekelőtt a szabadságra gondolnak, hiszen méltán híres az önmaguk szabadságát 1745-ben pénzért megváltó jászok redemptiója, amely alátámasztja, hogy a szabadság soha nem pénzből, hanem mindig hitből lesz.

(15.10)

Fontos, hogy a XXI. században is képesek legyünk saját kezünkbe venni és bölcsen alakítani sorsunkat, mivel senki nem fog megváltani bennünket önmagunk helyett, magunkban és egymásban bízhatunk, mert a történelem mindig ismétli önmagát. Az őseink, a nagyszüleink, a szüleink hagyatéka, hogy soha ne feledjük el, ők mit tettek értünk, mit adtak át az utánunk jövőknek. Amikor járjuk a vidéket és csodáljuk, hogy a településeken milyen gyönyörű templomokat építettek az őseink önerőből, kétkezi munkával, akkor elgondolkodtató: vajon ma is megtennénk ugyanezt?

Jászkun őseink 270 évvel ezelőtt nemcsak templomokat építettek áldozatos munkával, önmaguktól, családjuktól elvéve Magyarország teljes költségvetésének megfelelő összeget gyűjtöttek össze nem maguknak, hanem az utódaiknak, a jövőjüknek, nekünk. Mikor Lipót császár a Német Lovagrendnek eladta a jászok jogait és szabadságát, őseink már akkor azt vallották, hogy nem a hatalomnak van igazsága, hanem az igazságnak van hatalma, és a saját igazságukat, szabadságukat, jogaikat és függetlenségüket 270 évvel ezelőtt visszavásárolták 575 900 rajnai forintért, ami akkor Magyarország költségvetése volt.

Ha feltesszük magunknak a kérdést, hogy vajon ma a magyarok, a jászok, a kunok össze tudnak-e

fogni, akkor azt mondjuk, igen. Redemptio volt a maga módján '89-ben, amikor a hatalomnak merete valaki azt mondani, hogy „Ruszkik, haza!”; amikor Brüsszelben volt, aki felállt és azt mondta, „Megvédem a hazámat”. Ma már nem rajnai forintot kellett összekuporgatni, de összekuporgattuk, és visszafizettük az IMF-hitelt, és nem vettünk fel helyette újat.

A politika annak idején Alsó- és Felső-Jászságra osztotta a térséget, ma már egységes a Jászság. Talán a jászkun redemptio adta a példát, az erőt ahhoz, hogy ha kell, Moszkvával, ha kell, Brüsszellel, ha kell, Amerikával szemben olykor meg kell védeni a magyarok érdekét. A redemptio 270 éve azt üzeni: a múltból erőt meríthetünk. Az ott élők számára a Jászság nemcsak egy szülőhely, de sors is; az összetartozás ékes példája, és évente más-más településen megszervezzük a jász világtalálkozót.

Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelet a Jászságnak! (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A technikai időkeretet beszámítottam képviselő úrnál.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván reagálni az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Köszönöm, hogy felszólalásával lehetőséget teremtett a Jászság és az összmagyarság egy jeles történelmi eseményének felelevenítésére. Ahogy ön is említette, redemptio, azaz megváltás szóval jelölik a magyar történelemben a jászkun kerület önmegváltását. A kerülethez tartozó egyes települések 1745-ben pénzért szerezték vissza a török háborúk után elvesztett korábbi kiváltságait. Lipót király a területen a folytonos harcok miatt bekövetkezett népesség-átrendeződésre hivatkozással nem tekintette többé érvényesnek a korábbi jászkun kiváltságokat, és 1702-ben 500 ezer rajnai aranyforintért zálogba adta a Német Lovagrendnek a Jászságot, a Kiskunságot és a Nagyunságot. Lipót rendelete eltörölte a jászok és kunok örökös kiváltságait, és gyakorlatilag jobbágysorba taszította őket. A sérelem miatt a jászok és kunok természetesen a Rákóczi-szabadságharc lelkes támogatói lettek, a földesúri szolgáltatások teljesítésének pedig ellenálltak mind a lovagrend, mind a zálogjogot később megszerző Pesti Invalidus Rendház esetében.

Mária Terézia az országos tiltakozásnak engedve 1745-ben végül beleegyezett az önmegváltásba, amely már a szatmári béke óta napirenden volt. Mivel az úgynevezett redemptusok gyűjtéséből, kölcsönökből sikeresen összeszedték a valóban szinte felfoghatatlan összegű, mintegy 580 ezer rajnai aranyforintos megváltási díjat, a királynő 1745. május 6-án

alírta a diplomát, amely visszaállította a szabad jászok és kunok képviselő úr által is felsorolt örökös kiváltságait.

A jászok, a kunok a megváltás során lehetővé tették, hogy több, pénzzel rendelkező betelepülő vagyonos, eredetileg nem jász és kun polgár is részt vegyen a redemptióban. Talán nem felesleges név szerint megemlíteni a redemptióban részt vevő jászsági településeket: Jászberény, Jászárokszállás, Jászapáti, Jászsalsószentgyörgy, Jászladány, Jászfényszaru, Jászfákóhalma, Jászkisér, Jászdózsa, Jásztelek, Jászfelsőszentgyörgy. A redemptiót követően létrejövő új közigazgatási egység a Jászságot, a Nagykunságot és a Kiskunságot magába foglaló, az 1876-os közigazgatási reformokig fennálló Jászkun Hármaskörület székhelye Jászberény lett.

A redemptio megváltoztatta a községi földtulajdonok korábban egyenlő elosztási arányát, mert azt a redemptusok között, az általuk megváltott összeg nagyságának arányában osztották el. A redemptusok minden közösségi jószágból részesültek, míg az irredemptusok csak a ház körüli veteményföldről. A megváltásnak és a redemptusoknak jelentős szerepük volt abban, hogy a sajátos jász és kun származástudat és hagyománytisztélet fennmaradt. A megváltást követően kialakult viszonyok pedig sokáig meghatározták a térség tulajdoni, foglalkozási, társadalmi, gazdasági struktúráját.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jászkun közösség példát mutatott az utódok számára a szabadság iránti olthatatlan vágyával és azzal, hogy a közös ügyért egymással és a magyarsággal is össze tudott fogni. Ezért lehet a redemptiós diploma a Jászsággal közös több száz éves történelmünk kiemelkedő és felemelő pillanata. A képviselő úr szavai szerint az ilyen eseményekre való emlékezésnek különösen nagy a jelentősége abban az Európában, amelyben egyre kevésbé hisznek a sorsszerűen, szervesen kialakult családi és nemzeti közösségekben. Teljesen igaz van, a jász és kun és magyar eleink nem ilyen szabadságért harcoltak; nem olyan szabadságért, amely a nemzettudatot, a tradíciókat és erkölcsöket, az emberi méltóságot lábba tiporja. Szabadságért küzdöttek, nem szabadosságért. Nekünk meggyőződésem szerint a redemptusok által képviselt eszményekért kell kiállnunk, mert ez lehet megmaradásunk és fejlődésünk záloga.

Hazánknak és a kormánynak a közelmúltban valóban komoly csörtéket kellett és kell jelenleg is vívnia az ország szuverenitásának megóvásáért, akár a mezőgazdasági szférára, akár az ország fizikai alapját és területét képező termőföldek tulajdonjogára, akár a kormányzás más területeire tekintünk. Ezekben csak akkor lehetünk sikeresek, ha a jó történelmi példákra támaszkodva valamennyien összefogunk.

Az emléknapi alkalmából a kormány nevében köszöntöm a Jászságot, köszönöm a példamutatásukat, amelyből mindenkor erőt meríthetünk folytatódó

dó küzdelmeink során. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport, „Don Bosco-évfordulóra” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Majd' 200 éve, 1815. augusztus 16-án született Bosco Szent János szegény családban. Kétéves volt csupán, amikor édesapja meghalt, így édesanyja egyedül nevelte fel három gyermekét. Már fiatal korában pástorként kellett dolgoznia. Eleinte a helyi plébános tanítgatta, később a tandíjhoz szükséges pénzt nyomorúságos körülmények között saját maga kereste meg. 1835 és '41 között végezte teológiai tanulmányait, ezt követően pappá szentelték.

Az oratórium animálására Don Bosco megalapította a Vidámság Társaságát azzal a szándékkal, hogy olyan játékokat szervezzenek, beszélgetéseket folytassanak, könyveket olvassanak, amelyek mindenki örömeire szolgálnak. Három fő szabályuk volt: kerülni minden olyan beszédet és tettet, ami nem való a jó keresztényhez, eleget tenni az iskolai és vallási kötelességeknek, vidámnak lenni. 1842 februárjában hűsz, '46 márciusában már négyszáz fiú tanult nála. Az órákat eleinte a szabad ég alatt, Torino környékén sétálva tartották, majd amikor 1844 őszén Boscót a prostitúciótól fenyegetett leányok menedékének káplánjává nevezték ki, felettese két termet biztosított céljaira. Később e termeket kápolnává alakították át.

Munkája folytatására többször is akadályok hátráltak, kitartását, amellyel küzdött, betegesnek minősítették. A termeket elvették tőle, így Bosco lakásokat bérelt, és ott folytatta a fiúk nevelését. Édesanyja is csatlakozott hozzá, és életének utolsó tíz évében az első szaléziánus gyermekotthonban dolgozott. Utóbb a városi hatóságok is felismerték Don Bosco kezdeményezésének fontosságát. Azt írta egy művének elején: „Két jelentős dolog van, amellyel az ördög megtéveszti a fiatalokat, hogy eltérítse őket az erényektől. Az első az, hogy hagyja, hogy azt higgyék, hogy az, aki az Úr szolgálatában áll, annak szomorú az élete, és messze nem szól minden a mókáról és örömről. Nem így van, kedves fiatalok.

(15.20)

Meg akarom nektek tanítani a keresztény életnek egy olyan módszerét, ami egyszerre vidám és boldog, igazi élvezetet, igazi örömöket hordoz. Pontosan ez a célja ennek a füzetnek - írja -: szolgálni az Urat, és mindig vidámnak lenni.”

Don Bosco zenész volt és vallásos énekek szerzője is, különösen szolgálatainak első éveiben. Tudott

hegedülni és orgonálni is tanult. Nagyon hitt a zene nevelő értékében. „Egy szalézi ház zene nélkül olyan, mint egy test lélek nélkül” - szokta mondani. Ilyen értelemben a választókerületemben működő szaléziak is Don Bosco legendás mondásának méltó örökösei, hiszen a III. kerületi szalézi házak is, ha tetszik, mindig zenétől, boldogságtól, vidámságtól hangosak.

Sokoldalúságára jellemző, hogy kielégítse a legszegényebbek tudásvágyát, még egy komédiát is írt a metrikus rendszerről, hogy azok, akik még nem használták a gyakorlatban, megértsék az új mértékrendszert.

Jellemző az is, hogy 1884-ben a torinói világi-állításon nyomdai műhelye hatékonyság terén második díjat nyert; és az is jellemző, hogy ő ezt nem érezte sikernek, mert első díjat remélt.

IX. Piusz pápa támogatta és irányította Don Boscót a szalézi rend megalapításában. Ő ajánlotta neki, hogy nevezze el társaságnak, lépést tartva a korral; hogy tegyenek fogadalmat, de ne ünnepélyes keretek között. Továbbá egyszerű öltözéket javasolt, lelkiekben pedig hatékony, de nem túl bonyolult gyakorlatokat.

A pápasága alatt jóváhagyta a Szalézi Társaságot és szervezeteit, a Segítő Szűz Mária Leányai Intézményét és a Szalézi Munkatársak Egyesületét, amelynek első tagjai között volt ő maga is.

Tisztelt Ház! Lassan 200 éve született Bosco Szent János, és azt gondolom, hogy mind a szalézi rend, amely választókerületemben, a III. kerületben, mind pedig Bosco Szent János példája mindenképpen előttünk lehet abban, hogy a nehéz szociális helyzetben lévő embereket, a gyermekeket fel kell karolni, és ez a felkarolás lesz az, ami kimozdítja őket ebből a helyzetből. Támogató és nem elutasító kezdet kell felénk nyújtani.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Pusztulás, dél-somogyi falujárás I.” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Fülep Lajos, zengővárkonyi református lelkész 1929-ben a Pesti Naplóban döbbenetes hatású, három írásból álló cikksorozatot tett közzé népünk pusztulásáról. Illyés Gyula Fülep cikksorozata után szétnézett a Dél-Dunántúlon, és ugyanúgy elkeseredett a látottakon. 1933-ban pedig Baranya megyei úti jegyzeteinek tapasztalatait összefoglalva, Pusztulás címen írta meg szomorú hangulatú szociográfiáját a Nyugatban. Sajnos a mai állapotok alapján ennél jobb címet napirend utáni felszólalásomnak én sem adhattam; illyési babérokra ugyan nem pályázok, viszont sze-

retném önöket meginvitálni egy képzeletbeli utazásra, egy kis sétára Dél-Somogy falvaiba.

Három nap, 3200 lélek által lakott 11 falu, dióhéjba csomagolt, bizonyára sok szempontból szubjektív elemekkel átszótt beszámoló, keserű beszélgetések, súlyos kérdések, komoly tanulságok. A verőfényes tavaszi időnél jobbat el sem lehetett ahhoz képzelni, hogy április 21-én körbenézzek Drávatamási, Drávagárdony és Kastélyosdombó településeken. A három, valaha szebb napokat megélt és összesen is csupán 800 lakóval rendelkező dél-somogyi falu utcáit járva beszélgettem a helyiekkel.

Szándékosan nem lakossági fórumot vagy fogadóórát tartottam, ahová nagy kegyesen elvárja a politikus úr a község lakóit, hogy aztán ott mint valami teleshopos marketingguru megpróbálja őket meggyőzni az igazáról, megpróbálja rájuk sózni a portékáját. Inkább figyelmesen hallgattam, arra voltam kíváncsi, hogy az ottaniak miként vélekednek, melyek a fő problémák, mit tartanak hatékony megoldásnak.

Elkeserítő volt látni a közmunkások kiszolgáltatottságát, azt, hogy fogalmuk sincs arról, mi lesz velük néhány hónap múlva, ha lejár a szerződésük, hogyan fognak gondoskodni a családjukról. Nincs jobb szó: totális kiszolgáltatottság, reménytelen jövő, máról holnapra való vegetálás. Szomorú volt hallani, hogy itt már egy nettó 100 ezer forintos munkahely is álommelónak minősül, de mivel az sincs, rengeteg fiatal menekül Nyugatra. És tragikus volt megtapasztalni, hogy van, aki szerint már mindennek vége, minden hiábavaló, mert az enyészetet, a vidék pusztulását már úgysem lehet megállítani. Viszont lelkesítő volt, hogy egyre többen bíznak a Jobbikban, és józan paraszti eszükre támaszkodva milyen kristálytisztán látják az ország helyzetét. Egyre többen és egyre határozottabban fogalmazzák meg, hogy elég volt a korrupcióból, elég volt az urizálásból. Egyet ígérhettem nekik: a falujárást folytatjuk, folytatni fogom, és a Jobbik nemcsak a választási kampányidőszakban fog odafigyelni arra, hogy mit mondanak az emberek.

Másnap Tótújfaluba, Szentborbás, Lakócsa, Potony került sorra, és e négy Dráva menti, eredendően horvát falu utcáit róttam. Elsőként a kevesebb mint 200 fő által lakott Tótújfaluba mentem. Mellbevágó volt látni az egykor virágzó tehenészeti telep romjait; itt talán még a második világháború sem csinált akkora pusztítást, mint amekkora károkat a rendszerváltás óta a vidék nyakába szakadt szabadrablás okozott. Az egykor sok helyinek is biztos munkát adó telepnek jóformán csak a betonalapzata maradt meg, a posztapokaliptikus állapotok ellenére a tapasztalataikról beszámoló, becsületos, végtelenül jóindulatú, fiatal helyi gazdák pedig fejlesztenének, munkát is adnának a helyieknek, de a Jobbik által is ezerszer bírált földpályázati rendszer, a felvásárlók által kínált nevétségeseen alacsony összeg, az értelmetlen

bürokrácia ezerszeresen megnehezítik a dolgukat. Ők nem a több tízmillió forintos luxusterepjáróban pöffeszkedő kft.-döbrögik prototípusai, ők reggeltől estig dolgoznak, és nincs hétvége, nincs szabadnap, nincs nyaralás, nemhogy Dubajban, a kubai Varadero-ban, de még a Balaton partján sem.

Ők, ha már gázolajra sincs pénz, akkor akár kézzel török mínusz 20 fokban is a lábom maradt kukoricát, hogy enni tudjanak adni az állatoknak. Ők azok, akiket szemberöhögnek azok az életerős dolgozók, akik már évekként emellett sem mentek el ötezer forintos napszámba, de elvárják, hogy eltartsák őket, meglegyen a napi cigi és kannásbor-adag, mert anélkül ugye nem kerek az élet. Ők azok, akik mögött nem áll százmilliós családi összefogás, de tehénganaság gumicsizmában és munkásruhában is igazabb urak, mint sokan a Louis Vuitton ridikulókat próbálók közül. Ők azok, akik még életben tartják ezt az országot, és azt szeretnék, hogy a politikum végre visszahelyezze hazánk térképére a Dél-Dunántúlt, illetve annak magára hagyott kistérségeit, közte Dél-Somogyot, a barcsi kistérséget és annak falvait is.

Erre kérem egyébként képviselőtársaimat, hogy mindent tegyenek meg annak érdekében, hogy ezt a részt az Ormánság ne szippantsa be, és megmaradjon. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány részéről Nagy István államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Nagyon szépen köszönöm ezt a felvetését, amelyben a somogyi falvak sorsáról számol be, hiszen egy nagyon fontos kérdést taglalunk. A múltkor is beszéltünk már a hátrányos helyzetű térségekben élők sorsáról, és igyekeztem akkor is, és azért vártam meg a választát, hogy most is biztosíthassam önt arról, hogy a magyar kormány figyel ezekre a térségekre, és a lehetőségeihez képest mindent elkövet azért, hogy a dolgozni akaró, jó szándékú embertársainkat ne hagyja magára. Lehetetlen az a helyzet, hogy ha valaki dolgozni akar, ha valaki az ön által jelképesen és nagyon illusztris felsorolt módon küzd a mindennapokért, hogy őket magukra hagyná a kormány. Ők azok az emberek, akik gyakorlatilag a lehető legnehezebben, a legnagyobb erőfeszítéssel küzdenek azért, hogy a saját térségük, a saját életük és ezáltal összességében Magyarország is talpra állhasson. Sokszor és sokadjára is elmondom, hogy Magyarország megújulásának a záloga ezeken a kicsi vidéki településeken van. Ha őket nem tudjuk a XXI. század szintjére felhozni, ha különböző támogatásokkal nem sikerül számukra megélhetést, biztonságot és

biztonságos hétköznapiakat nyújtani, akkor az országnak nincsen XXI. százada. Rajtuk, általuk keresztül tud megújulni Magyarország, és mindazon programok, amelyekkel Magyarország kormánya bír, nagyon remélem, hogy ezt segítik.

A fejlesztést elősegítő stratégiai irányok és teendők között a napi munkába járás, ingázás igényeihez maximálisan illeszkedő, akadálymentes és fenntartható közösségi közlekedés fejlesztése, az aprófalvak gazdasági létalapját biztosító gazdasági tevékenységek fejlesztése, a helyi vállalkozások támogatása, amelyek az aprófalvas térségekben szociális szempontokat is figyelembe vesznek, a szociális gazdaság kialakulásának tartós és fenntartható működésének ösztönzése mind kiemelt figyelmet kaptak eddig is és kell hogy kapjanak nagyon hangsúlyosan a jövőben is.

(15.30)

A kitűzött célok elérése érdekében a vidékfejlesztési program fő célkitűzései között szerepel a munkahelyteremtés. Vidéken a lakosság helyben tartásának és életszínvonalának növelése érdekében kulcsfontosságú a vidéki munkahelyek megőrzése, ezek számának növelése és a munkavállalás feltételeinek a javítása, a kis- és közepes méretű gazdaságok előnyben részesítése vagy a fenntarthatóság.

A vidékfejlesztési program célkitűzéseire társított főbb intézkedések a következők: a mezőgazdasági termelés diverzifikálásának az elősegítése, a munkaigényes ágazatok kiemelt támogatása, a termelés biztonságának a növelése, a vidéki infrastruktúra fejlesztése és a helyben termelt erőforrások felhasználása.

A Miniszterelnökség tájékoztatása szerint a vidékfejlesztési program a vidéki térségek alapvető szolgáltatásokkal, infrastruktúrával való ellátását is támogatja a 20. cikk keretében, amelynek során kiemelt támogatásban részesülnek az ezer fő alatti népességgel rendelkező települések. A kormányzat az intézkedésre közel 70 milliárd forint forrást szán a 2014-2020-as támogatási időszak alatt.

Mindez nyilván csak szó mindaddig, míg nem valósul meg. Nyilván ha betérnénk ott egy kocsmába, és ezt elmondanánk, az emberek ezt nem értenék meg. Az emberek azt értik, hogy létre tud-e jönni az a gazdálkodást támogató és segítő rendszer, amelyben neki biztosan megvásárolják a jószágát; létre tud-e jönni az, hogy ő gazdálkodhat a maga területén; hogy biztos felvásárlók vannak; ha meghizlalja a jószágot, el tudja adni; hogy a terményét, illetve a javait biztonságban meg tudja őrizni. És azt hiszem, ha minden program meg tudna valósulni, akkor érezheti igazán azt, hogy rá figyelve van, törődve van vele, hogy az ott élő emberek is számítanak.

Én azt hiszem, ha el tudjuk érni azt, hogy ezek a települések megközelíthetők legyenek, hogy ezen

településekről el lehessen járni dolgozni, akkor a fiatalok számára a jobb lakhatás végett, ami olcsóbb lakáshoz jutást jelenthet, és kiegészítő tevékenységek folytatása ügyében olyan perspektívát jelenthetnek ezek, amelyek ezen térségek jövőjét jelenthetik. Ott maradó fiatalok nélkül nincs esélye ennek a jövőnek, és az a helyzet, hogy mindent el kell követni annak érdekében - és a magyar kormány e célból cselekszik -, hogy ott tartva a fiatalokat jövőt, megélhetést és biztonságot jelentsen ezen térségeknek.

Köszönöm a felszólalását. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Új szezon, változatlan problémák - továbbra sem tesz semmit a kormány a Balatonért” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan egy éve, hogy hasonló címmel felszólaltam itt önök előtt napirend után a parlamentben a Balaton problémáival kapcsolatban. Ez idő alatt számtalan egyéb formában - interpellációban, tucatnyi írásbeli kérdésben, sajtóközleményben, sajtótájékoztatók formájában is - igyekeztem felhívni a figyelmet azokra az időszerű és hosszú évek óta húzóódó problémákra, amelyekre megoldásokat kellene találni a Balatont illetően.

Egy év alatt - sajnálatomra - nem történt ezekben az ügyekben semmi. A kormány egyik területen sem tette meg a szükséges lépéseket. Interpellációimra, írásbeli kérdéseimre olyan válaszok érkeztek, amelyeket nem tudtam és nem tudok elfogadni.

Évtizedes hiányosság - hogy a konkrétumokról beszéljünk - a szabad parti sétányok törvény szerinti kialakítása a tő körül. Ebben a témában Lázár János miniszter úrhoz nyújtottam be írásbeli kérdést. A válaszában a miniszter úr megírta, hogy a 2012-ben kidolgozott kisajátítási tervet a kormány elvetette. Emlékszünk, akkor közel száz Balaton-parti ingatlan kisajátításával megoldható lett volna a szabad parti sétányok kijelölése, ez azonban akkor nem történt meg.

A miniszter úr a válaszában kitért arra is, hogy a kormány egy új szabályozási módszert dolgoz ki. Ezzel kapcsolatban a múltbeli eseményekből kiindulva aggodalmainknak szeretnék hangot adni, és félünk tőle, hogy a kormányzás elmúlt éveit, a kormány közeli gazdasági körök tevékenységét figyelve az ő érdekeik fognak a helyben élők érdekeivel szemben szerepet játszani.

Szeretném felhívni Lázár miniszter úr figyelmét arra, hogy lassan eltelt egy év a második kormányzati ciklusukból is; ideje volna ez ügyben konkrét lépéseket tenni.

Ugyancsak szeretném felhívni a figyelmét Pintér Sándor belügyminiszter úrnak, illetve az őt most itt képviselő Kontrát Károly államtitkár úrnak is. A Balaton körüli illegális feltöltésekkel és engedély nélküli bejárókkal kapcsolatban a miniszter úrtól vártam a választ arra a kérdésemre, hogy mikor kezdődik meg ezek végleges felszámolása. Ezen a területen is emlékezhetünk a korábbi ígéretekre, hiszen éveken keresztül olvashattuk a médiában a tavaszi hónapokban, hogy most aztán majd megkezdődik a munka, de nem történt semmi. És amint a miniszter úr megírta: egy darabig nem is fog, mert hiába van meg a korábbi tanulmány, azt elavultnak minősítették, és a tervek szerint az idei évben tervezi a Belügyminisztérium a Balaton teljes partvonalának felmérését. Ismét azt tudom mondani, hogy jó néhány felmérés és terv született már; ideje volna cselekedni a Balaton érdekében.

Szintén Pintér Sándor belügyminiszter úrtól vártam a választ arra is, hogy mikor indulhat meg a szűnyogirtás, a szűnyogyérintés a Balatonnál, hiszen a turizmus területén ez egy rendkívül fontos probléma, akár tönkre is teheti a szezont. Mint megtudhatam a miniszter úr válaszából: egyelőre késni is fog ez az intézkedés, mert a szűnyogirtás feladatainak idei évre vonatkozó feltételeiről és felelőséről rendelkező kormányhatározat még nem született meg, holott - mint azt a Balatoni Szövetség elnökétől tudjuk - a gyérítést már el kell kezdeni. Ezen a héten, ha jól tudom, saját költségükre az önkormányzatok meg is kezdik ezt a tevékenységet, amelyhez az a forrás körülbelül június elejéig tart ki, ami az önkormányzatoknak saját erőből rendelkezésre áll; addigra a kormány nagyon jó volna dönteni és a többletforrást rendelkezésre bocsátani. Ezek az éppen aktuális problémák, vagy azok közül néhány, de megannyi kérdés felmerül.

Mikor tesz végre konkrét lépéseket a kormány a balatoni turizmus fejlesztése érdekében? Mint ismert, drasztikusan csökkent az idei évben például a Balaton Fejlesztési Tanács éves fejlesztési forrása - harmadára vagy negyedére lecsökkent. Mikor kezdődhet meg az infrastruktúra fejlesztése és bővítése? Évek óta várjuk mi, helyben élők a kerékpárutak rendbetételét, a kerékpárút-hálózat fejlesztését, bővítését, a háttér-települések bevonását a Balaton környéki kerékpárút-hálózatba; várjuk azokat a beruházásokat, fejlesztéseket, amelyek egy egész éves biztos megélhetést nyújtanak a Balaton körül élőknek a turizmus fejlesztése mellett, hiszen rájuk is gondolni kell, rájuk kell elsősorban gondolni, akik az év 365 napjában ott élnek, és ott szeretnék munkát vállalni is.

Felmerül a kérdés: a kormány ennyire elégedett a balatoni turizmussal? Elégedettek azzal, hogy az előző évben a Balaton régió produkálta a legalacsonyabb növekedést a magyarországi turisztikai régiók közül? Elégedettek azzal, hogy drasztikusan vissza-

esett a külföldi vendégéjszakák száma a Balatonnál? Felmerülhet az a kérdés is, hogy mi az oka ennek. A kormányt érdeklí-e a Balaton régió? És felmerül a kérdés, államtitkár úr, hogy mint a kormánypárt Balaton-parti egyéni országgyűlési képviselője képviseli-e a helyiek érdekeit, felhívja-e a kormány figyelmét az általam imént elmondott problémákra, és sürgeti-e a kormány felé ezeknek a megoldását. Nagyon szeretném, ha erre pozitív és igenlő válaszokat kapnék, konkrétan alátámasztva az ön eddig megtett intézkedéseivel, mert a helyieknek már elfogyott a türelme, és cselekvéseket szeretnének ígéretek helyett látni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében az államtitkár úr kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mivel több alkalommal is megszólított a mai napirend utáni hozzászólása kapcsán személyemben is mint országgyűlési képviselőt, engedje meg, hogy először erre reagáljak, és felidézzem az ön ez év március 16-án elmondott interpellációját, illetőleg az interpellációjára kapott válasz elfogadása során tett nyilatkozatát, amikor azt mondta rólam, idézem: „Igaz, hogy a Balaton-parton a megválasztása óta nem látták...” - mármint engem.

Tisztelt Képviselő Úr! Ez egy ordas hazugság. Én kigyűjtettem: 2006. április 7-étől, tehát a megválasztást követő naptól március 16-áig több mint 144 hivatalos programon vettem részt. Például Balatonfüreden 35 alkalommal voltam, Fűzfőn 9 alkalommal, Almádiiban 10 alkalommal, Alsóörsön 5 alkalommal, és nem akarom az összeset elmondani, mert 45 település tartozik a választókerületemhez. Tehát én azt kérem, hogy ha ön komolyan gondolja, hogy az igazság kimondása fontos feladata egy országgyűlési képviselőnek, akkor ezért az ordas hazugságért először is kérjen bocsánatot - nem tőlem, hanem a választókerületben élőkől, a balatoni, Veszprém megyei 2. számú választókerület polgáraitól, akiket megpróbált megfélemlíteni ezzel a hazugságával.

(15.40)

Ami a napirend utáni egyéb hozzászólásait illeti, arról szeretném tájékoztatni, hogy a környezeti és energiahatékonysági operatív program egyik kiemelt vízügyi projektje lesz a tervek szerint a balatoni vízszinttartás műszaki feltételeit biztosító Sió-zsilip és mőtárgyainak, valamint a Sió-csatornának az átfogó rekonstrukciója. Tízmilliárd forintot meghaladó

összegben a programhoz kapcsolódóan az önkormányzatok bevonásával partvonal-rehabilitációt, valamint a parti sétányok megnyitását és a magasabb vízszinthez tartozó létesítmények átalakítását, kiváltását tervezik.

Tájékoztatom arról is, hogy a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság részletes információkkal rendelkezik az illegális vízi állásokról, illetve az engedély nélkül létesített feltöltésekről. Jelenleg 400 darab illegális vízi állás került azonosításra, illetve 300 darab felett van az illegális feltöltések száma. Ezen létesítmények bontásának költsége több száz millió forint. A bontásokhoz minden esetben környezeti hatásvizsgálatot kell készíteni, hatósági engedélyt beszerezni, amelyhez a nemzeti park és a környezetvédelmi hatóság bevonása szükséges. A kormány továbbra is szem előtt tartja, hogy a legnagyobb tavunk, természeti örökségünk, nemzeti kincsünk ne élelmes vízparti telektulajdonosok magánhasználatú zárványa legyen. Ez az állapot ugyanis nem szolgálná a minőségi turizmus létrehozását és működését, a minőségi turizmus alapját képező természeti értékek és környezetminőség megőrzését, fejlesztését.

A kormány Füleky Zsolt építészeti és építésügyi helyettes államtitkár urat bízta meg azzal, hogy az érintett felekkel közösen dolgozza ki a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területrendezési, -tervezési rendszerét és annak korszerű, innovatív, hosszú távon sikeres, fenntartható koncepcióját. E munka keretében a parti sétányok kérdéskörét részletesen szabályozó vízpart-rehabilitációs tervezés is megújításra kerül. A koncepció kialakítása során a kormány szorosán együttműködik az érintett önkormányzatokkal, hogy hosszú távon fenntartható és előremutató megoldás szülessen.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami a balatoni vendégéjszakák számának alakulását illeti, engedje meg, hogy elmondjam, közös érdekünk az, hogy ezek ebben az évben növekedjenek. Bízunk abban, hogy az idei szezon kedvező lesz; a szezon eredményes lebonyolításának feltételei adottak.

Ami a szűnyogyérítést, szűnyogirtást illeti, a kormány 2014-ben az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóságot bízta meg ennek lebonyolításával, megszervezésével. Ez eredményesen megtörtént. Az idén is szeretnénk olyan feltételeket teremteni, hogy ez a kellemetlenség, amelyet a szűnyogok megjelenése okoz, ne zavarja a balatoni szezont, ne zavarja az ott élőket és a vendégeket. Bízunk abban, hogy hamarosan jó hírekről tudjuk tájékoztatni mind a Balatoni Szövetséget, mind az érintett önkormányzatokat, mind pedig azokat az embereket, akik a Balaton-parton, a Balaton-felvidéken laknak, oda készülnek a szabadságukat, pihenésüket eltölteni.

Tisztelt Képviselő Úr! A 2014-20-as uniós fejlesztési lehetőségek komoly lehetőséget biztosítanak a Balaton-parti települések számára, a Balaton, a Balaton Kiemelt Üdülőövezet számára. Bízom abban,

hogy ezekkel a lehetőségekkel élni is tudunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mi marad az elszámolás után?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Május 7-én nagyszabású demonstrációra készülnek azok a civil szervezetek, amelyek zászlójukra tűzték a devizahitel-károsultak megmentésének kérdését. Egyáltalán nem titok, hogy köztük, ezen civil szervezetek által védett tagok között is vannak olyan érintettek, akik a saját bőrükön érzik, hogy mennyire elégtelen és mennyire hamis az az elszámoltatási folyamat, amelyről a kormányzat a jelek szerint még csak egy válasz formájában sem hajlandó beszélni, tehát napirend utáni kérdésünket nem tiszteli meg azzal, hogy méltó választ adjon erre.

Kezdjük azokkal, akiket nem érint az úgynevezett forintosítási folyamat, itt egyes jelzáloghitelesekéről, személyi kölcsönösökről, gépjárműhitelesekéről van szó. A 650 milliárd forintos hitelállomány tekintetében az úgynevezett elszámolás során tízmilliárdnyit kapnak vissza nagyjából, tehát egy elhanyagolható, törpe kis összeget ahhoz képest, amennyit indokolatlanul vettek el tőlük a pénzügyi intézetek.

De ha közelebbre megyünk és egyedi ügyeket vizsgálunk, itt van előttem egy nagyon frissen küldött egyedi ügy, amely talán mindennél beszédesebb. 2009-ben 1 millió 200 ezret vett fel az illető, tehát nem egy olyan fajsúlyos összeget, amely miatt adott esetben az élőhelyet, ingatlant el kellene veszíteni, havi 23 ezer forintos törlesztőrészlettel hat évre. Tehát nagyjából 1 millió 800 ezer forint indokolt visszafizetés lett volna számon kérhető rajta. A törlesztőrészlete mégis ingadozott, majd megállt 31 ezer forint környékén, de már 2 millió 600 ezer forintot fizetett vissza, mire az úgynevezett elszámolásra sor került. Ezen elszámolás szerint pedig most már 38 ezer forint lenne az új törlesztőrészlete. Tehát a látszólagos csökkentéssel szemben azt látjuk, hogy a 31-ből 38 ezer forint lett a törlesztőrészlet, de a banknak „hála” egy gyors alkudozási folyamatot követően csak 36 602 forintot kell majd havonta fizetni. Tehát csak pár ezer forinttal nő az a tömeg, amelyről azt mondták a médiában, hogy csökkenni fog 10, 20, 25 százalékkal.

A helyzet ezzel szemben az, hogy a valóság egészen mást mutat. Mi történt? A tartozás tömegéből látszólag 10-20 százalékot elengedne a kormányzat intézkedéscsomagja, de engedi az érintettek részakadni azt a mintegy 70 százalékos árfolyamkülönbözetet, amely fennáll a 2010-es, a Jobbik által javasolt felvételi árfolyamon történő forintosítás

első időszaka között és a piaci árfolyamon történő forintosítás között, amit a kormány csinált. A helyzet tehát az, hogy ez a 70 százalékos árfolyam-különbözet agyonvágja az embereket. Lényegében az eddigi befizetések egy 7-8 vagy 10 millió forintos hitel esetében lenullázódnak, ajándéknak minősülnek, hiszen nagyon sok esetben a mostani tartozás, az új forintosított, elszámolt tartozás alaptőkéje magasabb, mint az eredetileg felvett összeg. Nem túlzás kijelenteni, hogy a kormányzat jóváírta az érintett bankok számára ajándék formájában az eddigi befizetések majdhogynem teljes tömegét.

Az is látható, hogy a május 7-ei demonstrációt szervező civilek egy másik konkrét felhozott esetben nagyon durva számokkal találkozhatunk. Itt 13 millió 800 ezer forint felvételére került sor, és kiszámolta a károsult, hogy ha most a Fidesz-KDNP-s elszámolás után folytatná a törlesztést a futamidő végéig, összesen 48 millió forinttal rövidítenék őt meg a 13 millió 800 ezer forint felvételét követően. Nyilvánvaló módon nemcsak akarát kérdése, hogy ezt teljesíti vagy sem az érintett károsult. Képességek hiányoznak ahhoz, hogy valaki egy 14 millió forintnál alacsonyabb összegű kölcsönre 48-at fizessen vissza. Nincsenek olyan piacgazdasági körülmények, nincsenek olyan jogi, morális, etikai, bármilyen érvek, amelyek ezt indokolhatóvá teszik. A 350 százalékos haszon ugyanis bőven kimeríti az uzsora kategóriáját.

Amikor az elszámolólevelekben megjelenik a bank által bevallottan, hogy „tisztességtelenül felszámított összeg:” és megjelenik egy szám utána, az magában kódolja az évszázad csalásának beismerését. Ezt követően egyértelmű lehet az elvárásunk: a kormányzat rúgja fel azt a paktumot, amelyet a Bankszövetséggel kötött a jövőbeni hitelezés állítólagos kiterjesztése érdekében. Azért kérjük és követeljük, hogy rúgja fel ezt a paktumot, mert nem maradhat a rendszerben az, hogy magyar emberek százmilliárdjait elveszi egy olyan pénzügyi hálózat, amelynek ilyen működés mellett semmi keresnivalója nincs Magyarországon, és miután visszavonta a kormány az úgynevezett elszámolási csomagot, teljes mértékben indokolt volna, hogy a hitelek felvételi árfolyamon történő forintosításán keresztül végre rendezze azt a helyzetet, amelynek rendezése nélkül a mindenkori magyar kormányzat méltatlan arra a szerepre, amellyel a választói kitüntették.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Most már a kormányon a sor, megmentik-e a bezárástól a Neptun Általános Iskolát” címmel.

Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A XV. kerületi Neptun Általános Iskolát már csak Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter mentheti meg a bezárástól. A XV. kerületi képviselő-testület múlt héten botrányos körülmények között az iskola megszüntetéséről döntött. A fideszes vezetésű önkormányzat nem kívánja tovább működtetni az intézményt, meg akarnak tőle szabadulni.

A Neptun Általános Iskola egy kiváló oktatási intézmény. Körzetes iskola, a kerületrészt közkedvelt iskolája. Nem túlzás azt mondani, hogy a diákok és a pedagógusok második otthona, a családi légkör miatt mindenki szeret idejárni. Ráadásul az intézmény kiemelkedő teljesítményt nyújt. Emelt szinten tanítják az angol és német nyelvet, komoly eredményeket értek el és versenyeket nyernek.

(15.50)

Idén megkapták az ökoiskola minősítést is. 286 diák tanul itt, közülük 65 speciális nevelési igényű, akik máshol nem kapják meg azt a minőségi oktatást-nevelést, amit itt igen. A szülőknél óriási segítség, hogy ilyen magas szinten tudják megoldani gyermekeik oktatását.

Azonban a szülőket, diákokat és pedagógusokat megdöbbentő hír érte április közepén, hogy az intézményt be akarják zárni. A Neptun Általános Iskola megszüntetését végül 12 önkormányzati képviselő a múlt héten támogatta. A Fidesznek ugyan nincs többsége a kerületben, de mindig megtalálja a partnerét egyes ügyekre. A kerületben a képviselő-testület megalakulása óta leginkább a Lehet Más a Politika számít valódi ellenzéki pártnak. Az iskolabezárást a fideszeseken túl baloldali képviselők is támogatták, így kapta meg a többséget. A kerületi DK-liberálisok-Együtt-PM-RÁTE nevezetű frakció egyik tagja sem ellenezte a döntést, ketten megszavazták, a többiek bátran tartózkodtak a szavazás során. Az iskola bezárását támogató képviselők a név szerinti szavazást sem merték felvállalni.

A fideszes önkormányzati vezetés az iskola alacsony kihasználtságára hivatkozik, miközben figyelembe se vették azokat a szakmai javaslatokat, amelyek többek között a kihasználtság javítására vonatkoztak. Az LMP is javasolt alternatív megoldást, Szilvágyi László kerületi LMP-s képviselő egy öttagú bizottság felállítását javasolta, amelynek az lett volna a feladata, hogy az iskola megmaradásáért tárgyaljon a felekkel.

Nem világos, hogy pontosan miért akarják megszüntetni ezt az intézményt. Csak sejteni lehet, hogy azért akarják a diákokat és a pedagógusokat kiebrudalni az iskolából, mert valakik szemet vetettek erre az iskolaépületre. Nagy kérdés, hogy kivel akar üzletelni az önkormányzati vezetés, mi a valódi ok, amiért több száz diák és pedagógus kiebrudalása sem

drága. Ahogyan az sem világos a mai napig, hogy valójában ki is kezdeményezte az iskola megszüntetését. Rétvári Bence, az EMMI államtitkára két hete itt a parlamentben azt válaszolta a kérdésemre, hogy az önkormányzat kezdeményezte ezt. A kerület fideszes alpolgármestere szerint viszont az iskola megszüntetése nem az önkormányzat ötlete volt, hanem a KLIK szerette volna ezt az átszervezést. Nos, akkor kinek van igaza? A fideszes alpolgármester vagy Rétvári Bence államtitkár mond igazat? Kinek higgyünk?

Akárhogy is van, a Neptun Általános Iskolát meg kell menteni. Nem szabad bezárni az intézményt. Az LMP továbbra is a megmaradásáért dolgozik. A botrányos iskolabezárás miatt az alapvető jogok biztosához fordulunk, mivel az sérti a tanulás és a tanítás szabadságát, valamint a jogbiztonságot. Jogállamban ugyanis elképzelhetetlen, hogy bárki és bármilyen körülmények között áprilisban hozzon döntést oktatási intézmény megszüntetéséről a következő tanévre vonatkozóan, diákokat, tanárokat, szülőket, az adott iskolába készülő gyerekeket és az ő szüleiket is lehetetlen és méltatlan helyzetbe hozva ezzel.

Az önkormányzat fideszes vezetését ismét kiségitette a baloldal, így ők már döntöttek a bezárásról. A végső döntést azonban a miniszter hozza meg. Az LMP ebben a helyzetben ismét azt kéri Balog Zoltán minisztertől, hogy akadályozza meg a Neptun bezárását, ne engedélyezze ennek az iskolának a megszüntetését. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Segíteni kell a legrosszabb helyzetben lévőket” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szó esett már sokszor a parlamentben, így a mai napon is a devizahitelesek helyzetéről. Ezekben a napokban többmillióan kapják meg tulajdonképpen az elszámolást, több mint 2 millió levelet postázott ki részben, illetve ezekben a napokban a posta a számukra. Önök ehhez az elszámoláshoz nagy reményt fűztek, azt mondták, hogy nagyon drasztikusan csökken majd az adósok törlesztőrészelete, egyfajta igazságot tesznek ezzel a lépéssel. Azonban nagyon sokan írtak számomra miskolciak is - hiszen Miskolc országgyűlési képviselőjeként kerestek meg -, olyan családok, akik nagyon csalódtak, amikor kézhez vették az elszámolásokat.

Politizálhatnánk most abban a tekintetben, hogy visszamegyünk '10-ig és megnézzük az akkori árfolyamokat, hiszen lényegesen kedvezőbbek voltak az árfolyamok, körülbelül 185 forint volt a kormányvál-

táskor egy svájci frank, és ez részint az önök politikája miatt romlott, azonban szerintem inkább érdemes a megoldási lehetőségeken gondolkodni, hiszen az nem lehet, hogy több tízezer család, több százezer ember kerüljön lehetetlen helyzetbe ebben az országban.

Először is nézzük meg, hogy mi történt az elmúlt években! Először is itt volt a végtörlesztés, amely tulajdonképpen 180 forinton egy kedvezményes lehetőséget biztosított elsősorban a fizetőképesebb adósoknak rendezni a tartozásukat. Nyilvánvalóan itt a legnehezebb sorban lévők vagy a legnagyobb tartozással rendelkezők nagyon nehezen tudták volna egyáltalán így végtörleszteni az ő hiteleiket, nyilván a leginkább rászorulóknak nem sikerült ilyen módon segíteni. Itt volt az árfolyamgát, amely nem megoldotta a problémát, hanem elodázta, igaz, átmeneti könnyebbséget jelenthetett. És itt volt ez az elszámolás, amely már nem a kedvezményes 180 forintos árfolyamot használta, hanem nagyjából 256 forintról volt szó. Tehát mind a kormányváltáskori árfolyamhoz képest, mind a kedvezményes árfolyamhoz képest egy lényegesen rosszabb helyzetbe kerültek azok az adósok, akik az elszámolás hatálya alá kerültek.

Sokszor hivatkoztak arra, hogy megvárják a Kúria döntését, hogy hogyan foglal állást a Kúria a szerződéseket érintően. Egyértelmű volt ez a döntés nyilván az árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítások ügyében, ezeket semmisnek minősítette ez a döntés. Az önök értelmezése, hogy itt bármiféle ajándékról volna szó a hitelek részére, nyilván téves, a hitelek azt kapják vissza, amilyen forrásokat jogtalanul elvettek tőlük. És tulajdonképpen előáll az a helyzet, amikor önök már lezártnak tekintik ezt a társadalmpolitikai kérdést, amely elképesztően sok embert nyom ebben az országban. És pont azokat a döntéseket nem hozzák meg álláspontom szerint ebben az időszakban, ami a legnehezebb sorban levőknek volna fontos.

Számtalanszor beszélt a kormány és a KDNP is a magáncsőd intézményéről - nagyon jó nemzetközi példák vannak erre -, azonban mind a mai napig nem történt semmi. Sok-sok magyar családnak jelentene ez könnyebbséget, megoldást. Számtalan nyugat-európai országban, nagy múltú demokráciákban is van példa például a szabad elsétálás jogára, ami tulajdonképpen arról szól, hogy ingatlanal fedezett jelzáloghitelek esetében az adós a további fizetéstől mentesül, ha lemond a fedezetről. Egyszerű tehát ez a logika: a bank folyósított egy hitelt egy adott fedezettel együtt, tehát elegendőnek találta adott esetben az ingatlanfedezetet, és nyilvánvalóan kockázatot vállalt ő is azzal, hogy a hitelt visszakapja-e. De a fedezet egyértelműen az ingatlan, és nagyon sok olyan ország van, ahol tulajdonképpen új életet kezdhetnek az adósok az ingatlanfedezetről való lemondás után.

Ha ebbe az irányba mozdulna el az állam, ez egy olyan lehetőség lenne, amely fontos elmozdulás lenne rengeteg családnak. Ebben valódi feladata lehetne az eszközkezelőnek is, a későbbiekben akár egy olyan ingatlanállomány is kialakulhatna, amely egy valódi bérlakásprogram alapjait biztosíthatná. Mindenesetre az elég egyértelmű, hogy a helyzet nem maradhat így, válaszok és megoldások kellenek, és valódi megoldások, nem félmegoldások.

Ezért arra szólítom fel a kormányt, hogy haladéktalanul kezdeményezzenek megbeszéléseket, tárgyalásokat az érintett hitelekkel, a bankokkal, a Bankszövetség képviselőivel, és szülessen olyan megoldás, amely valóban megoldja ezt a problémát, hiszen ez mindenkinek az érdeke, mind az embereké, mind a bankoké és mind a magyar államé. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Az MDF-SZDSZ-paktum a Fidesz-kormány alatt is tovább él” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A rendszerváltást kiskikló MDF-SZDSZ-paktum aláírásának 25. évfordulója alkalmából a Jobbik szükségesnek tartja felhívni a figyelmet, hogy a választási győzelmet követő elvtelen megalkuvás, a szükséges lépések megtételének hiánya nemcsak az egykori MDF-et, hanem a Fideszt is jellemzi. A XX. század pártjainak leszereplése után Pongráz Gergely, a Corvin köz legendás parancsnoka indította útjára a Jobbikot a XXI. században.

(16.00)

Az elmúlt 25 év, az MDF-, MSZP- és Fidesz-kormányok közös felelőssége, hogy nem történt meg az állambiztonsági múlt, így többek közt az ügynöklis feltárása, a pártállami vezetők elszámoltatása és a közéletből való kitiltása, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása, amely lépéseket a Jobbik a kormányra kerülését követően haladéktalanul megtesz, véget vetve az MDF-SZDSZ-paktum máig élő következményeinek. A paktum szellemének leg súlyosabb következményeiként Magyarország javait feláldozták a korlátlan piaczgazdaság oltárán. A privatizációval megnyílt az út az ország gátlástalan kiárusításához, másrészt nem történt meg a beígért tava-szi nagytakarítás a politika, a gazdasági élet és a média területén sem.

Bár az idegen érdekeket szolgáló magyarellenés SZDSZ 1990-ben ellenzékéből is elérte, hogy az ő jelöltjük legyen Magyarország államfője, és a mérleg

nyelveként mint törpepárt is megőrizte befolyását 2010-ig, bár akkor már látszólag ellenzékben, de az egykulcsos adóra vonatkozó antiszociális merényletét 20 év alatt sem tudta véghezvinni. Ahhoz egykori testvérpártjának, a Fidesznek a kétharmados kormányzása és Orbán Viktor adópolitikai köpönyegforgatása kellett.

Zárójelben jegyzem meg bizonyítékként, hogy a jelenlegi kormányfő még ellenzékben, 2010 februárjában a TV2-ben arra a kérdésre, hogy gondolkodik-e a kormányra készülő Fidesz egykulcsos adórendszerben, azt válaszolta, idézem: „Ha az adórendszer nem veszi figyelembe, hogy a megkeresett összegből hányan élnek, hány embert tartanak el, akkor az sohasem lesz igazságos. Ebből következik, hogy nem lehet egy kulcs.” Mondta tehát Orbán Viktor a 2010-es országgyűlési választások előtti hónapokban. A tévéinterjúról a Fidesz honlapján máig megőrzött MTI-hír címe is az: „Többkulcsos adórendszerre van szükség.” Zárójel bezárva - ennyit tehát az SZDSZ-es örökségről, amit a Fidesz hajtott végre.

A Jobbik azért is érzi szükségesnek felhívni a figyelmet a rendszerváltás kisiklatóinak bűneire, mert a XX. század pártjai olykor már szobrot akarnak állítani nekik. A Fidesz-kormányok alatt is továbbélő MDF-SZDSZ-paktum kormánypárti aláírói közül Balsai István és Salamon László jelenleg alkotmánybíró lehet a Fidesz megbecsüléséből, míg Kónyáné Kutrucz Katalint az Allambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára főigazgató-helyettesévé nevezte ki Kövér László házelnök, és ez ellen is csak a Jobbik tiltakozott.

A magunkfajták neveket akarnak hallani, ezért folytatom is. Az állambiztonsági múlt elszámoltatás nélküli átmentéséért máig tartó felelősség terheli főként Antall Józsefet, Boross Pétert, Kónya Imrét, Gálszécsy Andrást és Füzessy Tibort. A Jobbik rá szeretne világítani, hogy az egypárti Nemzeti Emlékezet Bizottsága ma is csak a további időhúzást szolgálja, miközben még mindig államtitkár lehet a D209-es fedőnevű Medgyessy Péter és a „Marosvásárhelyi” fedőnevű Martonyi János egykori kollégája, egy szintén III/II-es ügynök, Tasnádi László. A 2060-ig titkosított, mágnesszalagokon rögzített állambiztonsági aktákat kutathatóvá kell tenni.

Elfogadhatatlan az is, hogy az egykori kommunista vezetők ebben az állítólag új rendszerben szintén meghatározó politikusok lehetnek, így például a KISZ KB-titkár Gyurcsány Ferenc, pedig ezen túlmenően a Jobbik az állami cégek éléről is eltávolítaná a pártállami vezetőket. És akkor az elszámoltatásról még nem is beszéltünk. Félek, nem is fogunk. Ugyanis nem a büntetésük, hanem jutalmazásuk van napirenden. Igen, a kommunista luxusnyugdíjakra gondolok, azok folyósítása a legfelháborítóbb. Félmegoldásnak is kevés látszatintézkedés a kommunista kitüntetések után járó néhány ezer forintos nyugdíjpótlékok megvonása az érintettek tizedénél, mi-

közben a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György - aki ellen hiába tett feljelentést Szilágyi György képviselőtársam - juttatása egy forinttal sem csökkent, akié pedig igen, mint Biszku Béla és Nyers Rezső esetében is láthattuk, csak minimális mértékben. Így még mindig több százezres luxusnyugdíjat kapnak havonta, ráadásul idén ismét emelték az ő juttatásukat is.

Az előző rendszerben pártállami vezetőként kiemelt bérezésben, ezáltal ma akár pótlék nélkül is kiemelt alapnyugdíjban részesülők juttatásának felülvizsgálatához a Jobbik által már 2010 júliusában benyújtott törvényjavaslat elfogadása volna szükséges, amit számtalan alkalommal szavazott le az Országgyűlés az MSZP és a Fidesz összefogásával, Biszku Béla legnagyobb örömeire. A Jobbiknak ez a javaslata több ezer embert, évi több milliárd forintot érintene. Adja Isten, hogy a rendszerváltást mielőbb véghezvihessük! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „Rombolás a felsőoktatásban” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hetek eseményei arról tettek tanúbizonyságot a felsőoktatásban, hogy szakmaiatlan ötletelés folyik az államtitkárságon. De nemcsak a szakmai javaslatok azok, amelyek rosszak, késlekednek, hanem az ösztöndíjak kifizetése is akadozik. Április 15-én kellett volna ugyanis a Klebelsberg-ösztöndíjakat kifizetni az érintett hallgatóknak, amire azonban a mai napig nem került sor. A Jobbik a pártok közül elsőként tiltakozott a fennakadás miatt, és kértük az államtitkárságot, a kormányt, hogy nevezzék meg a felelőst, ki az, aki miatt több mint háromhetes csúszásban vannak a kifizetések. A mai napig nem kaptunk erre választ, és a mai napig nem érkezett semmilyen hivatalos tájékoztatás a KLIK részéről a tekintetben, hogy hol késnek ezek az ösztöndíjak.

Hallani olyan pletykákat, hogy a mai nappal már tényleg meg fogják kapni az érintettek ezt a pénzt, csak hogy már április 17-én is azt a tájékoztatást kapták, hogy az utalások elindulnak, a pénz azonban a mai napig nem érkezett meg. Ha egy magyar állampolgár késlekedik kötelezettségei befizetésével, például az adóját nem fizeti be határidőre, annak bizony következményei vannak. Sajnos azonban a politika továbbra is úgy működik Magyarországon, hogy a kormány, az állam, amelyiknek élen kellene járnia a törvények betartásában, semmilyen következményekre nem kell hogy számíttson e tekintetben.

Szakmai kritikánk az elmúlt két hétben a felsőoktatási szakok megszüntetésének ügyében zajlott. Az államtitkárság gyakorlatilag nyilvánosságra ho-

zott egy dokumentumot, amelyben felsoroltak néhány szakot, amelynek létjogosultságát nem tartják megalapozottnak, ezért bejelentették, hogy azokat meg szeretnék szüntetni. Majd mi történt? A szakma, a Rektori Konferencia, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája és az MRK több szakbizottsága is azt mondta, hogy nem, ez szakmaiatlan, nem indokolt. Végül a múlt hét péntekig az államtitkárság feltette a kezét, és azt mondta, hogy rendben, két szak kivételével nem fogják megszüntetni, legalábbis jövőre ezeket a szakokat.

Mi ennek az egész történetnek a tanulsága? Az, hogy az államtitkárság úgy hoz meg döntéseket, hogy annak semmilyen szakmai megalapozottsága nincs, semmilyen szakmai egyeztetés az érintettekkel nem történik, és nincsenek alátámasztva adatokkal ezek a rendkívül súlyos döntések. Mert nem arról volt szó, hogy a kapacitását csökkentik, mondjuk, egy-két szaknak, hanem arról volt szó, hogy teljesen lenullázzák az egész szak indításának lehetőségét. Ezek közül ki kell emelnem az Ángyán József által alapított és gondozott szakokat is, például a környezetgazdálkodási agrármérnök és a természetvédelmi mérnök szakokat, amelyek közül az előbbi a második legnépszerűbb volt a gödöllői kar képzései között. És stratégiai szempontból is kiemelkedő jelentőségű Magyarország számára, hogy megfelelő számú és minőségű agrárszakemberünk álljon rendelkezésre, már ha a kormány valóban a családi gazdaságok mellett teszi le a voksát.

Talán a legfelháborítóbb az a tervük, ami gyakorlatilag azt jelentené, hogy a felsőoktatást habonyárpadosítani fogják, a konzisztóriumokba ugyanis olyan embereket fognak kinevezni, akik kizárólag a kormánynak, az államtitkárságnak felelősek. Az egyetemekkel semmilyen jogi kapcsolatban nem fognak állni. Többséget fognak alkotni a rektorral és a kancellárral szemben, és vétőjogot fognak gyakorolni még a rektor személyére vonatkozóan is. Nem beszélve arról, hogy az egyetemek mindennapos működésében kiemelkedő feladatokat fognak ellátni. Mi történik tehát? A vállalati szférából idekerülnek majd olyan emberek, akik fizetés nélkül végzik majd el tanácsadó munkájukat - teljesen úgy, mint Habony Árpád -; nincsenek kapcsolatban jogilag az egyetemekkel, semmilyen kötelezettségük nincs az egyetemmel szemben, majd csak tanácsokat osztogatnak, többséget alkotva ebben a testületben. Tehát gondolhatjuk, hogy mennyire fognak merni szembemenni ennek a testületnek a tagjaival az egyetemek. Elképesztő!

Ezt a módszert nemhogy a felsőoktatásban, de az egész kormányzatban be kellene fejezni, és az embereknek az alulról jövő kezdeményezéseit kellene támogatni, ahogy a felsőoktatásban is az egyetemi autonómiát nem csorbítani, hanem erősíteni kellene, és a kancellárok kinevezése után, a felülről odaültetett kancellárok kinevezése után nem még egy gyp-

lőt kellene az egyetemekre rátenni, hanem hagyni őket dolgozni, és az eredményeiket megbecsülni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gyöngyösi Márton képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Abnormafa” címmel. Megadom a szót 5 perces időkeretben. Parancsoljon!

(16.10)

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amint az közismert, a Normafa Budapest legnagyobb összefüggő zöldterülete, a Budai Tájvédelmi Körzet értékes részét képezi, a Budakörnyéki Naturpark része és európai uniós csatlakozásunk óta a Natura 2000 európai természetvédelmi területnek is értékes részét képezi. Kiemelt jelentőségű természetvédelmi területről beszélünk, amely védett erdővel, páratlan természeti adottságokkal, botanikai és zoológiai adottságokkal rendelkezik, emellett generációk óta jelenti a budapestieknek, illetve a Budapest környékieknek a felüdülést naponta a parkerdei szolgáltatásoknak köszönhetően.

Az 1950-es évek óta azonban sajnos negatív urbanizációs hatások érintik ezt a területet, természetvédelmi konfliktusok sokasága sújtja ezt a páratlan természeti kincsünket. Sajnos nincsen megfelelő állapotú infrastruktúra a látogatóknak, nincsen szabályozva, kaotikus állapotok, szemetelés, erózió és zaj jellemzi ezt a páratlan természeti kincsünket. Átgondolt, következetes rehabilitációnak igenis lenne létjogosultsága, ugyanúgy, mint a fejlesztéseknek, amely a látogatóknak és a kerületnek, a kerületben lakóknak az érdekeit szolgálja.

Egy átgondolt, következetes fejlesztésnek az elmúlt 25 évben, a rendszerváltás óta az volt a menete, hogy egy alulról felfelé egymásra épülő tervhierarchia mentén alakítják ki a területrendezést és a településrendezést, amely országos, megyei és település szintű területrendezési tervekre épül. Budapesten ez országos, agglomerációs és fővárosi, kerületi rendezési tervekből áll, amelyek egymásra épülnek, és egyeztetési mechanizmusok keretében alakulnak ki a mindenki javát, a közösségek javát is szolgáló tervek és beruházások. Ez biztosítja azt, hogy a közösségi érdek érvényre jut, a társadalmi részvételt is ez biztosítja, akárcsak a gondos szakmai előkészítést és a társtudományoknak is az összhangját.

Ezt a logikát azonban a Fidesz-kormányzat rendszeresen felrúgja, kiveszi a törvényi és a tervi összefüggések keretéből, és önálló szabályozás útján rendezi ezeket a terveket, akárcsak a Margitszigetet, a Duna-partot, a Városligetet. Ez történt a Normafá-

val is, ahol külön törvény rendelkezett erről 2013 októberében, és ennek keretében jött létre egy önkormányzati határozat, hatástanulmányoknak a sokasága, amelyre 620 millió forintot költött el állami költségvetésből az önkormányzat, és május 17-én így fognak a kerület polgárai az urnához járulni, hogy döntsenek erről a beruházási tervről.

Ismerve a Fidesz politikai motivációit, a döntések mögött háttéralkuk, döntéshozókat befolyásoló magánbefektetők állnak. A Normafa-törvénynek a lényege, hogy a már meglévők mellett újabb beépítésre szánt területeket jelöl ki, növeli az ingatlanok beépíthetőségét és az építménymagasságot. Sőt, azon törvényi kötelezettségek alól is felmentést ad a leendő építetőknek, hogy az általuk kivágott fák, kiirtott erdők után erdővédelmi járulékot kelljen fizetni, illetve végeztessék a csereerdősítést. Ezzel jelentős építésijogosultság-többletet ajándékozott a kormányzat az érintett ingatlanok tulajdonosainak és beruházóknak.

A megvalósíthatósági tanulmányból kiderül az, hogy a tanulmány az egyes projektelemek kapcsán bemutatja, mely szervezetek lesznek az építetők, a megvalósítás milyen költségekkel jár, illetve kik lesznek majdan az üzemeltetők. Az a kép rajzolódik ki, hogy a jelentős bevételt hozó beruházásoknak magánbefektetői lennének, és az üzemeltetést is ők fogják végezni, az önkormányzatnak csak a kiadásokkal

járó funkciók megvalósítása és fenntartása maradna. Az esetlegesen önkormányzati pénzből készülő fejlesztések üzemeltetéséről, vagyonkezelésbe adásáról a tanulmányterv nem írt, mert arról egy következő részletes megvalósítási elemzés fog számot adni. A pusztulófélben lévő kultúrtörténeti emlékekről, a Libegő-felújításról egy szó nem esik ebben a hatástanulmányban.

Ilyen értelemben erről összességében, egy ilyen tervről, egy ilyen Normafa-projektéről nem lehet dönteni (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hiszen csak az a biztos, hogy magánérdekeket szolgáló építkezések lesznek a Normafán. Egy koncepció nélkül (*Az elnök ismét csenget.*), egy jól átgondolt koncepció nélkül ez a projekt abnormafa-projekt marad, amit jó lenne elkerülni.

Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülésszak **következő ülésének első napjára várhatóan 2015. május 11-én kerül sor.**

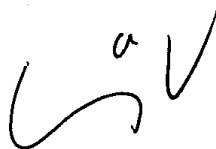
Megköszönöm munkájukat, együttműködésüket. Az ülést bezárom.

(Az ülés 16 óra 15 perckor ért véget.)

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)